

DEVİRİM YOLUNDA

işçi-köylü

126345 Sayı: 2001-13 **13** * Yıl:1 * 12-26 Ekim 2001 * Fiyatı: 500 000 TL ISSN: 1303-0299

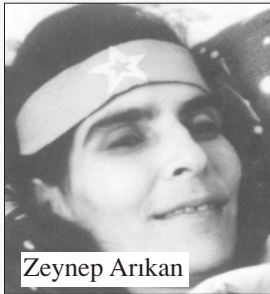
ABD emperyalizmi Afganistan'a bomba yağdırıyor! Dünya halkları emperyalizme geçit vermeyecek

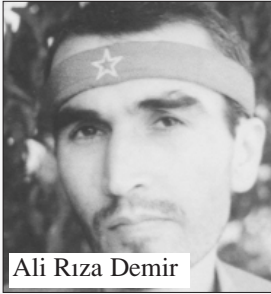
Parıldayan siperlerde direniş sürüyor

Ölüm Orucu direnişinin görkeminde 4 özge can daha...

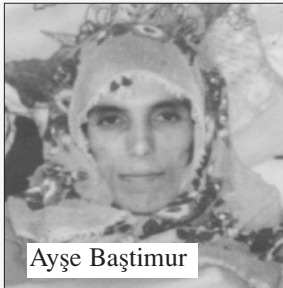
Hakim sınıfların tüm saldırılarına rağmen bitiremediği direnişin 4 kızıl karanfili daha güneşe uğurlandı. Küçükarmutlu'daki Direniş Evi'nde direnişlerini sürdüren **Zeynep Arıkan** ve **Ali Rıza Demir** 27 Eylül 2001 tarihinde Ankara Tuzluçayır daki direniş evinde direnişlerini sürdüren **Ayşe Baŝtimur** ve **Özlem Durakcan**'da 28 Eylül 2001 tarihinde şehitler kervanına katıldılar.

Zeynep Arıkan

Ali Rıza Demir

Ayşe Baŝtimur

Özlem Durakcan

İki Halk Savaşçısı daha şehit düştü

28 Eylül 2001 tarihinde Tokat'ın Almus ilçesi'ne bağlı kadıvakkı Köyünde TKP/ML TİK-KO gerillalarıyla korucular arasında çıkan çatışmada Halk Ordusu gerillalarından Cihan Fındık ve Mehmet Ŗahin ölümsüzleŝtiler.

işçi-köylü'den

Emperyalizmin savaşına
karşı Halk Savaşını
büyütelim!
Sayfa 31

Direnç Çiçeklerinin Sağlık Durumları

Ölüm Oruçları 1. yılını dolurken hapishanelerdeki zulüm ve direniş artarak sürüyor. En son 26 Eylül'de 7. ekiplerle direnişi büyüten tutsakların öğrenebildiğimiz kadarıyla sağlık durumları şöyle:

KANDIRA F TİPİ HAPİSHANESİ

Mehmet Ali Eser: 4. Ekip ÖO direnişçisi. 45 kiloya düştü. Genel olarak halsizlik, bacaklarında uyuşma, ishal ve kalp çarpıntısı var. **Eser Ayata**, **Hıdır Yeşil**, **Meriç Solmaz** adlı direnişçilerin durumları her geçen gün kötüleşiyor.

Erkut Cebeci, **Özgür Kılıç** ve **Fuat Çelikpençe** 7. ekip olarak Ölüm Orucu'na başladı.

SİNCAN F TİPİ HAPİSHANESİ

Ali Şahmo: 5. Ekip ÖO direnişçisi. Aşırı kilo kaybı, halsizlik, unutkanlık şikayetleri var. Hastaneye kaldırıldı. Muayeneyi

kabul etmeyince tekrar hapishaneye götürüldü. Ara ara baygınlık geçiriyor.

İlhan Emrah: 5. Ekip ÖO direnişçisi. Genel olarak vücudunda ödem oluştu. Ara ara baygınlık geçiriyor.

ANKARA NUMUNE HASTANESİ

Osman Kaan: Seyit Külekçi 2. ekip Ölüm Orucu direnişçisi. Yataktan kalkamıyor. Sol yanında uyuşma artarak devam ediyor. Sürekli uyku hali ve unutkanlık arttı. İdrarını yapmakta zorlanıyor. Sıvı alımı iyice düştü. Vücudunda ödem oluştu. İşığa ve sese karşı aşırı duyarlı. Bu durumda Doktor "mahkemeye gitmesinde bir sakınca yoktur" diye rapor veriyor ve talimatla ifadesinin alınması için ringle tartaklanarak mahkemeye çıkartılıyor. Osman Kaan, mahkemede heyet önünde kusuyor ve dönüştürme akşama kadar kendine gelemiyor. Görme bozukluğu devam ediyor.

Ercan Uçuk: 5. ekip ÖO direnişçisi. Vücudunda çoğunlukla ayaklarında uyuşma var. Ağzında yaralar oluştu.

EDİRNE F TİPİ HAPİSHANESİ

Arslan Karşlı: 10 Ekim tarihi itibarıyla 183. gününde. Yürüyemiyor. Vücudunda uyuşmalar oluştu. Unutkanlık ve aşırı kilo kaybı var.

Savaş Dilek: 10 Ekim tarihi itibarıyla 183. gününde. Halsizlik, tansiyon düşüklüğü ve unutkanlık şikayetleri var. Yürümekte zorluk çekiyor.

Caner Aslan ve **Can Ali Türkmen:** 6. ekip ÖO direnişçileri. Genel olarak aşırı kilo kaybı ve halsizlik var.

TEKİRDAĞ F TİPİ HAPİSHANESİ

Taylan Balatacı: 5. ekip ÖO direnişçisi. Aşırı kilo kaybı, düşük tansiyon ve halsizlik şikayetleri var.

Erol Volkan İdem, **Cengiz Kahraman**, **İbrahim Gezici:** 6. ekip ÖO direnişçileri. Genel olarak aşırı kilo kaybı, halsizlik, baş dönmesi ve düşük tansiyon şikayetleri var. **Erol Volkan İdem** ve **Cengiz Kahraman** 67. günlerinde mahkemeye çıkarıldılar. Ve gün boyu ringde bekletildiler.

Onur Öztanrıverdi, **Okan Külekçi:** 7. ekip ÖO direnişçisi olarak direnişe başladılar.

BOLU F TİPİ HAPİSHANESİ

Zeynel Firik: 10 Ekim tarihi itibarıyla 75. gününde. ÖO 7. ekibinde yer alıyor. Daha önceden başladığı AG'ne 26 Eylül'de ÖO'na çevirdi. Kas erimesi, sağ kol ve sağ bacağına uyuşma başladı. Tek kişilik hücreye konuldu. Genel olarak Bolu F Tipinde Ölüm Orucu direnişçileri tek kişilik hücrelere konuluyor.

BAKIRKÖY KADIN VE ÇOCUK TUTUKEVİ'nden Meliha Yıldız

KARTAL ÖZEL TIP HAPİSHANESİ'nden Binnaz Demirbaş 7. ÖO ekibi olarak direnişe başladılar.

ALİBEYKÖY DİRENİŞ EVİ

Aydın Hanbayat, **Sabri Diri**, **Tekin Yıldız**, **Kemal Sarıgül** hapishanede başladıkları Ölüm Orucu'nu Alibeyköy direniş evinde sürdürüyorlar. **Murat Şahin** ise dışardan destek vermek amacıyla Alibeyköy direniş evinde direnişe başladı.

KÜÇÜKARMUTLU DİRENİŞ EVLERİ

TAYAD'lı ailelerden **Arzu Güler**, **Reşit Sarı** ve zorla müdahale sonucu tahliye edilen **Madımak Özen**, **Gamze Turan**, **Hüseyin Akpınar**, **Dursun Ali Pekin**, **Ferhat Ertürk**, **Ulaş Bütün**, **Halil Aksu**, **Özkan Güzel**, **Nurgül Kayapınar**, **Haydar Bozkurt** direnişlerini Küçükarmutlu Direniş Evleri'nde sürdürüyorlar.

Merhabalar canlarım, candaşlarım

Uzun, acı hasret ve meşakkat dolu bir süreçten sonra, sizlere Bolu Dağı'nın eteklerinde bu kez umut, direniş dolu, yürekten bir merhabayla başlamak istiyorum mektubuma.

Aynı zamanda bu mektubumu kaleme alırken, **Gülşah Kavak** canın uğurlanışının haberini almış olmanın öfkesiyle kuşanmış olduğumuzu belirtmek isterim.

Canlarım, burayla ilgili az çok bilginiz olmuştur. Ama yine de kısaca anlatacak olursam; malum karışılma töreninden sonra hepimizi tekli hücrelere attılar. Gazete yok, kitap yok. Yanımızda getirdiğimiz eşyaları verdiler. İlk günlerde başlayan sayımlarda

ayağa kalkma, sigara içmeme gibi uygulamalardan kaynaklı yaşanan saldırılar oldu. Bu saldırılardan iki kez de benim hissemeye düşen oldu. Bir hafta sonra, bir kısım arkadaşlar üçlülere alındı. Eşyalarımızın bir kısmını parça parça verildi. Hala verilmeyen bir çok eşyamız var. İlk günden itibaren hapishane önüne yığılan ailelerimiz, bir hafta gelip gittiler, görüşme durumumuz olmadı. Bunları daha sonra öğreniyoruz. 15-20 gün sonra, bir kısım arkadaşları daha üçlülere aldı-

Baskı ve zulüm olanca hızıyla sürmekte, buna karşı direnişte mevsimleri devirerek yeni katılımlarla ve tüm kararlılığıyla devam etmektedir.

lar. Burada keyfi olarak sık sık yer değiştirmeler devam ediyor. Geline süreç itibarıyla beş arkadaş hala tekli hücrelerde kalmaktayız. Gazeteyi bir aylık önceden toplam parasını ödemek koşuluyla ve değiştirme koşulu olmaksızın almaya başladık. Yanımda getirdiğim 3-5 kitabımın hiç birini vermediler. Geldiğim günden beri

yan hücrelerimde boş olmak kaydıyla, tek kişilik hücrede ve tek kişilik havalandırmaya çıkıyorum. Havalandırmamız ilk günler tamamen keyfi olarak bazen 13:00'de bazen 14:00 kapanıyordu. Şimdi standart 16:30'da kapanıyor.

Sabah 10:00 akşam 18:00'de sloganlarımızı haykırıyoruz. Şehitler olunca slogan günde dört kez haykırıyoruz. Tüm F tiplerinde olduğu gibi burada da, sayımlarda sorunlar devam ediyor. Ayakta olma zorunluluğu, sigara içmeme, daha bir dizi keyfi yaptırımlar. Avukat ve aile ziyaretlerinde duvara dayalı arama, ayakkabı çıkarma, kollara girip, kafamızı zorla eğmeye çalışma, hücreleri aramaya geldiklerinde, eşyalarımızı dağıtma, ayakkabılarımız çıkarmamızı isteme-

leri, ve dayatmaları reddettiğimiz için, zorla yaptırmaya çalışıyorlar. Anlayacağınız baskı ve zulüm olanca hızıyla sürmekte, buna karşı direnişte mevsimleri devirerek yeni katılımlarla ve tüm kararlılığıyla devam etmektedir. Her can, acılarını öfkeye dönüştürmüş, mevzideki yerini almak için sabırsızlıkla, sırasını beklemektedir. Ne garip değil mi sevgili canlar, bunca olup bitenden sonra hala irademizi denemeye çalışıyorlar. Tarih bilincinden yoksun olmanın handikaplarıdır bunlar. Nerede görülmüş devrimci iradenin teslim alındığı. Zulüm katmerleştikçe direnişin görkemi büyümektedir. Güneşe uğurladıklarımızın sayısı her gün katlanarak çoğalıyor. Dorukları fethetme yürüyüşümüzde, büyük kayıplar veriyoruz ama, tarihin yeniden kaleme alındığı, bu büyük direnişimizin, zaferle taçlanmasının görkemi, çok daha büyük ocağıdır. O büyük gün halayına hep birlikte duracağız.

Can dostlarımız, hep zindan cephesinden bahsettik. Ama bizler çok iyi biliyoruz ki bu saldırılar yalnızca hapishanelerle sınırlı değil. Mızrapın sivri ucu hapishanelerdeki devrimci-komünist tutsaklara yönelmiş olsa da, bu saldırı, çeşitli milliyetlerden tüm emekçi halklarımızdır. Bu günlerde bunu hep birlikte yaşayıp görüyoruz. IMF ve DB gibi emperyalist kurumların talan etme ve yoksul-geri kalmış

ülkelerin halklarını boğazlama politikalarının, parça parça hayata geçirilmesi sonucu, binlerce işçilerin kapı önüne konulması, emekçilerin demokratik talepleri copla, kurşunla bastırılması, devrimci-sosyalist basın üzerinde estirilen terör son dönemler iyice pervasızlaştırılarak devam ediyor. Bu terörden siz can dostlarımız da fazlasıyla nasibinizi aldığınızı basından takip etmeye çalışıyorum. Gün yok ki, çalışanlarımız evlerinde veya sokakta gözaltına alınmasın, keyfi olarak tutuklanmasın. Ama bu baskılar, bu terör, bu zulüm, hepsi nafile. Bizler çok iyi biliyoruz ki "Zifiri karanlığa en yakın nokta aynı zamanda aydınlığa en yakın olan noktadır" Evet içerideki bu zifiri karanlığı ve dışarıdaki kahredici sessizliği, umarsızlığı büyük direnişimizle birlikte parçalayacağız. Tüm bu umarsızlığa ve zifiri karanlığa rağmen umutluyuz. Çünkü gelecek ellerimizdedir ve umudun işçilerinin özgür geleceğimiz için can siperane çalıştığını biliyoruz.

Sizleri olanca hasretimle sım sıkı kucaklıyorum, Büyük direnişimizin görkemiyle selamlıyorum. Çalışmalarınızda başarılar diliyorum. Buradaki tüm dost ve yoldaşların selamlarını iletiyorum.

Sevgilerimle

Bolu F Tipi Hapishanesi

Ali Kılıç

Anayasa değişikliğinde değişen bir şey yok

11 Eylül saldırısından sonra tüm dünyaya terörün üzerine artık çok daha sert şekillerde gidileceğini belirten ABD, tüm dünyada emperyalist terörün artacağına haberlerini verirken, emperyalist terörün en fazla çığırkanlığını yapan TC'de, bu konuda ABD'nin her koşulda yanında olacağını açıklamıştır. Bu aşamada gerek dünyada gerekse de Türkiye'de var olan devlet terörünün daha da şiddetleneceğine kuşku yok. O halde haftalardır üzerinde tartışılan adına "demokratikleşme paketi" denilen Anayasa değişikliği de ne demek oluyor? Bunu ilk etapta anlamak güç gibi görünse de, TC'nin genel mantığı çerçevesinde değerlendirildiğinde durum anlaşılır hale gelmektedir. Bu değişiklikler AB'ne tam üyelik yolunun açılması nedeniyle yapılmıştır. AB'ne üye olabilmek için adeta şaklabanlık yapan devlet, göstermelik olarak bazı düzenlemeler yaparak, Avrupalı efendilerinin beğenisini kazanmaya çalışmaktadır. Nitekim AB Büyükelçisi Karen Fagg'dan hemen iyi not almış ve yapılan bu düzenlemeler Fogg tarafından

"Anayasa değişikliğinde olduğu gibi Türkiye'nin AB'ye katılımı da bizi şaşkınlıktır. Önemli olan değişikliğin yasalara yansımaları ve uygulamalarıdır. Yine de AB Komisyonu İlerleme Raporu'nda Anayasa değişikliği sürecine olumlu atfata bulunacaktır." şeklinde değerlendirilmiştir.

ABD'nin Afganistan'a bir taraftan bomba, füze yağdırırken, bir taraftan da Afganistan halkına göstermelik yardım paketleri göndermesi gibi; ABD'nin çalışan öğrencisi Türkiye'de tıpkı hocası gibi bir taraftan ekonomik kriz kaskacında halkı kıvrandırırken, F tiplerine karşı yapılan ölüm oruçlarında her geçen gün yeni ölümler, sakatlanmalar yaşatırken bir taraftan da, haklar ve özgürlükler vaadiyle, adına "Anayasa değişikliği" dedikleri düzenlemeleri yapmaktadır. Bu durumu

"havuç sopa" politikası olarak adlandırmak son derece doğru olacaktır.

YAPILAN ANAYASA DEĞİŞİKLİĞİNİN DÜZENLEDİĞİ BAZI HÜKÜMLER

37 madde şeklinde düzenlenen Anayasa değişikliği paketinin 3 maddesi dışında kalan 34 maddesi kabul edildi. Bu değişikliklere göre genel olarak:

* **Artık düşünmek değil "faaliyet" suç olacak.** Bu değişiklik yapıldıktan ilk etapta "eylem" kelimesinin konulması tartışılmaktaydı. Ancak özellikle MHP'nin muhalefetiyle "eylem" kelimesi yerine "faaliyet" kelimesi konulmuştur. "Faaliyet" kelimesi "eylem" kelimesinden daha kapsayıcı bir kelimedir. Çünkü "eylem" kelimesi fiili bir durumu ifade etmektedir. Ancak "faaliyet" kelimesi ise sadece fiili durumları değil, aynı zamanda hazırlık aşamasında olan vs. durumları da kapsamaktadır. Düşünme de özü itibarıyla bir "faaliyet" olduğundan, o halde düşünmenin suç olmaktan çıkarılması durumu muğlak bırakılmıştır.

* **"Özgürlükler kamu yararı, genel ahlak, genel sağlık gibi gerekçelerle sınırlanamayacak. Sınırlamada ölçü demokratik toplum düzeni ve Laik Cumhuriyet olacaktır. Özgürlükler, Demokratik ve Laik Cumhuriyeti ortadan kaldırma amaçlı kullanılmayacak."** Bu değişiklik yürürlükte olan Anayasa'nın ilgili maddesinden çok da farklı bir hüküm getirmemiştir. TC Anayasası'nın düzenleme sistemi "ancak, lakin" gibi istisnalarla üst cümlelerde sayılan hakların bir alt cümlede bu şekilde sınırlandırılması şeklindedir. "Demokratik ve Laik Cumhuriyeti ortadan kaldırma amacı" oldukça muğlak ve belirsiz bir kavramdır. Uygulamada en küçük bir etkinlik bu çerçeveye içerisine rahatlıkla sokulmaktadır.

* **"Gözetim altına alınanların ailelerine derhal haber verilecek, gözetim altında kayıplara son verilecek"** Gözetim altına

alınanların kayıtları bile olmayan, tutanakları tutulmayan, gözaltında kaybedilen yüzlerce insan vardır. Eğer devlet gözaltında kayıp etmek amacıyla kişiyi almışsa bırakılmamasına haber vermeyi, gözetimine alındığına dair hiçbir tutanak düzenlenmeyecektir. Ayrıca yürürlükte olan yasalarda da buna benzer hükümler bulunmaktadır. Örneğin: "11 yaşına kadar olan çocuklar hiçbir şekilde gözaltına alınmaz, 15 yaşına kadar olan çocuklar gözaltında tutulamaz, derhal

Meclisten bir görüntü

savcılığa çıkarılmaları gerekir, ifadelerinin mutlaka savcı tarafından alınması gerekir, 18 yaşına kadar olan çocukların da derhal savcılığa çıkarılması gerekir" düzenlemesi olduğu halde 18 yaşından küçüklerin gözaltına alınması, uzun süre tutulması vs. bir yana, yoğun ve sistemli işkencelere maruz bırakıldıkları doktor raporlarıyla birçok defa kanıtlanmıştır. (Manisa Davası buna verilecek en iyi örnektir.)

"Hakim kararı olmadan ya da yazılı emir bulunmadan üst, ev, eşya aranmayacak, el konulmayacak. İnternet dahil iletişim dinlenemeyecek, mektuplar okunmayacak." Mevcut yasalarda da haberleşme özgürlüğü ve iletişimin gizliliğine dair hükümler bulunmaktadır. Ancak devletin birçok kurumun, kişinin telefonunu dinlediği defalarca kanıtlanmıştır. Yine avukat ile müvekkili arasında yazışmaların gizliliği yasadın kaynaklanmaktayken, hapisanelerden avukatlara gelen mektuplar "görüldü" damgalı olabilmekte ve

açıkça kanuna aykırılık içerdiği halde, bu durumda her hangi bir işlem yapılamamaktadır. Ev aramaları konusunda da mevcut yasal düzenlemede aramanın hakim kararı ile yapılacağı, acil durumlarda ise savcının izniyle yapılacağı düzenlenmişken, aramalar emniyet tarafından, keyfi bir şekilde gerçekleştirilmektedir.

"Adil yargılanma hakkı: Davalar kısa sürede açılacak ve makul sürede bitecek, savunma hakkı kısıtlanmayacak." Mahkemelerin mevcut du-

rumları göz önünde tutulduğunda ve DGM'lerde bir davanın 3,4 yıldan 8,9 yıla varan sürelerde ancak bitirilebildiği düşünüldüğünde bu değişikliğin de yaşama geçirilmesi imkansız görünüyor. Savunma hakkının kısıtlanmamasına ilişkin: Hapishanelerde bulunan, tutuklu yargılanan kişilere dava dosyasını dahi ulaştırma sorunları, avukatlar hapishanelere girerken onurları zedelenecek düzeyde aranırken, avukat görüşleri son derece kısıtlanırken bu değişikliğin uygulamada ne kadar yaşam bulabileceğini öngörmek çok zor olmayacaktır.

"MGK'ya sivil takviyesi yapılacak, Adalet Bakanları da Kurul üyesi olabilecek" hapishanelere operasyon yapma emrini ordudan alan Adalet Bakanı'nın Kurul üyesi olması MGK'nın yapısında nasıl bir değişiklik yapılacağı ise merak konusu.

* **"Mitinglerde Kürtçe yasak olmayacak"** YORUMSUZ

* **"Haber alma hakkı gerekli görülmedikçe engellenmeyecek"** YORUMSUZ

* **"18 yıldır uygulanmayan idam sınırlandırma, savaş, yakın savaş tehlikesi ve TERÖR(!) suçları dışında idam cezası verilmeyecek"** YORUMSUZ

ELBİRLİĞİYLE, EN KOLAY YAPILAN DEĞİŞİKLİK

Demokratikleşme paketi düzenlenmesinde milletvekillerinin maaşının düzenlenmesinin demokratikleşmeyle ne alakası olduğunu anlamak, akli selim olanların yapacağı bir iş olmasa gerek. Demek ki TC Meclisi milletvekillerinin demokratikleşme deyince ilk aklına gelen kendi ceplerini doldurmak. Ve demek ki onlar kendi maaşlarının artırılmasıyla, demokratikleşme arasında ciddi bir bağ(!) kurabilmişler. Meclisin üstün yetenekli(!) milletvekillerini bu konuda kesinlikle tebrik etmek gerekmektedir.

Milletvekillerinin ortalama 2,8 milyar olan maaşları yapılan değişiklikle 4 milyarı aşacak duruma getirilmiştir. Zamlara taban olarak Genelkurmay Başkanı'nun maaşı belirlenmiştir. Maaşlarını anayasal güvenceye kavuşturmanın yanı sıra, emekliliklerini de garantiye almışlardır. Kıyak emeklilik maaşı ise normal maaşın yarısından az olmayacak şekilde düzenlenmiştir. Bu değişikliğin halka bir yıllık maliyeti ise **14 katrilyon 220 trilyon** olacaktır. Ayrıca yapılan bu düzenlemenin Cumhurbaşkanlığı tarafından tek başına referanduma götürülmesini engellemek için de değişikliğin son maddesine: "Bu kanun yayımı tarihinde yürürlüğe girer ve halk oylamasına sunulması halinde tümüyle oylanır" hükmü yayımı eklenmiştir. YORUMSUZ...

MİLLETVEKİLLERİ KENDİLERİNE DOKUNDURMADI

Yapılan anayasa değişikliğinde, paketindeki maddelerden biri de milletvekillerinin dokunulmazlıklarını sınırlayan madde idi. Ve milletvekilleri paketindeki bu maddeyi kabul

etmeyerek kendilerine dokundurtmadılar. Milletvekilleri, dokunulmazlıklarını kısmen dahi kaldırmamasını ve haklarındaki davalardan Yargıtay'da yargılanmalarını düzenleyen maddeyi kabul etmeyerek "dokunulmazlık" zırhlarını korudular.

HORTUMCULAR KORUNDU

"Hiç kimse, yalnızca sözleşmeden doğan bir yükümlülüğü yerine getirmemesinden dolayı özgürlüğünden alıkonulamaz." Bu hükme göre trilyonları hortumlayanlara hapis hane kapıları kapanacak. İlk bakışta masum bir düzenleme gibi görünen bu düzenleme ufak çaplı sözleşmelerde tarafları korumaktan öte, esas olarak yolsuzluklarla trilyonları ceplerine indiren hortumcuları korumaya yönelik bir düzenlemedir.

SONUÇ OLARAK

Eğer yasaların hüküm sürdüğü bir ülkede yaşamış olsaydık, bu değişikliklerin bazı uygulamaları biraz olsun değiştirebileceğini belirtmek mümkün olacaktı. Ancak Türkiye bir hukuk devleti değildir. Hukuku sadece kendi çıkarlarına hizmet edecek şekilde kullanmaktadırlar. Yürürlükte olan yasalarda bulunan birçok nokta uygulamada kullanılmamaktadır. (Yukarıda değinilen bazı noktalar kanunlarla uygulama sırasındaki çelişkiler konusunda yapılan küçük örneklemelerdir.) Yapılan değişikliklerin uygulanabilmesi için değişikliklere uygun olarak yasaların düzenlenmesi gereklidir. Ancak bu uyum yasalarının ne kadar sürede ve ne şekilde düzenleneceği noktası muğlak bırakılmıştır. Kaldı ki bu değişikliklerin yapılacağını kabul etsek dahi, yapılan yasa değişikliklerinin uygulamada ne kadar geçerli olacağını ve bu yasalara ne kadar uygun davranılacağını yaşanan pratiklerin yardımıyla öngörmek mümkündür. **Belirleyici olan ne söylendiği değil, ne yapıldığıdır.**

“Halkı temsil etmeyenlerin yasaları halk karşısında güçsüzdür”

Mahmut Konuksever

Samsun: Anayasa değişikliği hakkında Enerji Yapı-Yol Sen Samsun Şube Sekreteri **Mahmut Konuksever**'in görüşlerini aldık.

- Söz konusu anayasa değişikliğini nasıl değerlendiriyorsunuz?

M. Konuk Sever: Biz başından beri anayasa değişikliği değil, yeni bir anayasa görüşünü savunduk. **Yeni yapılacak anayasanın da halkın gerçek temsilcilerinin iradesi ile ortaya çıkması gerektiğini savunuyoruz. Bu yüzden başta belirtmem gereken şey anayasa değişikliğinin bu çerçevede olması hatta daha da ötesi bu, Türkiye'deki siyasal ahlaksızlığın bir parçasıdır.** Gerçekten bu ülkede ekonomik sosyal, siyasal, kültürel anlamda ülkenin geleceğine olumlu katkılarda bulunmak isteyenler her türlü küçük hesapları bir yana bırakıp insan unsurunu, emek unsurunu öne alan bir çalışma yaparlarsa bunun sonucunda yeni bir anayasa oluşur. Böyle bir çalışmanın ürünü olacak anayasayı da kayıtsız koşulsuz halkımız zaten kabul eder. Üstten yapılan değişiklikleri benimsememiz, kabullenmemiz, yeterli bulunmamız söz konusu değil.

- Bunlar gerçekten kamuoyuna sunulduğu gibi hak ve özgürlüklerin genişletilmesini içeren metinler mi?

- Yapılan değişiklikleri tek tek ele aldığımızda hiçte öyle kamuoyuna yansıtıldığı gibi ülkenin önünü açan yeni değişiklikler içermediğini görüyoruz. Genişletildiği söylenen hak ve özgürlükler aslında genişletilmiyor tam tersine yeni kısıtlamalar getiriliyor. Satır aralarında konulan ifadelerle değişiklik metninin

birçok yerinde 1982 Anayasasında dahi bulunmayan bir ifade sıkça tekrarlanıyor. Ve bu dikkatimizi çekiyor. O da “Milli güvenlik, kamu düzeni, suç işlenmesinin önlenmesi ve genel sağlık ve ahlağın korunması” şeklinde ifade ediliyor. Örneğin düşünce özgürlüğünün önünü açtıklarını söylüyorlar. Fakat az önce dediğim gerekçelerle düşünce özgürlüğünün kısıtlanacağı ortada. Bu durumda düşünce özgürlüğünün genişletilmesinden değil tam tersine daraltılmasından söz edilebilir. Siz anayasa ile düşünce özgürlüğünü ya da diğer konuları istediğiniz kadar genişletin yarın birisi geliyor “Ben milli güvenlik olgusundan ya da genel ahlaka dayanarak daraltırım” diyebiliyor. Ve o zaman da hiç kimsenin yapabileceği bir şey kalmıyor. Uygur ülkelerde bu tür kısıtlamalar yoktur. Anayasalar kısıtlama metinleri değildir. **Ancak bizde devlet kendini halka karşı güçlendirmek için böyle sözcük oyunlarına gidiyor, satır aralarına böyle ifadeler yerleştiriyor.**

Mesela konut hakkına ilişkin anayasa değişiklik metninde de “Kanunla yetkili kılınmış mercinin emri bulunmadıkça kimsenin konutuna girilemez, arama yapılamaz, buradaki eşyaya el konulamaz” deniyor. Kanunda yetkili kılınmış mercide az önce söylediğim gibi milli güvenlik, kamu düzeni gibi bir takım çok soyut kavramlar. Bunların arkasına sığınıp konutlara girilebilmesi yönünde, kişinin üstünün aranması, eşyalarına el konulması yönünde karar veriliyor. Ve yurttaş ya da kurum olarak kimse itiraz edemiyor.

- Aynı gerekçelerin hakim olduğu diğer değişiklik maddelerinden söz eder misiniz?

- Aynı şekilde iletişim özgürlüğünü düzenleyen maddelerde de bir çok benzer hüküm var. İletişim özgürlüğü alabildiğine serbest bırakılıyor. Bakıyorsunuz yeni metinde kısıtlamalar ortadan kal-

dırılmış gibi. Ama metnin sonuna geldiğimizde yine aynı kısıtlamalarla karşılaşıyoruz. Kanunla yetkili kılınmış merci dendiğinde milli güvenlik, kamu düzeni vs. gerekçelerinin arkasına sığınarak istediklerini kısıtlayabiliyorlar. Dernek kurma özgürlüğünde de aynı durum söz konusu.

Toplantı ve gösteri yürüyüşleri ile ilgili hükümde aynı gerekçelere takılıyor. “Toplantı ve gösteri yürüyüşünü düzenleme hakkının kullanılmasında uygulanacak şekil kanunda gösterilir” denmiş: Bu konuyu biz çok önemsiyoruz. Çünkü en fazla sınıktı çektığımız konulardan biri. Bakın Türkiye’de hukuk sistemi o kadar büyük çelişkiler, o kadar büyük kötü niyetler içeriyor ki, 1982 Anayasası’nın bile tanıdığı hak ve özgürlüklerin kullanımını beş önemli yasa ile çok sıkı denetim altına alınmış ve sınırlandırılmış durumda. Bunlar 2911 toplantı ve gösteri yürüyüşleri yasası, polis yetki ve sorumluluklarını düzenleyen yasa, Terörle Mücadele yasası vb. Bu yasalar anayasa ile tanımlanan hak ve özgürlükleri büyük ölçüde kısıtlıyor.

Oysaki evrensel hukuk, anayasalarla tanımlanmış hak ve özgürlüklerin yasalarla asla sınırlandırılmayacağını, ortadan kaldırılamayacağını hükme bağlamaktadır. Bu nasıl oluyor? Düzen bir yasa çıkarıyor. Ancak başka yasalar Anayasa Mahkemesi’nin dava hakkını kısıtladığı için hiç kimse başvuruda dahi bulunamıyor. Buna örnek 2911 Sayılı Yasa ve Terörle Mücadele Yasası’dır. Bunlar anayasaya aykırı olduğu halde hala uygulanabiliyor. Siz anayasada temel hak ve özgürlükleri istediğiniz kadar serbest bırakın burada olduğu gibi davranışlarımızda ve bu özgürlükleri kısıtlayan, ortadan kaldıran yasalar yaptığınızda anayasadan bu özgürlükleri tanımanın hiçbir anlamı yoktur. Buradaki olayda tam da bu.

Diğer bir madde de ülkemizde insanların vic-

danında en büyük yararlardan biri olan ölüm cezası idi. Bugün ülkenin neresine giderseniz gidin, kime sorarsanız sorunuz ölüm cezasının anayasa ile sınırlandırılması gerektiğini söyleyecektir. Ama şu an çok şatafatlı bir üslupla kamuoyuna büyük bir devrim olarak sunulan “Anayasa değişikliği metni” ölüm cezasını kaldırmıyor. Genel müdahale yasası ile “savak, yakın savaş ve terör suçları halleri dışında ölüm cezası verilmez” deniliyor. Ama bu kapsam içinde uygulanabilir. Demek ki kaldırılması yönünde ciddi ve samimi bir çaba yok. Bu gerçek ortada.

- Sendikalarla ilgili durum nedir?

- Çalışanlarla ilgili ilginç bir durum ortaya çıktı. Bu tür görüşmeler sırasında bazı işçi sendikalarından olumlu tepkiler alındı. Sanıldı ki getirilen değişiklikler Türkiye’deki örgütlenmenin önündeki engelleri kaldıracak, hatta örgütlenmeyi teşvik edecek, kolaylaştıracak. Tam tersine çalışanları örgütlenmeye teşvik edecek hiçbir hüküm yok sadece değişiklik teklifinin 51. maddesi “işçi ve işveren önceden izin almaksızın sendika kurabilir” ifadesini “çalışanlar ve işverenler” olarak değiştirdiler. Yani kamu çalışanlarının da sendika kurabileceği konusunda bir açıklık sağlandı. **Oysaki çalışanların zaten sendika kurma konusunda bir güçlüğü kalmamıştı. 11 yıllık mücadele sonucunda bu sorun tamamen aşılmıştı.** Yani fiili durumun anayasa metnine sokulması girişiminden başka bir şey değil. Ama kanunun başında söylendiği hususlar burada da var. Sendika kurma hakkı yine “milli güvenlik, kamu düzeni vs” gerekçeleriyle kısıtlanabilir. Yani düzen istediği zaman sendikaları kapatabilecek. Bu değişiklik bu hakkı veriyor. Sendika kurma girişimleri önlenemeyecek. Dolayısıyla aslında bir yenilik getirmiyor. Sendikalar üzerinde devlet denetimi yine ana-

ayasa metnine göre sağlanıyor. “Sendikaların kuruluş ve faaliyetlerini kanunlara uygunluğunu sağlamak amacı ile ve sendika bağımsızlığı ilkesini zedelemeyecek şekilde kurulur” diyor. Sendikalar üzerinde devlet denetimi fiilen vardı. Ama anayasa metninde yoktu. Şimdi anayasa metnine de giriyor. Onlar sendikal hak ve özgürlüklerin peşinde değil; sendikaları daha fazla denetim altına almanın peşindedir. Bunu apaçık ortaya koyuyorlar.

- Diğer maddelere de kısaca değinir misiniz?

- Asgari ücretin belirlenmesine ilişkin de değişiklik yapıldı. Asgari ücretin tespitinde çalışanların koşulları ve ülkenin ekonomik durumu da göz önünde bulundurularak ödemişler. Bunu da şatafatlı sözlerle kamuoyuna duyuruyorlar. **Oysaki burada yapılması gereken değişiklik, çalışanları örgütlenmeye yönlendirmeliydi. Ve çok daha önemlisi, emeğin karşılığını bir takım kurumlar eliyle değil, devlet denetimindeki kurumlar eliyle değil, toplu pazarlık şeklinde belirlenmesi gerekiyor.** Ne yazık ki anayasanın hiçbir yerinde emekler, haklar, özgürlüklerden söz edilmiyor, bu konuda bir gelişme yokken kamuoyuna tam tersi izlenimler pompalanmaya çalışılıyor.

Dikkat çekmek istediğim bir diğer konu da siyasi partiler ve seçim yasası. Seçime bir yıldan az bir süre kaldığı zaman seçim kanunlarında yapılan değişiklikler seçimden sonra yürürlüğe giriyor.

Burada gerçekten demokrasi adına utanç verici bir durum söz konusu. Şu anki meclisin mensupları, mensubu oldukları kurumlara güvenmiyorlar. Dolayısıyla seçim yasasında değişiklik yapıldığında bu değişikliğin hemen akabinde yapılacak seçimde uygulanmasının önünü tıkıyorlar.

Parti kapatmak ile ilgili her zaman savunduğumuz bir ilke var. Partileri yurttaşlar kurmalı ve gerekli olursa da sandık başında kapatmalı-

dır. Oysaki Türkiye Cumhuriyeti Anayasası hala partilerin kapatılması yolunu açık tutmaktadır.

Yine bizim önemsendiğimiz bir diğer konu da uluslararası anlaşma ve sözleşmelerin o ülkenin imzası varsa kendi yasalarından daha önde olmak zorunluluğu. Buda MHP’nin çirkin direnişi ile rededildi. Eğer gerçekleşseydi elle tutulur bir değişiklik olacaktı. Diğerleri olumlu hiçbir şey ifade etmiyordu zaten.

Bir diğer konuda MGK. MGK’nın tamamen ortadan kalkması, bu ülke insanların genel ve yoğun talebi iken MGK yine yasal statüsünü koruduğu gibi başbakan yardımcılarını ile Adalet Bakanı da MGK’ya giriyor. Yani yapısı genişletiliyor.

- Sözde de kalsa devlet neden bu göstermelik değişiklikleri yapıyor?

- Devletin birinci gerekçesi, arkasına sığındığı gerekçe AB. Türkiye’de temel hak ve özgürlükleri geliştirebilmek için hiçbir çaba harcanmamışken birden bire şimdi “bunları geliştiriyoruz” diye girişimlerde bulunuyorlar. Belli bir standarta ulaşmak zorundalar. Oysa buna bile kötü niyetle yaklaşıyorlar. O satır aralarına gizlenen ifadeler bunun kanıtı. Yani bir tarafın hak ve özgürlükleri geliştirmemiş gibi gözükcekler öte yandan hak arama ortamını, daraltan değişiklikler yapacaklar.

İkinci önemli nedeni de son bir kaç yıl içinde gelişmeye başlayan toplumsal muhalefet. Bunda tabii gelişen siyasi bilincin etkisi de var. Onlar zannediyorlar ki bizim şatafatlı bir şekilde açıkladığımız bu değişiklikler halkın tepkisini dindirecek. Halk ekonomik bakımdan güçlüklerle karşı karşıya olsa bile sosyal ve siyasal bakımdan rahatladığını düşünecek. O yüzden apar topar bunu yapıyorlar.

- Sorularımızın yanıtladığımız ve bize zaman ayırdığınız için teşekkür ederiz.

İki Halk Savaşçısı daha şehit düştü

Mehmet Şahin

İçinden geçtiğimiz süreç hem devrimci-komünistler, hem de sistem açısından zorlu bir süreç. Sistemin içinde bulunduğu kriz derinleştikçe,

halka ve öncülerine yönelik saldırıları da pervasızlaşıyor. F tiplerinde mevsimlere yayılan Ölüm Orucu direnişi, sınıf mücadelesinde bir dönemeci ifade ediyor. Devrimci iradeyi, kimliği yok etmek isteyen sisteme karşı yazılan bu büyük tarihi direniş, sınıf mücadelesinin bugün ve önümüzdeki süreçte nasıl olacağını öğretiyor. Daha da keskinleşecek olan süreçte bedel ödemeyi tereddütsüzce göze almak bu

anlam da önemlidir.

Karadeniz dağlarında yürütülen gerilla savaşında, ard arda verilen şehitleri "mücadelenin yasadır" kaba mantığından çıkararak, içinden geçtiğimiz süreçle bütünleştirerek kavramak durumundayız. Murat pratiği, Sinan pratiği hepimize çok şey öğretiyor. Sinan'ın mücadele noktasında tıkanıklıklar yaşamasına rağmen gerillada kalması, çatışarak şehit düşmesi önemlidir. Murat'ın partinin bir neferi olarak şehit düşme istemi belleklerimizde yer etmesi gereken bir olgudur. Süreç böylesi duruşları ve bunun ilerisini bizden istemektedir. Elde silah savaşın göbeğinde güneşe uğurladıklarımız bu kavganın gelişmesinde ve ilerlemesinde akıtılan kan, ödenen bedel-

dir. Ödenen bu bedeller hem bu kavganın içindeki her bir militanda, hem de kitlelerde bilinç sıçramasına ve gelişime neden olmalıdır.

HALK ORDUSU GERİLLALARINDAN MEHMET ŞAHİN VE CİHAN FINDIK ŞEHİT DÜŞTÜ

Yerel kaynaklardan aldığımız bilgiye göre; 28 Eylül 2001 tarihinde Tokat'ın Almus ilçesine bağlı Kadıvakkı köyünde TKP/ML TİKKO gerillaları ile korucular arasında çıkan çatışmada Tunceli/ Pertek nüfusuna kayıtlı **Cihan Fındık** ile Tokat'ın Çöreğibüyük köyü nüfusuna kayıtlı **Mehmet Şahin** isimli

gerillalar şehit düşmüştür. Cenazeleri aileleri tarafından alınan gerillalar köylerinde toprağa verildi. Cenazelerin götürülmesiyle birlikte askerler köyleri abluka al-

tına alarak, halkın cenazeye katılmasını engellemek istemiştir. Güneşe uğurladığımız bu iki halk savaşçısını ve daha

önce uğurladığımız yüzlercesini yaşatmak, kavgaya daha sıkı sarılmak demektir. Onların pratiğinden öğrenerek, mücadeleyi yaşam biçimi haline getirmek gerekir. Ve bu safta ödenmesi gereken bedelde tereddüt etmeyenlerimiz halkın yüreğinde yerlerini çoktan almışlardır.

Cihan Fındık

Halk Ordusu gerillaları eğitimi

“And olsun ki güneşi alacağız, şehitlere verilmiş sözümüz var biz kazanacağız”

Elimize posta kanalıyla ulaşan **TKP/ML TİKKO** imzalı açıklamada bir dizi eylem yapıldığı açıklandı. Açıklamada; Çatışmalarda ve ÖO'da şehit düşen **Murat Deniz**, **Sinan Günel**, **Nergis**

sın Halk Savaşı” şiarını haykırma haykırma ezilen yoksul emekçi halkımıza yol gösteriyorlar. Zirveleri hedefleyen zorlu yürüyüşte yoldaşlara bağlılığın, emekçi halkımıza olan sevginin somut pratiğini

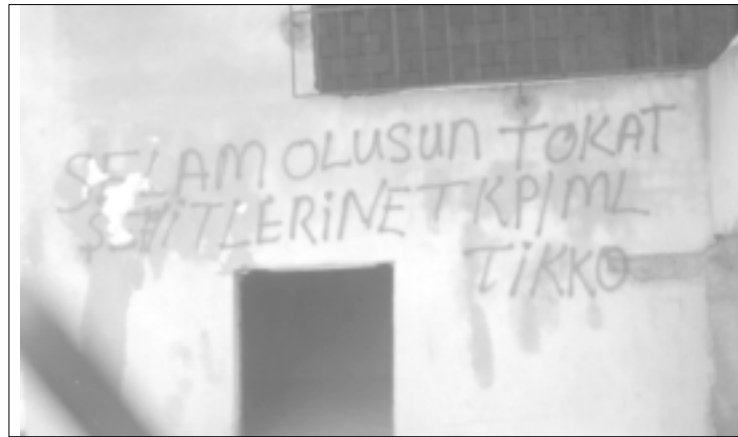
ratlaşıyoruz, Muharremleşiyoruz, Nergizleşiyoruz, Sinanlaşıyoruz. Bunu da halkın acılarını hissetmeyen devrimci olamaz perspektifiyle halkın içine girerek, onlardan öğrenerek, onlara öğretmek olarak yapacağız, yapıyoruz. Şiarımız Partimizin çağrısı olan “Parti inşasında derinleş kitle çalışmasında yoğunlaş” tır. Görüşlerine yer verilirken yapılan eylemler ise şöyle sıralanıyor.

TKP/ML TİKKO militanları yaptıkları açıklamada; ilk eylemlerini 6 Eylül 2001 tarihinde, Tokat'ın Almus İlçesinin Kadıvakkı köyünde devlet güçleriyle girdiği çatışmada şehit düşen Sinan Günel'i anmak için gerçekleştirdiklerini 1 Ekim 2001

ne asıldığına, pankartın yaklaşık 4 saat asılı kaldığına, polislin pankartı indirebilme için yolu trafiğe kapattığına ve eylemin çevreden insanların ilgisini çektiğine değiniliyor. İkinci eylemin ise Gülsuyu mahallesinde gerçekleştirildiğine eylemin işçilerin ve halkın sabah işe gidiş saatlerine denk getirildiğine yer verilen açıklamada aynı saatlerde iki pankartın asıldığı belirtiliyor.

Çarşamba pazarının heykel tarafı girişine asılan birinci pankartta “Dağda, zindanda savaş sürüyor. Murat, Muharrem, Sinan Ölümsüzdür. **TKP/ML TİKKO** imzalı bomba süsü verilmiş olduğu belirtilirken pankartın 08:30'a kadar asılı kaldığı belirtiliyor. İkincisinin ise u-

muz Ver” **TKP/ML TİKKO** imzalı bomba süsü verilmiş pankartın asıldığı belirtiliyor. Bu pankartın da 08:15'e kadar asılı kaldığı her iki pankartın indirilmesi için bomba imha ekiplerinin getirildiği, halkın eylem alanından uzak tutulduğu belirtilen açıklamada bu tarz eylemlerin devam edeceğine yer veriliyor. Ayrıca yine Gülsuyu bölgesinde **“Halk Savaşçısı Sinan Günel Ölümsüzdür”**, **“Gerillalar Ölmez Yaşasın Halk Savaşı”**, **“Dağda, Zindanda Savaş Sürüyor Biz Kazanacağız”**, **“Yaşasın Ölüm Orucu Direnişimiz”**, **“Anti Emperyalist Mücadeleyi Yükselt Halk Savaşına Omuz ver”**, **“Kahrolsun ABD Emperyalizmi”**, **“Kahrolsun Patron-Ağa Düzeni”**, **“Yaşasın İşçi Köylü Temel İttifakı”**

Gülmez ve **Muharrem Horoz**'u anmak için ve **ABD emperyalizminin savaş çıkırtkanlığı** etrafında birleşen emperyalist haydutların dünya halklarına yönelik saldırısına karşı halkı aktif tavır almaya çağırarak bir dizi eylem gerçekleştirdiklerine yer veriliyor. Açıklama da; Umudun proleterleri dağda, zindanda yaşamın her alanında savaşımı sürdürüyor. Hem de güneşi alıncaya kadar. Can siperane, dövüşe dövüşe, vuruşa vuruşa, direne direne **“Yaşa-**

gösterirken şehitlerde veriyoruz. Diyalektiğin hükmü bu. Bedel ödetirken bedelde ödüyoruz. Durmuyoruz. Altınçağ mücadelemizde şehitlerimizden aldığımız bayrağı yere düşürmeden dalgalandırırken onlardan çok şey öğreniyoruz, öğretiyoruz. Yoldaşlara bize devrettikleri değerlere bağlılığın onları daha da ileriye taşımamın coşkusunu yaşıyoruz. Direngenliği, kavgada ısrarı, sabrı, kararlılığı onlardan öğreniyoruz. Partizan yürekler olarak kavgada Mu-

Umudun proleterleri dağda, zindanda yaşamın her alanında savaşımı sürdürüyor. Hem de güneşi alıncaya kadar.

tarihinde 5x4.5 ebatındaki **“Sinan Günel Ölümsüzdür”-“TKP/ML TİKKO”** yazılı bomba süsü verilmiş pankartın E5 karayolu üzerindeki Esenyalı üst geçidi-

zün süredir eylem gerçekleştirilemeyen Heykel'in aşağı bölgesinde yapıldığına yer verilerken Çeşmebaşı denilen yere yine “Emperyalizme Hayır De. Halk Savaşına O-

lemlerle altınçağa uzanacağız, şehitlerimizin hesabını soruyoruz” şeklinde bitiriliyor.

Ölüm Orucu direnişinin görkeminde 4 özge can

F tipi hapisanelere ve yaşamın hücreleştirilmesine karşı başlatılan Ölüm Orucu direnişi birinci yılına yaklaşırken, 4 can daha ölümsüzleşti. Egemenlerin tüm kirli oyununa rağmen kıramadığı direnişte, Armutlu'da direnişlerini sürdüren DHKP-C dava tutsakları **Zeynep Arıkan** ve **Ali Rıza Demir** 27 Eylül 2001 tarihinde, Ankara'da tahliye edildikten sonra direnişine devam eden DHKP-C dava tutsağı **Ayşe Baştımur** ve TAYAD'lı ailelerinden **Özlem Durakcan** 28 Eylül 2001 tarihinde şehit düştü.

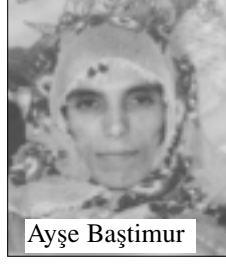
ARIKAN'IN CENAZESİNE POLİS SALDIRDI

Ölüm Orucu direnişinin 343. gününde şehit düşen **Zeynep Arıkan** için Küçükarmutlu'da 27 Eylül tarihinde bir uğurlama töreni düzenlendi. Zeynep Arıkan'ın şehit düştüğü direniş evinin önünde toplanan kitle, saat 11:00 de cenazeyi buradan alarak mahalle içinde yürüyüş yaptı. Cenaze ilk önce Arıkan'ın do-

Direnç Çiçeklerinin Cenazelerine Sahip Çıkalım

Özlem Durakcan

Ayşe Baştımur

Ankara: Her geçen günle birlikte Ölüm Orucunda yaşamını yitirenlerin çoğaldığı direnişte, iki direnç çiçeği daha yaşamlarını büyük bir davaya adayarak sonsuzluğa uğurlandılar. 19 Aralık katliamını Çanakkale Hapishanesi'nde kaldığı süreçte yaşayan ve devletin tahliye saldırısıyla birlikte dışarıya çıkan **Ayşe Baştımur** direnişini sürdürdüğü Ankara'nın Tuzluçayır Mahallesi'nde Ölüm Orucu'nun 271. gününde, yine TAYAD'lı olan ve Ölüm Orucu'na dışardan katılarak destek veren **Özlem Durakcan** aynı direniş evinde başlattığı Ölüm Orucunun 74. gününde 28 Eylül 2001 tarihinde yaşamlarını yitirdi. Ölüm Orucunda bulunanların yaşamlarını yitirdiği direniş evine aynı gün baskın düzenleyen polis gün boyunca evin içerisinde ve dışarısında abluka oluşturarak kimsenin girip çıkmasına izin vermezken, evde bulunan 15 kişiyi de gözaltına aldı. Özlem Durakcan'ın cenazesi ailesi tarafından alınarak Çorum'a götürülürken devlet acizliğini Ayşe Baştımur'un şahsında bir kere daha göstererek

"kimsesiz" olduğu gerekçesiyle kimsesizler mezarlığına gömdü. Vasisi olmasına ve Adli Tıp'ta 7 gün bekletilme süresine rağmen, avukatının tüm çabalarına karşın verilmeyen Baştımur'un cenazesi apar topar kaçırılarak defnedildi. Bu durum karşısında avukatları gerekenin yapılacağını belirtilirken, devlet bir kere daha şehitlerin cenazelerinden ne denli korktuğunu kanıtlamış oldu.

Ölüm Orucunda yaşamını yitirenlerin ardından 28 Eylül günü Tuzluçayır Mahallesi'nde direniş sahiplenilen Vatan okurlarından 7 kişi DHKP/C örgütüne üyelik ve yardım yataklık suçlamasıyla çıkarıldıkları DGM'ce tutuklandılar.

ğup büyüdüğü evin önüne getirildi. Cenaze bir süre evin önünde bekletildikten sonra tekrar yürüyüşe geçildi. "**Zeynep Arıkan Ölümsüzdür**" pankartının açıldığı yürüyüşte sık sık "**Yaşasın Ölüm Orucu Direnişimiz**", "**Katil Devlet Hesap Verecek**"

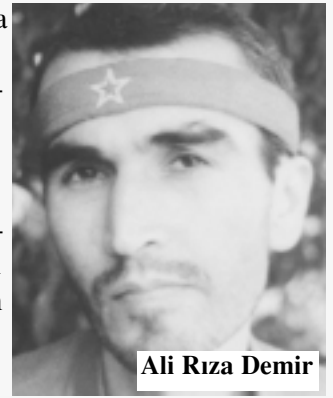
vb. sloganları atıldı. Yürüyüşün sonunda cenaze Adli Tıp'a götürülmesi için ambulansa konuldu. Otopsi sonrası Arıkan'ın cenazesi Gazi Mahallesi'ne getirildi. Burada polis cenaze töreni yapmasını engellemek için kitleye saldırarak 20'den fazla kişiyi gözaltına aldı. Ayrıca gazetemiz Yazışları Müdürü **Barış Açık** ile Devrimci Demokrasi muhabiri ve Vatan dergisinin üç muhabirini de gözaltına aldı. Gözaltına alınanlar Gaziosmanpaşa Emniyet Müdürlüğü'ne götürülerek burada, 12 saat boyunca keyfi bir şekilde bekletildikten sonra serbest bırakıldı. Mahallede polis terör estirmesine rağmen cenazeye katılan 100 kişi Arıkan'ın cenazesini Cebeci Mezarlığı'na götürerek burada toprağa verdi.

ALİ RIZA DEMİR NEMRUT'UN ŞAVKINDA GÜNEŞE UĞURLANDI

Tahliye edildikten sonra direnişine dışarıda devam eden ve 27 Eylül günü şehit düşen **Ali Rıza Demir** için Küçükarmutlu'da bir tören düzenlendi. Armutlu Cemevi önünde toplanan kitle, slo-

ALİ RIZA DEMİR

1973 yılında Adıyaman'da doğan Ali Rıza Demir, İstanbul Teknik Üniversitesi Teknik Mühendisliği Bölümü öğrencisiyken 1994 yılında tutuklandı. DHKP-C davasından idam istemiyle açılan dava halen devam ediyor. F tipi hapisanelere karşı başlatılan Ölüm Orucu direnişinin birinci ekibinde yer aldı. 19 Aralık katliamını Ümraniye Hapishanesi'nde yaşayan Demir, daha sonra Kandıra F tipi-ne götürüldü. Durumu ağırlaşınca İzmit Devlet Hastanesi'ne kaldırılan Demir, tedaviyi kabul etmedi. Tahliye edildikten sonra direnişine Küçükarmutlu'da devam etti. Ali Rıza Demir, direnişinin 343. gününde şehit düştü.

Ali Rıza Demir

ganlar ve marşlarla Demir'in cenazesinin cemevinden çıkarılmasını bekledi. Cenaze cemevinin dışına sloganlarla çıkarıldıktan sonra bir anma yapıldı. Anma programı Ali Rıza Demir şahsında tüm devrim şehitleri için saygı duruşuyla başladı. Demir'in en çok sevdiği türküler ve marşlar söylendikten sonra cenaze;

"**Ali Rıza Demir Ölümsüzdür**", "**Yaşasın Ölüm Orucu Direnişimiz**" sloganlarıyla omuzlara alınarak Adli Tıp'a götürülmesi için ambulansa konuldu. Yapılan otopsi sonrası Adıyaman'a götürülen cenaze burada ailesi tarafından toprağa verildi.

ZEYNEP ARIKAN

Zeynep Arıkan

1968 yılında Malatya Hekimhan'da doğdu. Mücadeleye gençlik yıllarında başladı. İstanbul Üniversitesi Kütüphanecilik Bölümü'nde okuduğu yıllarda, demokratik üniversite mücadelesinde yer aldı. 1996 yılında DHKP-C davasından tutuklanarak Ümraniye Hapishanesi'ne götürüldü. 20 Ekim 2000 tarihinde başlatılan Ölüm Orucu eyleminde birinci ekipte yer aldı. 19 Aralık katliamından sonra zorla müdahale için hastaneye kaldırıldı ancak tedaviyi kabul etmedi. Ardından 6 ay süreyle tahliye edildikten sonra direnişine Küçükarmutlu'da devam etti. Zeynep Arıkan direnişinin 343. gününde ölümsüzleşti.

Arıkan'ın yurtdışında yaşayan eşi Kazım Gülbağ'da F tipi hapisaneleri protesto etmek için bedenini tutuşturarak şehit düşmüştü.

Bayrampaşa davasında devlet terörü

Haber Merkezi: "Hayata Dönüş" adı altında gerçekleştirilen 19 Aralık'ta 12 devrimcinin yaşamını yitirdiği Bayrampaşa Hapishanesi'nde, katliamdan sonra, siyasi tutsaklara açılan davanın 3 Ekim tarihindeki duruşmasında devletin kolluk güçleri terör estirdi. Gerçekleştirilen katliamın kamuoyunda daha da teşhir olmasından korkan egemenler, mahkemeye basın mensuplarının ve tutsak ailelerinin alınmasına izin vermedi. Bakırköy Kadın ve Çocuk Tutukevi'nde bulunan 10 kadın tut-

sağın getirildiği duruşmada, tutsakların savunma yapmalarını engellemek için hala iddianamenin gönderilmediği ortaya çıktı. Duruşma sırasında tutsak ailelerinin mahkemeyi izlemek istemesi üzerine, saldırıya geçen polis 10 kişiyi döverek gözaltına aldı. Bu sırada bir tutsak yakını "Görme, duyma bilme politikası yine izleniyor. Tıpkı cezaevi operasyonu sırasında yapılanları bilmemizi istemedikleri gibi yargılanırken de neler olduğunu görmemizi istemiyorlar. Bu ne biçim adalet. Çocuğu-

muzun mahkemesini izlemek bizim hakkımız" diyerek fenalık geçirdi. Bu sırada basın mensupları yasal olarak içeri girmelerinin bir hak olduğunu belirterek Eyüp Cumhuriyet Başsavcısı'yla görüştü. Ancak egemenlerin katliamı saklama politikası nedeniyle basın mensuplarının çabası boşa çıktı.

Duruşmanın sonunda, salondan çıkarılan kadın tutsaklar "**Yaşasın Bayrampaşa direnişimiz**" şeklinde slogan atması üzerine kolluk kuvvetleri, tutsaklara saldırdı.

Çıkan arbedenin sonunda tutsaklar dövülerek ring araçlarına bindirildi. Bu sırada pankart açmak isteyen 3 tutsak yakınında polislerce dövülerek gözaltına alındı.

Duruşma ise, mahkemece 4 Şubat 2002 tarihine ertelenirken, duruşmada tutsakların 19 Aralık katliamının sorumluları hakkında hazırladıkları suç duyurusu dilekçesini mahkeme heyetine okuma talebi, mahkeme başkanı tarafından kabul edilmeyerek tutsaklar dışarı çıkarıldı.

Sendikasız emekçiler ve sorunları

Ülkemiz gerçeği, Türkiye’de yaşayan ilerici, demokrat kitleler tarafından bilinse de baskılar nedeniyle dile getirilemiyor veya bu

Devrimci-demokrat kitlenin yani bizlerini en önemli görevlerinden birisi de halkı haklarını alması için bilinçlendirmek, örgütlemek ve yol göstermek değil mi? Ve sendikalar! Neden sendikalar sadece sendikalarına üye olanların haklarını savunuyor. Neden diğer sendikasız emekçileri sendikaya üye yapmak için daha fazla duyarlılık ve özveri göstermiyorlar?

Türkiye’deki yarı feodal yarı sömürge yapı, kapitalizme ve emperyalizme kucak açmışlık (özellikle günümüzde) bu denli gözler önündeyken bilinçsiz sanılan emekçi köylü kitle yalan yanlış haberler ve kitlenin tepkisini çekmemek için halka kurtarıcı gibi gösterilen kişiler sayesinde aldatılmaya ve uyutulmaya çalışılıyor.

Her geçen gün baskıların daha da arttığı, geçim sıkıntısının daha da fazlaştığı, emperyalist devletlere bağlılığın giderek ilerlemekte olduğu bir ülke Türkiye. Bunun faturası ise herkesten önce emekçi halka çıkarılmaya çalışılıyor. Yeni vergiler, üst üste gelen zamlarla dış sermayeye ve onların ülkemizdeki ayaklarına akıtılan ülke sermayesi açığı kapatılmaya çalışılıyor. Ve birde bu yetmezmiş gibi emekçilere hakları verilmiyor, haklı talepleri duymazlıktan geliniyor. Bunun en somut örneğini ise emekçilere verilen %0 zam önerisinde gördük. Devlet almaya gelince halkın ekonomik durumunu gelir düzeyini hiç düşünmeden, işçi, memur, köylü, öğrenci demeden almak istediğini ağır yaptırımlarla alıyor. İş, gelir düzeyi daha da geri seviyelere itilen halkın emeğini karşılığını vermeye gelince devlet bir diktatör edasıyla ‘ben istediğim zaman veririm, istediğim zaman alırım’ diyor ve böyle de yapıyor.

%0 zam önerisine karşı alın teriyle, emekle ülke sermayesine (emperyalist sermayeye demek daha doğru olur) katkıda bulunan emekçilerin direnişe geçmesini bekliyorduk hepimiz. Yapmacık sendika üyesi emekçiler sendikaların da büyük etkisiyle değil direnişe geçmek seslerinin bile çıkarmadılar. Bu ülkemizdeki sen-

dikaların nasıl yozlaştığını ve daha da önemlisi sendika üyesi işçilerin bilerek ya da bilmeyerek, isteyerek veya istemeyerek buna hiç ses çıkarmamasının ve gör-

mezlikten geldiğini bir ispatı niteliğini taşıyor. Emekçiler bu haksız ve komik sayılabilecek öneriye ses çıkarmadılar haklarını arama yoluna gitmediler. Aslında bunun birden fazla sebebi var. Ama tek bir sonuca varan bu sebepler çok basit ve anlaşılması kolay olgular. Direnişe geçemediler çünkü; onlar sendikalı idiler ve ne zaman olsa isteklerini ve taleplerini dile getirebilir ve bunları elde edebilirlerdi. Çünkü onlar nasıl olsa önceden isteklerini almışlardı, çünkü onlar geçmişte gösterdikleri direnişler sayesinde asgari ücretin çok üstünde gelir elde ediyorlardı ve bu onlara yetiyor veya onlar öle algılıyorlardı. Birde bu ülkede asgari ücretle çalış-

şan, günde 14-15 saate varan iş saatleriyle, iş güvenliği olmadan, sigortasız ve üstelikte sendikasız bir çok emekçi bir çok işçi var. Ve bunların sayısı hiçte küçümsenecek kadar az değil. Bahsettiğimiz, küçük atölyelerde, yollarda (şoförler), tarlada çalışan emekçilerle. Az öncede belirttiğimiz gibi bu emekçilerin sayısı oldukça fazla ama sayıları fazla olmasına karşın emeğin en fazla sömürülen gene bu emekçi kitle. Yani alınterinin karşılığını en az alan, karın tokluğuna, üstelik hiç bir sosyal güvencesi ve sosyal hakkı olmayan emekçiler. Elbette ki bunun tek bir nedini var; örgütsüz olmak

Yapmacık da olsa bir sendikaya üye olamamak. Az önce sıraladığımız şartlar altında emeğini satarak para kazanan bir emekçi büyüğümüzle yaptığımız bir sohbeti aktarmak istiyorum. (ilk önce f tipi hapisaneler üzerine başlayan sohbetimiz, ölüm

orucunda ölenlerin halkı için, halkın bilinçlenmesi için çaba gösterdikleri emperyalizme ve kapitalizme karşı çıktıkları, ve tüm emekçilerin hakkını alması

için mücadele ettiler ve bunları korkusuzca dile getirdikleri için F tiplerine mahkum edildiği bizim tarafımızdan vurgulandıktan sonra sohbetin içeriği birden emekçi ve emekçi halkın haklarını alması konusuna kaydı) İnsanlar mücadele ettikleri sürece hakların alınması ve haklar mücadele edilerek ve bedel ödenerek kazanılır. Eğer haklarınız verilmiyor emeğiniz sömürülüyorsa bunun için mücadele etmeniz, haklarınızı aramanız gerekiyor’

‘Nasıl?’
‘Mitinglere, eylemlere, grevlere katılarak. Haklarınızın verilmemesinden emeğinizin sömürüldüğünden şikayetçisiniz peki haklarınızı aramak için hangi direnişi veya hangi eylemlilik arzını gösteriyorsunuz? Anladığım kadarıyla hiç göstermiyorsunuz!’
‘İşçi mitinglerine, protesto yürüyüşlerine en basitinden 1 Mayıs-lara katılmıyorum. Katılanların hepsi sendikalı’

Bizler Proletarya önderliğinde anti-emperyalist, sosyalist bir düzen istiyorsak eğer; emeği gerçekten sömürülen, hakları sendikalı emekçilere göre daha fazla gasp edilen bu kitle üzerinde de yoğunlaşmalıyız.

(aldığımız bu cevap aslında bu emekçilerin neden direniş göstermediğini en somut nedeni) Bir eylemlilik tarzı göstermeyişinizin en büyük nedeni sendikasız olmak mı? ‘Evet, sendikasız olduğum için katılmıyorum veya haklarımı arama yoluna gidemiyorum’

‘Peki neden sendikaya üye olmadınız’
Sendikaya tek başına üye olmak hiç bir anlam taşımaz üstelik işimden de olurum’

‘Örgütlü bir biçimde çalışarak bütün işçilerin sendikaya üye olması da mümkün’

‘bu çok zor! Böyle bir çalışma içinde olduğunu anladıkları an çıkışını verirler (işten çıkarırlar)’

‘Sistematik, düzenli ve kararlı bir şekilde çalışarak şirketteki işçilerin çoğunun sendikaya üye olma-

sı sağlanabilir. Örgütlük tüm anlamıyla sağlandıktan sonra da çeşitli eylemlerle hakları arama yoluna gidilebilir’

Evet. Ama önemli olan öncelikle örgütlülüğün ve birlikteliğin tam anlamıyla oturması ve diğer işçilerin, birlikteliğin gerekli olduğunu anlaması gerekir. Bunu yapmak tek başına mümkün değil, en az birkaç kişi ile olabilecek bir iş. Ama bunların da işten atılmayı ki bende dahil göze alabileceklerini veya bunu önemsemeyen çalışacaklarını düşünmüyorum.

Sayıları oldukça fazla olan bu emekçiler çok yüksek bir potansiyel güce sahip olmalarına karşın ne yazık ki bu güçlerinin farkında değiller veya örgütlü olmadıkları için güçlerin kullanmada sorunlar ayıyorlar, çekingen ve ürkek bir tavır sergiliyorlar.

Devrimci demokrat kitlenin yani bizlerin en önemli görevlerinden birisi de halkı haklarını alması için bilinçlendirmek, örgütlemek ve yol göstermek değil mi? Ve sendikalar! Neden sendikalar sadece sendikalarına üye olanların haklarını savunuyor? Neden diğer sendikasız emekçileri sendikaya üye yapmak için daha fazla du-

yarlılık ve özveri göstermiyorlar? Bu aşamada bizlere düşen görev bu misyonu üst-

lenmek ki bu devrimci ilerici, demokrat olmanın gereğidir. Bizler proletarya önderliğinde anti-emperyalist, sosyalist bir düzen istiyorsak eğer; emeği gerçekten sömürülen, hakları sendikalı emekçilere göre çok daha fazla gasp edilen bu kitle üzerine de yoğunlaşmalıyız. Çünkü daha öncede belirttiğimiz gibi işçi sınıfının bu kesiminin sayısı hiçte az değil. Önemli olan bu potansiyel gücü birleştirebilmektir. Bütün emekçilerin tam olarak haklarını alabilmesi, hakların sonuna kadar savunabilmesi için MLM bilimine dört elle sarılarak yine MLM ışığında sorunlara somut ve gerçekçi çözümler getirmeliyiz. Sistemli, örgütlü ve temelleri MLM bilimine dayanan bir çalışmanın başarısızlığa uğraması mümkün değildir.

Deri-İş Genel Merkez kongresi yapıldı..

Birer mücadele arenası olarak kongreler

11 Eylül, emperyalizmin bey-ninden vurulduğu tarih.... Ve hemen sonrası yaşanan savaş çığırıklığı.... Emperyalizme uşaklıkta sınır tanımayan Türk komprador burjuvazisi ve büyük toprak ağalarının bu koroya en yüksek sestten katılmaları.... İçinde buldukları ekonomik ve siyasal krizi aşmanın bir yolu olarak savaşa dört koldan sarılmaları....

Evet böylesi bir süreçte; kongre salonundaki tüm işçilerin "Emperyalist savaşa hayır", "Haksız savaşa son" vb. şiarlarıyla haykırması kongreyi daha da anlamlı kılan bir yandı.

Ayrıca kongre, işçi sınıfının her yandan cendereye alındığı bir süreçte yapılmasıyla önemlidir. İşsizlik, sendikasılaştırma, esnek üretim, özelleştirme gibi saldırılar bugün üst boyutta sınıfın yaşadığı sorunlar olarak önümüzde durmaktadır.

Sendikal cepheden bakıldığında ise, YDD uyumlulaşma sürecinde sendikalar her geçen gün daha fazla kan kaybetmekte, işyeri temelinde örgütlenen ve ücret pazarlığı yapabilen kulüplere dönüşmektedir. Zaten reformizmin etki sahası içinde bulunan bu alan, YDD'ne uyumlulaşmada zorluk çekmemiştir. Özellikle ülkemizdeki sendikal geleneğe bakıldığında, bu durum daha da öne çıkmaktadır.

Evet, 6-7 Ekim 2001 tarihinde, Türkiye Deri-İş Sendikası 27. Olağan Genel Kurulunu böylesi bir süreçte yaptı. "İş cinayetlerine son", "işçi kıyımına son", "Özelleştirme hayır", "Birlik, mücadele, zafer", "Krizin faturasını ödemek istemiyoruz", "IMF politikalarına hayır" pankartlarının asıldığı kongre salonu, sabahın erken saatleriyle birlikte, 200'ü aşkın delege ve yoğun bir işçi topluluğu tarafından dolmuştu. Kongre salonunda ilk dikkati çeken de, haksız-hukuksuz işten atılmalara karşı, iş haklarını geri almak için aylardır çadırlarda direnen Aymasan Ayakkabı fabrikası işçileriydi. Güzel yarınları kendi güçlü kollarıyla yaratacaklarına olan

inançlarıyla, kongrenin en canlı, en direngen yanını oluşturuyorlardı. "Birlik, mücadele, zafer" ve "işçi kıyımına son" yazan önlükleriyle, kararlı duruşlarıyla, mücadelenin insanı nasıl da onurlu ve direngen yaptığını doğrularcasına yerlerini almışlardı. Kongre, saat 10:30'da Genel Başkan Yener Kaya'nın açılış konuşmasını yapması ile başladı. Ardından divanın, seçilmesiyle, konukların konuşması gündemine geçildi. Konuklardan, ÖDP Genel

Başkanı Ufuk Uras, Sağlık İş Genel Başkanı Mustafa Başoğlu, EMEP İstanbul İş Başkanı Mehmet Kılıçaslan, CHP Merkez Kurul Üyesi İzzet Çetin ve Ayrıca Hava-İş Genel Başkanı Atılay Ayçin, Tuzla Aydınli Muhtarı Haydar Avgörür birer konuşma yaptılar.

Yoğun baskıya, gözüaltına, tutuklamalara karşın aylardır süren Çorlu'daki deri fabrikalarının örgütlenmesinde emeği olan, inatla sonuna kadar mücadelesini sürdüren Çorlu deri işçileri adına, Çorlu Deri İş Temsilcisi Ali Bayram ise konuşmasında, Çorlu'daki örgütlenme faaliyeti ile ilgili genel bir bilgilendirme yaptı. Ve bu süreçte, genel Merkez Yönetimlerinde bulunan bazı anlayışların rahat koltuklarını bırakamadıklarını, 49 işçinin, 2 sendikacının ve bir uzmanın gözüaltına alındığı, tutuklandığı, dayak yediği dönemlerde bu anlayış sahiplerini yanlarında göremediklerini ifadelendirdi. Konuşmasını "Bu anlayış sahiplerinin, sendikal literatürümüze, sarı sendikacılıktan sonra masa başı sendikacılığı tanımını da sokmuştur. Bunların ki üzüm yemek değil, bağcıyı dövmektir. İşine, aşına, gelece-

ğine sahip çıkmak isteyen Deri işçisi, gecesini gündüzüne katan, sınıf sendikacılığı perspektifiyle hareket eden, "Birlik-Mücadele Zafer" şiarını deri işçileriyle bütünleştiren, ülkenin her köşesindeki, haksızlıklara karşı yürütülen mücadelenin yanında olan, koltuğunu sadece toplantıdan toplantıya gören, Musa Servi, Hüseyin Akgül, Naciye Özdemir gibi gerçek dostlarını, işçi sınıfının öncü müfrezelerini seçmesini bilecek ve teslimiyetçilerin yüzüne

balyoz gibi şamarını indirecektir" diyerek sınıf sendikacılığı anlayışını işçi sınıfıyla bütünleştirmenin, sınıfın önünde, yanı başında olmak mümkün olacağını

altını çizdi.

İKİ ANLAYIŞIN ÇATIŞTIĞI KONGRE...

Delege konuşmalarının yapıldığı ikinci bölümde, ilk sözü Tuzla delegesi Uğur Parlak aldı. Konuşmasında Emperyalist kapitalist sistemin, "Yeni Dünya Düzeni" ve "Küreselleşme" adı altında dikensiz gül bahçesi yaratarak, dünya emekçi halklarına daha fazla sömürü, örgütsüzlük ve açlık getirdiğini söyledi. Konuşmasına şöyle devam etti. "Emperyalizm bugünde savaş çığırıklığına soyunmuş durumda. Bu gelişmeler iyi değerlendirilmek ve ona göre emperyalist savaşın karşısında safımızı belirlemek durumundayız" dedi. "Haksız savaş istemiyoruz" sloganlarıyla karşılık buldu. Uğur Parlak, reformist, bürokrat sendikal anlayışın sermayenin patronların işbirlikçileri olduğunu ve bu anlayışı tarihin çöplüğüne gömmedikçe, sınıf mücadelesinde ivme sağlanamayacağına değindi. Ayrıca mevsimler boyu süren ÖO direnişinde (Ölüm Orucunda) onlarca şehid sayısına karşın, sendika yöneticilerinin sesiz kalarak ölüme göz yumduğunu söy-

ledi. Ve konuşmasını teslimiyete karşı bedenlerini hapisanelerde ölüme yatan direnç çiçeklerinin eylemlerini desteklediğini belirterek bitirdi.

Daha sonra, "Aymasan işçisi direnişin simgesi" "Aymasan işçisi yalnız değildir", "Zafer direnen emekçinin olacak" sloganlarıyla kürsüye Aymasan işçileri adına Sevgül Oğuz geldi. Aymasan işçilerini temsilen yaptığı konuşmada, direnişte maruz kaldıkları baskıları, saldırıları anlatarak "Bugün Aymasan işçilerini direnişi, sadece işe geri dönüş çabası yada kendisine yaptırılan haksız uygulamaya bir tepki değil, F tipi saldırısına, tüm işçi sınıfına yönelik işten atma, özelleştirme, esnek üretim, örgütsüzleştirme saldırılarına da bir karşı duruştur. dedi.

Daha sonra konuşmak üzere, Tuzla Şube Başkanı Cemal Taşkın kürsüye geldi. Konuşmasında reformist-ışbirlikçi sendikal anlayışı gereği, işçi sınıfının yaşadığı sorunlar had safhada iken, sendikalar her geçen gün kan kaybederken, yanı başımızda insanlar teslimiyete karşı hücrelerde bedenlerini ölüme yatırmışken, emperyalizm haksız savaşlarla dünya emekçi halklarını zulüm ve sömürü altında daha fazla ezme-yi planlarken; sadece kişisel satışmalarla ve karalamalarla dolu konuşmasını yaptı. Cemal Taşkın da somutlaşan reformist-ışbirlikçi anlayışa karşı sınıf sendikacılığı önderliğiyle bütünleşen işçiler, "Zafer direnen emekçinin olacak", "Direne direne kazanacağız" şiarıyla en güzel cevabı verdi.

Daha sonra konuşma yapan Beykoz Şube Başkanı Kemal Köse de "Ben sendikacılığı yaparken ideolojimi- siyasetimi bir tarafa bırakıyorum" diyerek reformizmin siyasetini yapıyordu. Kongre, Tuzla'dan Hasan Sonkaya, Mustafa Yiğit, Yusuf Uçar, Çiğdem Elsever, Gürsel Mentese, Beykoz'dan Hıdır Orhan'ın konuşmalarıyla devam etti. Tuzla delegeleri konuşmalarında reformist- uzlaşmacı sendikal anlayışı teşhir ederek son seçimlerle birlikte Tuzla'da hakim olan bu anlayışı yaşanan pratiklerde nasıl somutlandığını açıkladılar. Bu anlayışın, Tuzla delegelerini kongreye gelmelerini

engelleme, sınıf bilinçli işçilerin patronlarla işbirliği sonucu nasıl tasfiye ettiklerini, kendilerine oy vermeleri için, “işten atma” tehditleriyle karşılaştıklarını anlattılar.

Kongre, genel olarak iki anlayışın çatıştığı reformist- işbirlikçi anlayışın işçilere teşhir edildiği, sınıf sendikacılığı anlayışının ne olduğunun anlatıldığı bir kongre olmasıyla olumlu oldu. Bu kongreden sınıf sendikacılığı anlayışı zaferle çıktı.

Deri-İş Genel Başkan Yardımcısı Musa Servi ise; konuşmasında eleştirilere cevaben, “bizi eleştirenlerin bizim pratiğimize bakmalarını öneririm. 3 yıl süre zarfında bu ülkedeki anti-demokratik uygulamalarla, F tipi saldırılara karşı sadece söylemde değil pratikte de yerimizi aldık” dedi. Konuşmasına şöyle devam etti. “Geçen dönem

yeni Tuzla’lar yaratacağız, gecemizi gündüzümüze katarak işçilerin çıkarlarının sonuna kadar savunacağız” dedi ve 3 yıldır söylediklerimizin arkasında durduk, bu

günde duruyoruz. Belki yeni Tuzla’lar yarata- madık ama yaratma noktasında

tohumlarımızı attık, çabasını verdik” diyerek konuşmasını bitirdi. Mali Sekreter Naciye Özdemir, Örgütlenme Sekreteri Hüseyin Akgül çalışmalarıyla ilgili bilgilendirme yaptıkları konuşmalardan sonra, günün son

konuşmasını Yener Kaya yaptı.

Kongreye, iki listeye gidildi. Genel listelerin oluşturulmasında izlenen yöntemle, gerekse listelerde yer alan isimlerle her iki liste de, anla-

yışlarını yansıtıyor- du. Biri tepeden sendika yöneticilerinin hazırladığı, kendi kendilerini öneren liste. Diğeri ise, tabanla tartışılarak, düşünleri alınarak “söz ve karar yetkisinin tabanda olduğu” il-

kesine uygun hareket edilerek, tabanı da yönetime katarak oluşturulan liste... İki liste... İki anlayış... ve sınıf sendikacılığı anlayışının zaferi...

Evet kongre, sınıf sendikacılığı anlayışının seçimleri kazanmasıyla bit-

ti. Ancak işçi sınıfına yönelik saldırıların her geçen gün artarak devam ettiği, emperyalist savaşlarla daha da zulmün ve sömürünün katmerleşeceği bu süreçte, sınıf bilinçli işçi önderleri başta olmak üzere işçi sınıfının görev ve sorumlulukları bitmedi. Aksine omuzlara yüklenen görev ve sorumluluklar daha da arttı. Bugün öne çıkan görevimiz, sınıfı siyasallaştırmak, bilinç taşımak kalıcı örgütlülükler yaratmaktır. Yoğun saldırılara ancak böyle karşı koyabiliriz. Ayrıca ülkemizin sıcak savaşa fiilen sokulması ve askeri çatışmaya bulaştırılması senaryolarını bozmak için başta işçiler olmak üzere geniş kitleleri “**emperyalist savaşa hayır**” temelinde örgütlenmesi göreviyle karşı karşıyayız.

Haydi görev başına....

Kongrede seçilen yönetim

Yener Kaya	Genel Başkan
Musa Servi	Genel Başkan Yrd.
Cemalettin Şahin	Genel Sekreter
Hıdır Orhan	Genel Mali Sekreter
Gürsel Menteşe	Genel Teşkilatlandırma ve Eğitim Sekreteri
Yusuf Uçar	Üye
Zekeriya Oral	Üye
Haydar Uzunyayla	Üye
Sevgül Oğuz	Üye

Pratiklerimizden öğrenelim

Her pratik sürecin, emekçiler tarafından değerlendirilmesi ve dersler çıkarılması her dönemde vazgeçilmez önemdedir. Bu anlayışla, kongrelere yaklaşımımız, nasıl bir politika ile hazırlanacağımız ve kongrelerde neyi hedeflememiz gerektiği üzerinde kısaca duralım.....

Sendikal mücadelenin genel mücadeleye içindeki yerinin ne denli önemli olduğunu biliyoruz. Ancak, sınıf mücadelesinin ivmelendirileceği alanlardan biri olan sendikalar, bugüne değin reformizmin etkisi altında kalmıştır. Türkiye’deki sendikal hareketin tarihi, egemen sınıfların devlet aracılığıyla işçi sınıfını denetim altına alma, işçi sınıfı saflarına nüfuz etme, sınıf hareketini biçimlendirmenin tarihi olmuştur. Ülkemizde sendikal hareket, var olma zeminini, başlangıcından itibaren devletin sunduğu yasal zeminde, hakim ideolojik söyleme ayak uydurarak bulmuştur. Bu durum ise, işçi sınıfına ve genel anlamda emekçi halka çok şey kaybettirmiş, kaybettirmektedir. Sınıf mücadelesi tarihinin de gösterdiği gibi; reformizm, revizyonizm gibi kaynağını burjuva ideolojisinden alan tüm düşüncelere karşı devrimci hareketin ve işçi sınıfının, kararlı bir mücadele sürdürmesi gerekmektedir. Bu anlamda kongreleri, gerek sistemin gerekse onun bir parçası olan bürokrat, gerici ve karşı devrimci sendika ağalarının teşhirinin yapıldığı, bu yönlü mücadelenin yürütüldüğü platformlar olarak görmeli, bu doğrultuda yaklaşmalıyız.

Sendika kongrelerine hazırlanır-

ken ikili bir politika gütmek gerekir. Birincisi; oldukça yetersiz sayıda da olsa var olan devrimci şubelerin korunması ve güçlendirilmesi, **ikincisi**; gerici, reformist, bürokrat sendikal anlayışların önderliği altında bulunan şubelerde sınıf bilinçli, devrimci demokrat güçlerle güç ve eylem birliklerine gidilerek bu şubelerin devrimci demokrat işçilerin yönetimine ve denetimine alınması tavrıdır. Yıllarca sınıfıyla öncülerini özel olarak birleştirilmediği, ayrıştırıldığı bu arenada, elbette, hedeflenen yönetimlerin tamamen devrimcileştirilmesidir. Ancak gücümüzün bunu aştığı işkollarında bir-iki devrimci demokrat işçinin yönetime girmesi sınıfın bütünleşmesinin önündeki ilk engelin parçalanması yönüyle önemlidir. Bu durum sınıfı devrimci önderlerini tanıması ve anlayışların karşılaştırılması fırsatını da verecektir. Samimi, dürüst, çalışkan militan ruha sahip bu devrimci işçilerin çalışmalarıyla gelecek kongrede mevcut yönetimin tamamen devrimcileştirilmesinin önünü de açabilecektir.

Kongreler, işçi sınıfı için önemli mücadele alanlarından biridir. Bu durum, devrimci hareket kadar komprador burjuvazinin ve onun çıkarına hizmet eden reformizm ve revizyonizm savunucuları için de böyledir. Onlar, işçi sınıfının örgütlü bir güç olarak, devrimci yönetim altında yerini almasını istemezler. Bundan dolayıdır ki; bu yöndeki çaba ve mücadeleyi bastırmaya, yönünü karartmaya çalışmaktadırlar.

Her siyasal, sosyal ve toplumsal

sorunda olduğu gibi, sendika kongrelerinde de soruna gereken ilginin gösterilip, proletaryanın en iyi şekilde yararlandırılması ertelenemez bir görevdir. Bu görevin gerçekleşmesi, tüm devrimci-demokrat, ilerici güçlerle, sınıf bilinçli proletaryanın güçlerinin birleştirilmesi ile kolaylaşacaktır.

Kongrelerde;

*Bulunulan alanda, sınıf çıkarları temelinde işçi sınıfının birliğinin sağlanması ve sınıf dayanışmasının bilince çıkarılması,

*Başta ülke sorunları olmak üzere işçi sınıfının mevcut sorunlarının tartışılarak bilince çıkarılması ve bu yönde çözüm önerilerinin üretilmesi,

*Mevcut reformist-uzlaşmacı sendikal anlayışın işçi sınıfına ve emekçilere verdiği zararı anlatarak, teşhirinin yapılması, sınıf sendikacılığı anlayışının hedeflerinin, kavratılması,

*Sınıf bilinçli proletarya ile, sınıfın bağlarının kurulup, pekişmesi için gereken yakınlığın sağlanması,

*İşçi sınıfının sınıf bilinci temelinde eğitilmesi,

*İşçi sınıfının sorunlarına yönelik çözüm önerileri ve politikalar üreterek, geleceğe ilişkin mesajlar verilmesi,

*İşçi sınıfı yöneticilerinin hesap vereceği ve hesap soracağı bir araç ve olanağın yaratılması,

*Emperyalizmin-faşizmin topyekün saldırısı içerisinde bugün öne çıkan özelleştirme, F Tipi Hücre saldırısına karşı sınıfı bilinçlendirmeyi ve örgütlemeyi,

*İşçilerin, emekçilerin dünya ça-

pında birliğinden yana olmayı, proletarya enternasyonalizminin ete- kemiğe bürünmesi için üzerimize düşenlerin kavratılması,

*Emperyalist- kapitalist sistemin YDD adı altında yürüttüğü saldırıların bir parçası olarak yaşanan, emek sürecinin parçalandığı, işçi sınıfı ve emekçiler arasında dayanışmayı yok etmeye çalıştığı bugün, her zamankinden daha çok birleşik ve dayanışmacı mücadele tarzının hedeflenmesi, bunun da yolunun öncelikle, herkesin kendi alanında bir güç ve kararlılık sahibi olmaktan geçtiğinin kavratılmasını,

*Emperyalizmin kendi çıkarları için başvurduğu haksız savaşlara emekçilerin her durumda karşı çıkması gerektiğinin kavratılması, “Haksız savaşa hayır” şiarı etrafında örgütlenmeyi ve emperyalist-kapitalist sistemin bu yönüyle teşhirinin yapılmasını hedeflenmelidir.

*Demokratik merkezîyetçilik işleyişinin bir gereği olarak, sendikalarda söz, karar yetkisinin tabanda olduğunun, işçi sınıfına kavratılması hedeflenmelidir..

Bütün bu politikaların, çok çeşitli yöntem ve araçlarla gerek kürsüden, gerek yazılı materyallerle, gerekse kongreye katılan delegelerle konuşarak, tartışarak sınıfa taşınması, mal edilmesi bunları hayata geçirmede önemli bir rol oynar. Sınıf mücadelesinde en başta gerekli olan şey ise, kararlılık, perspektif sahibi olmak, bunu pratiğe geçirecek çaba ve mekanizma, sabır ve uyanıklıktır. Peki biz bu kongrede bunu yeterli

Tekelde özelleştirme kapıda

Ankara: Dayatılan IMF politikalarının sonucunda bitme noktasına getirilen tarım ve adeta gırtlığına kadar borca batmış köylülükle, karış karış satılan topraklarda, her gün yeni bir ürünün ya ortadan kaldırıldığını ya da uygulanan çökertme programlarıyla tarımın yokedilmek istendiğini hepimiz biliyoruz. Tıpkı pamuk, buğday, mısır, fındık gibi; **tütünde** oynanan oyunlar da hiç farklı değil. İlk defa 1600'lü yıllarda Türkiye'ye giren tütün; İzmir, Adana, Malatya, Samsun...vb yerlerde yetişirken yine aynı illerin içinde sigara fabrikaları bulunmaktadır. 1986 yılına kadar TEKEL adıyla bilinen ve o zamana kadar devlet eliyle işletilip tek üretici olan TEKEL'de, tütün tekeline son verilerek, 20.08.1986 tarihli Bakanlar Kurulu kararı ile

yerli veya yabancı, gerçek veya tüzel kişilerin TEKEL ile ortaklığı teşkil suretiyle yurt içinde tütün mamüllerinin üretimi serbest bırakılmış, 1991 tarihli Bakanlar Kurulunca da yerli ve yabancı, gerçek ve tüzel kişilere yurt içinde tütün mamülleri üretme hakkı verilmiştir. Ve şu anda sigara üretiminin üçte ikisini TEKEL, üçte birini özel sektör gerçekleştirmektedir.

Son yıllara kadar devlet tekelinde bulunan tütün mamülleri sektörü 1983 yılında (başlangıçta ihracat kaydıyla) Best, 1992 yılında Bhılsa ve 1993 yılında P. JREYNEOLDS kuruluşlarının sigara fabrikası kurmasıyla

serbestlik kazanmıştır. Sektördeki si-

gara ve diğer tütün mamüllerinin üretimi şu fabrikalarda gerçekleşmektedir. Tablo 1'de.

Best, başlangıçta yasa gereği ürettiği tütünün mamüllerini, yurt dışına ihrac maksadıyla 1983 yılında kurulmuş, 1989 yılında TEKEL'inde yüzde 25 oranında hissesiyle ortaklığı bulunan bir kuruluş olarak Bitlis'te üretilen sigaraları yurt içinde de pazarlayarak faaliyetini sürdürmektedir. BHILSA- ise Philip Morris ve Sabancı Holding ortaklığı ile İzmir-Torbalı'da faaliyet göstermektedir.

Evet, her ne kadar devlet eliyle üretilip satışının TEKEL gibi devlet kuruluşu aracılığıyla yapıldığı söy-

lense de görünen tablo hiç de öyle değil. Her şeye el uzatan emperyalistler, tütün üzerinde oynadıkları oyunlarla bugün en çok tüketilen mallar arasında bulunan sigaranın işlendiği fabrikalarda ülkemizde söz sahibidirler. İlk yukarıda da açıklandığı üzere yavaş yavaş emperyalist kuruluşlar bu alana da hükmetmek, sahip olmak istiyorlar. Nitekim son günlerde TEKEL'in özelleştirilmesini gündeme getiren devlet, tütün ve sigara piyasasını yabancı ellere satmanın hazırlıkları içinde. Bu konuda ise tütün kanununu çıkartmak için devlet şimdiden hazırlıklarına başlayarak, TEKEL'in zarar ettiğini yaymaya başladı bile. 'Zarar' çığırtkanlığı arasında birde bazı işletmelerde çalışan işçilerin, iş akitlerini 7 ay süreyle askıya alarak, TEKEL'in 'zarar'da olduğunu "ispatlamaya" çalışıyor. 2000 yılı verilerine göre 4.936 köyde, 586.616 üretici tarafından 247.436 hektarlık bir alanda 216.090 ton tütün üretiminin gerçekleştiği ülkemizde, üretmemekten bahseden devletin, zarara karşı aldığı önlemlerde orta da. Devlet tütün stoklarının hazineye getirdiği yükü azaltmak amacıyla tütün üretim kontenjanını 220 bin ton olarak tespit etmiş ancak bu kararda üretimin 1997 yılında 300 bin tona çıkması üzerine üretim kotası uygulamaya konulmuştur. Gerktiğinde kota uygulamasıyla köylüyü zarara uğratarak köylü-

nün ürettiği malın elde kalmasını sağlarken, kendisi için kota uygulamasına hiç çekinmeden baş vurabiliyor.

Yabancı tekeller ise bugün oldukça güçlü bir yetkiye, tütün üretimi ve satışında söz sahibi iken, bir çok yerde TEKEL kurumlarında yaşanan işten atmalara ise tepkiler büyüyor. TEKEL'in bazı işletmelerinde çalışan işçilerin iş akitlerinin askıya alınmasını protesto eden Tek Gıda-İş Sendikası, örgütlü olduğu tüm iş yerlerinde yemek yememe eylemi gerçekleştirdi. Tütün yasası üzerindeki muhtemel gelişmeleri değerlendirmek üzere olağanüstü toplanan Tek Gıda-İş Başkanlar Kurulu sonuç bildirisini açıkladı. Bildirgede TEKEL'in güçsüz ve zayıf gösterilmeye çalışıldığı açıklanarak, özelleştirmenin zemini yaratılarak iş gücü azaltılmasına gidildiği bildirildi.

Tek Gıda İş Sendikası Trabzon 1 No'lu Şube Başkanı **Fehmi Çakar**'da, yaptığı açıklama ile TEKEL Trabzon İşletmesinden 120 işçinin iş akitlerinin 7 ay süreyle askıya alındığını, bahane olarak işlenecek tütünün olmadığını gösterildiğini söyledi.

TABLO 1

FABRİKALAR	YER
1- İstanbul sigara fabrikası	İstanbul
2- İzmir sigara fabrikası	İzmir
3- Adana sigara fabrikası	Adana
4- Malatya sigara fabrikası	Malatya
5- Samsun sigara fabrikası	Samsun
6- Tokat sigara fabrikası	Tokat
7- Bitlis sigara fabrikası	Bitlis
8- BEST Bitlis Entegre Sig. Tüt. San.	Bitlis
9- Bhılsa	İzmir-Torbalı
10- RJ Reynolds	İzmir-Torbalı

Üreticiye borç erteleme aldatmacası

Samsun: Devletin tarımı adım adım imha etme, çiftçi-yi üretmez hale getirme planları hayata geçerken; artık canına tak eden üreticilerde, bireysel olarak tepkilerini gösteriyorlar. Fındık taban fiyatı ile ilgili özellikle, Ordu ve Giresun illerinde yapılan eylemliliklerin yanı sıra, yine özellikle Karadeniz illerindeki köylülerin bireysel tepkileri de, gazete sayfalarına konu olmaya devam ediyor. Ordu'da, bir fındık üreticisi fındık üretiminin devlet tarafından öldürülmeye çalışıldığını simgesel olarak gösterebilmek için, kendini bir cena-

ze töreni ile gömdürmüş, eylemin hemen ardından üç jandarma tarafından gözaltına alınıyor. Yine geçtiğimiz haftalarda, Samsun'un Salıpazarı ilçesine bağlı Avat Köyü'nde oturan köylüler, Ziraat Bankası'na olan borçlarını ödeyemedikleri için icraya verilmiş ve bunun üzerine köylerini satılığa çıkarmışlardır. "Biz utanmıyoruz. Bizi bu hale düşürenler utansın" demişlerdir.

Yine Samsun başta olmak üzere Karadeniz'in bir çok ilinde (daha önce çayda oynanan bir oyun olan) fındık arazilerinin sökülüp yerine

aslında üretici için bir alternatif olmaktan çok uzak bir ağaç olan Kızılağaç ve benzeri ağaçların ekilmesini zorunlu kılan bir genelge yayınlanmıştı. Köylülerin tepkisini alan bu genelgenin iptali için bir fındık üreticisi danıştaya bu kararı durdurması için itiraz başvurusunda bulunmuştu. Ancak bu itiraz reddedilmişti. Son olarak yine televizyonları bir anlığında olsa meşgul eden bir eylemde Ankara'dan geldi. Ziraat Bankası'na olan borçlarını ödeyemeyerek icralık olan bir köydeki köylüler önce Tarım ve Köy işleri Bakanı Yusuf Ziya

Gökalp'le görüşmek istemiş ancak bakanın işlerinin çok yoğun olması ve kendisi ile görüşmemesi sonucu meclisin önüne gidip derdini burada anlatmak istemişti. Sonuç malum. Ecevit'e yaklaşmasına bile fırsat verilmeden üzerine çullanan onlarca ağır koruma görevlisi ve ardından Emniyet. Bu arada kriz sonrası ödeyemediği borçları yüzünden tarım ilacı içerek ya da "ölümümün sebebi Bahçeli, Ecevit, Yılmaz'dır. "Hakkımı onlara helal etmiyorum" diye yazarak intiharı seçen üreticileri de unutmamak gerekiyor. Ancak tüm bunlar

halkın haklı tepkilerini ve yaşamını hiçe sayan devlet için hiçbir anlam ifade etmiyor. İşte bu yüzden saldırılarına son hızıyla devam ediyorlar.

Fındık sezonunun neredeyse son haftasında 17 Ağustos tarihinde üreticinin üzerinde adeta ikinci bir deprem etkisi bırakan 1 milyon 500 bin liralık taban fiyatı açıklandı. Fiskobirliğin açıkladığı bu alım fiyatını bile fındığın teslim edilmesinden aylar sonra ödemesi, üreticinin fındığını bu fiyatın çok çok altında bir fiyatla tüccara satmasına neden oluyor. Borçlarını ödeyebilmek için

elinde nakit para olmasını isteyen üretici, böylece fındığını bir an önce elinden çıkarabilmek için, emeğinin çok çok altında bir fiyata tüccarın ağına düşmüş oluyor. Bu sezonda şu ana kadar 122 bin ton fındık alan Fiskobirlik, üreticiye 34 trilyon lira borçlu durumda bulunuyor.

Çay-Kur'da da durum Fiskobirlik'tekinin aynısı. Havalarda sıcak gitmesinden kaynaklı 4. sürgün çay alımları da başladı. Ancak alımlara 50 kg olarak kota koyulması üreticiyi zora sokmaya devam ediyor. 2001 sezonu boyunca 527 bin 500 ton yaş çay alan Çay-Kur'u devletin özelleştirme kapsamına alması ve üretimini komik gerekçelerle engellemeye çalışmasına rağmen, Çay-Kur 20 bin ton kuru çay üretti. Üretilen bu kuru çayın 79 bin 800 tonu iç satışı; 3 bin 500 tonu da dış satışı gitti. Bu satışlar karşısında da iç pazardan 193 trilyon; dış pazardan 473 milyon gelir elde edildi. Ancak dördüncü sürgün alımlarının başlamasına rağmen devlet, üreticiye 49 trilyon ödeme yaparken; halen 84 trilyon borçlu durumda.

Yine özellikle Amasya'da üretilen soğan için de üreticiler aynı dertleri yaşıyor. Soğanı zararına satmaya bile razı olan üreticiler, bu fiyatlardan bile

alıcı bulamayınca soğan üreticinin elinde kalıyor. Amasya Ziraat Oda-

ğı soğan, böylece üreticinin elinde kalmış oluyor.

Çay üreticileri

si'nin yaptığı araştırmalara göre geçen yıla oranla bu yılki taban fiyatlarının maliyetin çok çok altında olduğu; bir kilo soğanın 90-100 bin liraya mal olduğu ancak piyasada 60 bin liraya satıldığı ortaya çıkıyor. Hatta tüccarın 50 bin liradan almaya çalıştığı

rum'da ise, bu yıl içinde 2 ton verim alınmış durumda. Bu 2 ton soğanın büyük bir kısmı elinde kalan üreticiler tepkilerini "tarlamızı satılığa çıkarıyoruz. Alan olmuyor. Ürünümüz para etmiyor. Biz neyle borçlarımızı ödeyeceğiz. Gelsinler kolumuzu ba-

4 bin dönüm ara-ziye so-ğan eki-len Ço-

cağımızı alsınlar. Biz çaresiz kaldık" diyerek dile getiriyorlar. Seçim dönemlerinde üreticinin yanında olan seçim sonrasında hiç uğramayan siyasi partilere de inançlarının kalmadığını belirten köylüler "seçimlerden sonra bir kez teşekkürle gelen milletvekilleri bir daha köyümüze hiç uğramadı. Bizi yüzüstü bıraktılar. Çaresizliğimize kulak asmıyorlar. Bizde onlara cevabımızı seçim zamanı vereceğiz" dediler.

Üreticiyi bir yandan maliyetin altındaki fiyatlarla, bir yandan arazilerin söktürülmesi ve ekim yaptırılmasıyla; bir yandan da verdiği kredilere %150'lere varan faizlerle zora sokan devlet, planlarını adım adım hayata geçiriyor. Şu an Ziraat Bankası'nın üreticilerden 650 trilyon civarında bir alacağı var. Tarım Kredi Kooperatifleri'nde ise bu rakam 1 katrilyon liraya kadar ulaşıyor. Türkiye genelinde kooperatiflerin 980 bin üyesi bulunuyor. Bu üyelere yaklaşık olarak 270 bini de kiralık. 200 bine yakını ise ödeyemediği borçları yüzenden hapse girip çıkmış durumda. Sadece Samsun, Sinop, Ordu ve Amasya illerinin bağlı olduğu Tarım Kredi Kooperatifleri Samsun Bölge Birliği kredi borcunu ödeyemeyen 31 bin çiftçiye icraya vermiş durumda.

“IMF nerede yoksulluk orada”

H.Merkezi: IMF ve DB direktifleriyle, tarımı tasfiye etme amacıyla, Mayıs ayında çıkarılan Tütün Yasası ile birlikte, TEKEL'de çalışan işçilerin işten çıkarılmasına hız verildi. TEKEL Genel Müdürlüğü'ne bağlı 24 işletmeye 7 ay sonra kapatma getiren Tütün Yasası nedeniyle, 1 Ekim günü İzmir Yeni Bakım İşletmesi'nde çalışan 240 kadın işçi işten çıkarıldı. İşbaşı için fabrika önüne gelen kadın işçiler, hiçbir gerekçe gösterilmeden işbaşı yaptırılmadı. Bunun üzerine kadın işçiler aynı gün işyerini terketmeme eylemi yaptı. Erkek işçilerinde katıldığı eylemde, "Tütün Yasası'na Hayır", "IMF Nerede Yoksulluk Orada" şeklinde slogan attılar. Ayrıca aynı gün Trabzon TEKEL İşletmesi'nde çalışan 41 kadın işçi ile, Amasya Gümüşhacıköy TEKEL Yaprak Tütün İşletmesi'nde de işçiler işbaşı yaptırılmadı. İşten çıkarılmalarıyla sonra işyerleri önünde eylem başlatan işçilerin eylemi 4 Ekim günü Tek Gıda-İş Sendikası ile hükümetin yaptığı görüşmelerden sonra işbaşı yapılarak son buldu. Ancak yapılan anlaşma ile işçiler en fazla 2002'de 5 ay çalışabilecekler. Daha önce işten çıkarmaları kabul etmeyeceğini açıklayan Tek Gıda-İş Sendikası, yapılan son anlaşma ile Mayıs ayında çıkarılan Tütün Yasası'nı kabul etmiş oldu. Tek Gıda-İş Genel Başkanı Hüseyin Karakoç yaptığı açıklamada, imzalanan anlaşmayı savunarak, 2002'de işten çıkarılacak işçilerin TEKEL'in diğer bölümlerinde işbaşı yapacağını açıkladı. Ancak imzalanan anlaşmada bu konuyla ilgili madde de "İhtiyaç duyulan yerlere" denilmekte. Yani, işçilere ihtiyaç duyuluyorsa işbaşı yapacaklar. Tütün Yasası ile, TEKEL'in tasfiye edilme çabası ile, işçilerin tekrar işbaşı yapması zor gözüküyor. İşçiler anlaşmayla ilgili yaptıkları açıklamada mücadelelerinin süreceğini vurguladılar.

Adıyaman, Besni, Kahta, Batman, Kozluk, Beşiri, Saron, Kurtalan, Bitlis, Muş, Erbaa, Taşova içinde bulunduğu 27 Tekel işletmelerinin 7 ay sonra Tütün Yasası ile kapatılması planlanıyor.

Köylülük, IMF Politikalarına dün olduğundan daha öfkeli

Haber Merkezi: IMF'nin hükümete verdiği direktifler sonucu uygulamaya sokulan politikalarla birlikte köylülük büyük bir yıkımın eşiğinde. Köylüye yapılan desteğin kaldırılması, bankacıların ve tefecilerin kredi faizlerini yüksek tutması, üretim için alması gereken gübreye, benzine her gün zam yapılması sonucu köylü üretmez duruma gelmiştir. Üretmeyen çiftçiler çareyi artık tarlasını satışa çıkarmakta buluyor.

Urfa'da üretim yapan **M. Sait Demirbilek** adlı köylü yaşadığı sıkıntılardan kaynaklı tarlasını satışa çıkarıyor. Devlete olan borcu her gün biraz daha büyüyen köylü, üretim yapamadığı için bu borçlarını ödeyemiyor. Köylünün elindeki tarla, artık bir geçim kaynağı olmaktan çıkıp külfet haline geliyor. Tohum almak zorunda olan köylü aldığı tohumun parasını ödeyemiyor.

Ayrıca yine Urfa'da sulama birlikleri TEDAŞ'a olan borçlarını ödeyemedikleri için, TEDAŞ yöneticileri çiftçinin elektrik ve suyunu kesiyor. Köylünün üretim yapabilmesi için, zorunlu olan bu iki ihtiyacı uzun süre verilmemesi, köylünün elindeki ürünün bir kısmının bozulması ve çiftçinin zarar etmesi demektir.

Ülkeye dayatılan politikalar sonucu bu duruma getirilen köylü, dün olduğundan daha fazla tepkili, öfkeli. Köylünün ne devlete, ne de kurtarıcı olarak lanse edilen K. Derviş'e güveni yok. Yoksulluğu her gün biraz daha derinleşerek yaşayan köylü, toplumun diğer kesimleri gibi, içinde patlamaya hazır dinamiklerle birlikte, yer yer tepkisini gösterse de sessizliğini devam ettiriyor. Bir dönem gelişen hareket, doğru bir önderlik olmadığı için kısa bir süre sonra sönüyor. Bu anlamda bizim gelişen her yeni sürece ilişkin somut politikalar üretmemiz bu politikayla kitleleri örgütlememiz ve harekete geçirmemiz önemlidir.

Tarım işçisi kazandı

Haber Merkezi: Emperyalizmin uyguladığı politikalar sonucu, tarım her geçen gün biraz daha gerilemekte. Tarımla yaşamını idame ettiren tarım işçileri ise sefalet koşullarında çalışmakta. Her kesimde olduğu gibi, köylülerde bu koşullara karşı seslerini yükseltmekte.

Geçtiğimiz günlerde Çukurova'da eylem yapan tarım işçileri, direnişlerini kazanımla sonuçlandırdılar. Çukurova'da çalışma koşulları ve ücret düşüklüğü nedeniyle eylem yapan binlerce tarım işçisi istedikleri zammı aldılar. Valilik Başkanlığında toplanan ücret belirleme komisyonu işçilerin eyleminden önce kilo başına 45 bin lira biçerken, eylem sonrasında 61 bin lira olarak açıklamıştır.

Bir aydır ağır şartlarda çalışan pamuk işçileri,

kilo başına verilecek ücretin 45 bin lira olduğunu duyunca duruma tepki göstererek, Tarım Elçileri Derneği öncülüğünde iş bırakma kararı alıyor. Kararla birlikte iş bırakan tarım işçilerinin talebi iki gün sonra kabul ediliyor. Eylemin daha fazla uzamasından ve pamuğun tarlada kalacak olmasından korkan Fiyat Belirleme Komisyonu, işçilerin talebini kabul etmek zorunda kalmıştır.

Yerlerini, yurtlarını terk ederek para kazanmaya gelen binlerce tarım işçisinin yaşadığı sefalet, sadece pamuk işçileriyle sınırlı değil. Fındık toplama işçilerinin her yıl yaşadığı zorluğu gazetelerden okuyoruz. Çukurova'da ilk defa örgütlü hareket eden tarım işçilerinin pratiği göstermiştir ki, örgütlü bir tarzda, kararlı bir biçimde hareket edince kazanmak zor değil.

“ABD’nin dünyayı kana bulamasına izin vermeyeceğiz”

ABD emperyalizminin “terörizmle mücadele” adı altında kendi çıkarları için Orta Asya ve Ortadoğu’da savaş hazırlığı yapması dünya halklarınca protesto edildi. ABD, İsveç, Yunanistan, Hollanda, Pakistan, İran, Irak ve Türkiye gibi birçok ülkede emperyalist savaş karşıtı gösteriler düzenlendi. ABD emperyalizme göbekten bağlı Türkiye’de düzenlenen gösterilerde eylemciler polisin azgınca saldırısına uğradı.

İstanbul’da kurulan “Savaş Karşıtı Platform” etrafında bir araya gelen İHD KESK İstanbul Şubeler Platformu, Genel-İş, Halkevleri gibi Demokratik Kitle Örgütleri’nin, 29 Eylül günü Bakırköy Özgürlük Meydanı’nda düzenlemek istediği basın açıklamasına saldıran polis 50 kişiyi gözaltına aldı. Meydanın çevresini panzerler ve çevik kuvvetle ablukaya alan polis daha eylem başlamadan bölgede gözaltı terörü estirdi. Meydanın etrafında toplanan kitle, gruplar halinde meydana girmeye çalışınca polis azgınca saldırarak kitlenin meydana girmesine izin vermedi. Polisin saldırısında gözaltına alınanlar, dövülerek polis otosuna bindirildi. Meydana girmeyen gruplar çeşitli yerlerde “Kahrolsun ABD emperyalizmi”, “Emperyalist savaşa hayır” vb. sloganlar attı. Diğer bir grupta Sahil Yolu’na doğru sloganlarla yürüyüşe geçti. Polis yanına sivil faşistleri de alarak yürüyüşe geçen kitleye saldırdı. Saldırı sırasında sivil faşistler linç girişiminde bulundu. Yaklaşık bir saat boyunca meydana girmeye çalışan kitle daha sonra dağıldı.

GÖZALTILAR PROTESTO EDİLDİ

İHD İstanbul Şubesi’nde 1 Ekim günü düzenlenen basın açıklamasında Bakırköy’de polisin azgınca saldırısı protesto edildi. İHD, Belediye-İş 2 No’lu Şube, Tunceliler Derneği, HADEP İstanbul İl Örgütü ve Barış Anneleri’nin ortak imza attığı basın açıklamasını İHD İstanbul Şube Başkanı **Eren Keskin** okudu. Polisin tutumunun kınandığı açıklamada, gözaltılardan sonra Güvenlikten Sorumlu Emniyet Müdür Yardımcısı Turan Tuna’nın platformu yasadışı ilan etmesiyle ilgili olarak, “Platformda yer alan siyasi partiler, sendikalar ve demokratik kitle örgütleri milyonlarca insanı temsil eden, yasalarla kurulmuş kurumlardır. Asıl yasadışılığı emniyet

güçleri yapmıştır” denildi.

KADIN ÖRGÜTLERİ, SAVAŞ KARŞITI PLATFORM KURDU

İstanbul’da aralarında Yeni Demokrat Kadın, İHD Kadın Masası, HADEP Kadın Kolları, ÖDP’li Kadınlar ve EKB’nin de bulunduğu 17 Kadın örgütü bir araya gelerek “Savaş Karşıtı Kadın Platformu”nu kurdu. Platform kuruluşu İHD İstanbul Şubesi’nde 2 Ekim günü düzenlenen basın toplantısında kamu-

Emperyalist Savaş Karşıtı eyleme polisin saldırısı

oyuna duyuruldu.

Basın açıklaması metnini okuyan **Hülya İmak**; Uluslararası emperyalist güçlerin çıkarları için girilen savaş sürecinde Türk, Kürt, Arap, Afgan ya da ABD’li kadınlar olarak dayanışmayı, özgürlüğü ve barışı istediklerini belirtti.

KADIN PLATFORMU’NUN EYLEMİNE POLİS SALDIRDI

4 Ekim 2001 tarihinde Beyoğlu İstiklal Caddesi’nde emperyalist savaş karşıtı basın açıklaması yapmak isteyen Savaş Karşıtı Kadın Platformu’nun eylemine polis saldırdı. Aralarında Yeni Demokrat Kadın’ların da bulunduğu platform üyesi kadınlar ÖDP İl binası önünde toplanmaya başladığı sırada çevik kuvvet polisleri tarafından çembere alındı. Bir süre çember içinde tutulan kadınların slogan atmasıyla saldıran polis, tekme tokat döverek 30 kişiyi gözaltına aldı. Polisin saldırısı sırasında gazetecilerde nasibini alırken Evrensel ve Azadiye Welat gazetesi muhabirlerinin kimliğine bir süre el konuldu. Polisin bölgeyi yüzlerce çevik kuvvet, panzer ve köpeklerle ablukaya alması fa-

şist TC’nin ABD’ye olan uşakalığını bir kez daha gözler önüne serdi.

KARTAL MEYDANI’NDA DEVLET TERÖRÜ

Aralarında **Limter-İş**, Eğitim Sen, **TÜMTİS**, HADEP, **ÖDP**, EMEP, **Pir Sultan Abdal Derneği** ve Halkevleri’nin yer aldığı parti ve kitle örgütlerinin 6 Ekim günü Kartal Meydanı’nda yapmak istedikleri emperyalist savaş karşıtı basın açıklaması, yine devlet terörüyle son

duğunu vurgulayan öğrenciler, Türkiye’nin ana üs yapılmak istendiğine de değinerek “Savaşa Hayır” dediler. Sık sık atılan “Savaşa Değil Eğitime Bütçe”, “Kahrolsun ABD Emperyalizmi”, “Emperyalist Savaşa Hayır” sloganlarıyla öğrenciler dağılırken bir sonraki gün yapacakları açıklamanın da duyurusunu yaptılar.

“EMPERYALİZM OLDUKÇA SAVAŞLAR HEP OLACAKTIR”

27 Eylül günü Kızılay Yeni Karamürsel Mağazası önünde toplanan ve EMEP, Halkevleri, **Çağdaş Hukukçular Derneği**, TÜMTİS, **Enerji Yapı Yol Sen** ve Tüm Sosyal Sen tarafından ortak organize edilen savaşa karşı düzenlenen basın açıklamasında bir kere daha emperyalistler ve onların yerli uşaklarına karşı sesler ortaklaştırıldı.

“ABD’nin Dünyayı Kana Bulmasına İzin Vermeyeceğiz”, “Emperyalist Savaşa Hayır” pankartlarının açıldığı açıklamada Amerika’nın daha önceki “deneyimlerinin” fotoğraf ve dövizlerle anlatıldığı basın metnini EMEP Ankara İl Başkanı **İbrahim Akkaya** okudu. Akkaya, bundan bir kaç yıl önce de savaş çığırtkanlığının yapıldığını ve emperyalizm varolduğu müddetçe savaşların kaçınılmaz olduğunu vurgulayarak, ABD’nin Ortadoğu’dan Balkanlara, Latin Amerika’dan Asya’ya kadar dünyanın dört bir yanını çıkarları uğruna kana buladığını söyledi. Emperyalist saldırının her anlamda yoğunlaşarak işçi ve emekçilerin mücadelesine zarar getirerek daha fazla açlık ve yoksulluğun dayatıldığına da dikkat çeken Akkaya, İncirlik başta olmak üzere tüm üslerin kapatılmasını, NATO’dan çıkılmasını ve Siyonist İsrail ile olan tüm anlaşmaların iptal edilmesini istedi. Sık sık “Savaşa Hayır, Kahrolsun ABD Emperyalizmi”, “Amerikan Askeri Olmayacağız” sloganlarının atıldığı basın açıklamasından sonra “Emperyalist Savaşa Hayır” pankartıyla bir grup Halkevi üyesi Yüksel Caddesi’ne kadar sloganlar eşliğinde yürüdü.

İzmir, Mersin, **Çorum** ve daha bir çok ilde savaş karşıtı platformlar, düzenledikleri basın açıklamalarıyla “Emperyalist savaşa hayır” dediler.

buldu. Eylem öncesi Kartal Meydanı’nı tamamen ablukaya alan polis, alana kimsenin girmesine izin vermedi. Meydana gelen savaş karşıtlarına saldıran polis, Evrensel ve Atılım gazetesi muhabirlerinin de aralarında bulunduğu altı kişiyi gözaltına aldı. Meydana girmeden polisin terörüyle karşılaşan kitle, dövülerek dağıtıldı.

ÖĞRENCİ GENÇLİK “AMERİKA ASKERİ OLMAYACAĞIZ”

Ankara-ABD emperyalistlerinin adeta kalbi niteliğinde olan Pentagon ve Dünya Ticaret Merkezi’nin vurulmasının ardından başlayan savaş çığırtkanlıklarına karşı bir öfke de öğrencilerden geldi. 25 Eylül 2001 tarihinde Ankara Üniversitesi Cebeci Kampüsü’nde okuyan öğrenciler, yaptıkları basın açıklamasıyla ABD’ye yapılan saldırının doğrudan veya dolaylı olarak yapılacak olan bir savaşın aracı olarak kullanıldığına dikkat çektiler. ABD’nin Afganistan’ı, haritadan silmekle tehdit ettiğini ama bu tehdidin yalnız Afganistan’ın değil tüm Ortadoğu halklarına yönelik ol-

Onların direniş geleneği Ölüm Oruçlarıyla büyüyerek sürüyor

Ankara- 2 yıl önce ON'laşarak ölümsüzleşen Halillerin, Ahmetlerin, Önderlerin, Zaferlerin yerini Muharremler, İbrahimler, Endercanlar ve daha niceleri alıyor.

Evet, 99'dan 2001'e evrilen direniş geleneğinden bundan 2 yıl önce en insani talepler karşısında devrimci tutsakları katlederek kanlı üniformasına bir apolet daha ekleyen devlet, katliamlarını sürdürürken, süren Ölüm Oruçları ile birlikte Ulucanlar'da katledilen on yürek, devrimciler tarafından düzenlenen etkinlikler çerçevesinde anıldı.

26 Eylül günü Ulucanlar Hapishanesi önünde toplanan TUYAB'lı aileler tarafından hapishane önüne karanfil bırakma eylemi gerçekleştirildi. Katliamda yaşamını yitiren Ümit Altıntaş'ın eşi **Melek Altıntaş** tarafından kısa bir konuşma yapılırken polislin yoğun abluka oluşturduğu hapishane önünde On'ların resimli kokartlarını takan kitle, ellerinde On'ların resimleriyle sloganlar haykırarak katliamı protesto etti.

30 Eylül günü yapılan ON'ların mezar anma programı çerçevesinde ise, Karşıyaka Mezarlığı'na gidilerek **Önder Gençtaş** ve **Mahir Emsalsiz**'in mezarları başında yaşanan katliam bir kere daha hatırlatılarak kavga yeminleri edildi. Sıhhiye Köprüsü üzerinden kaldırılan otobüs ile Karşıyaka Mezarlığı'na polis takibinde ulaşan kitle mezarların başında "**Ulucanlardan 2001'e Katliamlar Sürüyor, Unutmadık Unutturmayacağız**" yazılı **TUYAB** ve **TAYAD** imzalı pankartı açtı. **TAYAD**'lı aileler anmaya, Ölüm Orucunda yaşamını yitiren **Özlem Durakan** ve **Ayşe Baştımur**'un cenazesinde yaşadıkları gözüktüğü nedeniyle katilamazken anma bir dakikalık saygı duruşuyla başladı. Ardından **TUYAB** adına konuşan bir kişi yaşanan Ulucanlar katliamında on kişinin yaşamını yitirdiğini, bir çoğunun sakat bırakıldığını hatırlatarak ON'ları yaşatma sözü verdi. Söylenen türkülerin ardından program bitirilirken, kitle "**Yaşasın Ulucanlar Direnişimiz**", "Devrimci Tutsaklar Onurumuzdur" ve "**Yaşasın Ölüm Orucu Direnişimiz**" sloganları eşliğinde mezarlıktan ayrıldı.

On'lar Alibeyköy Direniş Evinde Anıldı

İstanbul: Alibeyköy Direniş Evinde 26 Eylül 2001'de Ulucanlar Anması düzenlendi. Anmaya üçyüz'ün üstünde kişi katılırken şair Ruhan Mavruk, şair Hüseyin İlbeyci, Grup Munzur, İHD İstanbul Şubesi ve EKB katıldı.

Tüm devrim şehitlerinin kavga anısına yapılan 1 dakikalık saygı duruşundan sonra direnişçiler birer konuşma yaptılar. Direnişçiler "On'lar dilim dilim parçalandılar teslim olmadıklarını 19 Aralık katliamından sonra On'ların ardılları olan bizler, sizler dünyanın milyonları asla dediklerini. Devletin "diz çökün" demesine de "asla dediklerini" söylediler.

Şair Hüseyin İlbeyci ile Ruhan Mavruk'un söylediği şiirlerden sonra direnişçiler kavga türkülerinde kısa bir dinleti verdiler. Grup Munzur "Ulucanlar", "Babanın Türküsü"nü söyledikten sonra etkinlik bitti. Ayrıca Dersim Dağlarında katledilen Ali Karadağ, Murat Dirî, Aziz Süer'de anıldı.

İnsanlığımıza saldırılar devam ediyor

İzmir: 26 Eylül tarihinde Kırıklar F tipi Hapishanesi'nde tutsakların bulunduğu hücrelere asker ve gardiyanların girdiği, tutsakların saç ve sakallarının zorla kesildiği ve buldukları hücrelerden başka hücrelere götürüldükleri ailelerin yaptıkları açıklamada dile getirildi.

Öte yandan aileler tarafından götürülen kırtasiye malzemelerinin hapishane kantininde bulunduğu gerekçesiyle alınmadığı, F tipi hücrelerde tecritin ve işkencenin sürdüğü vurgulandı. Aileler; talepleri kabul edilinceye, tecrit kaldırılıncaya kadar eylemlerine devam edeceklerini söylediler.

Hiçbir yalan gerçekleri karartamaz

Haber merkezi: 19 Aralık 2000'de faşizm G-3'leriyle coplu-kasklı, kalkanlı ve dördüncü silahı burjuva medya ile 20 hapishaneye saldırıyordu. "Hayata dönüş" katliamında medya üstüne düşen görevi en iyi şekilde yerine getirdi.

Katliamda atılan gaz-sinir, yangın bombalarından iki ayağından ağır yanıklarla (1. derece yanıklar) sağ kalmayı başaran **Binnaz Demirbaş** ve aynı bombalardan dolayı vücudunun çeşitli yerlerinde yanıklar bulunan **Serpil Camadan, Muhabbet Kurt**'un tedavi süreçlerinde 7 Şubat 2001 tarihli Sabah gazetesinde "devlet kendini yakan 3 tutuklu kadın militanı ameliyat ettirdi" 8 Şubat 2001 tarihli Asabi Gazetesinde "kendini yakan teröristlere estetik ameliyat yapıldı" başlıklı haberler yapılmıştı.

Şu anda Kartal Hapishanesi'nde bulunan **Binnaz Demirbaş**'ın avukatı Gül Altay, Sabah ve Asabi gazeteleri hakkında çıkan haberlerle ilgili 7 Ağustos 2001 tarihinde Şişli ve Bağcılar Cumhuriyeti Başsavcılığı'na suç duyurusunda bulundu.

Sabah ve Asabi gazetelerinin haberlerinde "Hayata Dönüş Operasyo-

nu" sırasında kendilerini yakan 9 kadın tutuklunun cezaevi yönetimine baş vurduğu "estetik ameliyat olmak istediklerini Adalet Bakanlığı'nın bu talebini kabul ettiği ve ayrıca hastane masraflarının Adalet Bakanlığı tarafından karşılanacağı" yazılmıştı. Avukat Gül Altay "müvekkilinin kendisini yakmadığını, kimyasal bombalardan dolayı bacağına çukurlar oluştuğu ve bu nedenle devletin ameliyat etmek zorunda olduğunu" belirtirken, Asabi Gazetesinin haberinin spotundaki "Hayata Dönüş Operasyonu" sırasında kendilerini yakarak direnen 3 kadının bozulan "**Mostrası**" devlet, tarafından düzeltilti" yazılarında Demirbaş'a hakaret edildiğini belirten Altay, haberin içinde geçen "terörist" nitelendirilmesi yapılmasının 38/4. maddesinde düzenlenen masumiyet karinesine aykırı olduğunu belirtirken, müvekkili Demirbaş'ın suçluluğu hükmen sabit bulunmadığı için suçlu olarak gösterilemeyeceğini ifade etti.

Devletin katliamlarını gizlemeyi kendine görev bilen burjuva medya yalan ve saldırgan yayınlarını sürdürerek kaleminden kan damlatmaya devam ediyor. "Kendilerini yaktıklarını"

yazarak "terörist" ilan ederek, "estetik ameliyat oluyorlar" vs. gibi saldırılarını sürdüren burjuva medya tutsakların tedavilerini engellemek isteyenlerin sesi olmayı sürdürüyor.

Eğitimcilerin sorunları hala devam ediyor

İzmir: 5 Ekim 2001 tarihinde saat 17:30'da Konak Sümerbank önünde, Eğitim Sen 1 No'lu Şubesi'nce Dünya Öğretmenler gününe ilişkin bir basın açıklaması yapıldı. Açıklamadan önce Eğitim-sen Genel Başkanı **Alaattin Dinçer** sözlü açıklama yaptı.

Dinçer açıklamasında "gerçekleşen eyleme Türkiye'de 20 bin kişi katıldı. 12 bin kişi ise İzmir'de eyleme katıldı.

Eğitimciler adli sürgünlere tabi tutuluyor. Bu sürgünler bu ülkenin bir ayıdır. Maaş kesimleri de yapılmaktadır. Burada görevli öğretmenlere 4 ay hapis cezası verilmiştir. Dünyada Eğitim Emekçileri savaşların acılarını onlarca yıl yaşamaktadır. O yüzden bu savaşlar, acılar, eğitimin önüne geçecektir. Bu savaşların bedelini biz ödemek istemiyoruz" dedi.

Basın açıklamasını şube Başkanı Osman Gazi

Oktay okudu. Oktay basın açıklamasında, "5 Ekim 2001 tarihinde, Eğitim emekçileri açlık sınırını aşan bir ücretle çalışmakta, il içinde ortalama 64 kişilik, il genelinde ortalama 48 kişilik sınıflarda ders vermekte, yeterli kadro vermemesi ve Edebiyat, İngilizce, rehberlik, Anasınıfı ve sınıf öğretmenliğinde yeterli öğretmen mezun edilmediği için dersler boş geçmekte. Ne yazık ki sadece İzmir'de 8.500 eğitim emekçisi, 10.000'in üzerinde kamu emekçisi hakkında idari ve adli soruşturma başlatılmıştır" diye konuşarak "Bugün İzmirli eğitim emekçileri 2. Asliye ceza mahkemesi duruşmalarında, ülkeyi bugünkü duruma getiren hortumlayan, krizin sorumlusuymuş gibi yargılanmıştır. Yeterli hizmetli ve memur kadrosu olmadığı için senelerdir okulların hizmetli ve memur ihti-

yacı devam etmektedir. Müdür yardımcısı arkadaşlarımız, öğretmen olarak il içinde başka okullara, hatta ilçelere sürülmektedir" dedi.

Bu baskı ve sürgünler bizi sevdiğimiz öğrencilere hizmetten alıkoyamayacaktır" diye konuşan Oktay, tarih eğitim emekçilerine bu davranı-

şı layık görenleri affetmeyeceğini vurguladı. Basın açıklaması "**Baskılar bizi yıldırılmaz**", "Yaşasın sendikal mücadelemiz", "**Direne direne kazanacağız**", "Gerici faşist düzene son", "**Savaşa değil eğitime bütçe**", "Yaşasın örgütlü mücadelemiz", sloganları atılarak bitirildi.

HADEP üyelerine gözaltı terörü

Bursa: AİHM'de görülmekte olan Abdullah Öcalan davası öncesi HADEP üyelerine gözaltı terörü yaşatıldı.

Edindiğimiz bilgilere göre 27 Eylül gecesi Bursa'nın çeşitli semtlerinde evleri baskılarak, HADEP Yıllık İlçe yöneticisinin de aralarında bulunduğu ve yaşları 13-15 olan 30'a yakın çocukla birlikte 51 kişi gözaltına alınmıştır. Gözaltında işkenceli

sorguların yanında kadınlara cinsel tacizde bulunulmuştur.

Mahkemeye çıkarılan gözaltılardan 44'ü serbest bırakılırken 7'si tutuklanmıştır.

Gözaltı terörü ve tutuklamalarla ilgili HADEP İl Başkanı ile yaptığımız görüşmede İl Başkanı "Bu, HADEP'e yönelik bir baskı değil, Kürt ulusuna yapılan baskının bir parçasıdır" dedi.

Gazetemize yönelik saldırılar devam ediyor

Sefagül Kesgin

Turhal: Yaklaşık 6 aydır açılan Turhal irtibat büromuz

muhabirleri devlet tarafından sürekli baskıyla yüzyüze bırakılıyor. Bölgede sürdürülen gerilla savaşından kaynaklı devlet halk üzerindeki baskılarını da gündüne arttırmaktadır.

Koruculuk dayatmalarıyla köylerini terkeden yoksul köylüler de her türlü baskıya maruz kalıyor. OHAL dayatmalarının uygulandığı bölgede halkın sesine ses olmaya, sorunlarını kamuoyuna taşımaya çalışan gazetemizin muhabirleri keyfi bir şekilde gözaltına alınarak üzerlerinde baskı oluşturuluyor. Gerçeklerin gözler önüne serilmesini hazmedemeyen hakim sınıflar ve kolluk güçleri duydukları bu rahatsızlıktan kaynaklı bir kez daha saldırmıştır ve muhabirlerimi-

zi gözaltına alarak tutuklamıştır.

2 Ekim gecesi saat 03:00'da evlerinden kolluk güçleri tarafından gözaltına alınan Turhal muhabiri

rimiz **Sefagül Kesgin** ve Malatya muhabirimiz **Lütfiye Uluk**'un gözaltında olduğu, ilk gün kabul edilmezken, daha sonra Turhal İlçe Jandarma'da tutuldukları kabul edildi. Haklarında ifade olduğu gerekçesiyle üç gün keyfi bir şekilde gözaltında tutulan gazete çalı-

şanlarımız, 5 Ekim günü akşam saatlerinde çıkarıldıkları mahkemede tutuklanarak **Zile Kapalı Hapishanesi**'ne gönderildi.

Bir kez daha belirtmek isteriz ki hiçbir baskı, tutuklama ve gözaltı gerçekleri yazmamızı engellememektedir.

Lütfiye Uluk

Bir basın emekçisi daha katledildi!

H.Merkezi:Ölümcül hastalığına rağmen tahliye edilmeyen **Mustafa Coşkun** Ankara Numune Hastanesi'nde devletin katliamcı politikaları sonucu yaşamını yitirdi.

Mustafa Coşkun, 1996'da hapishaneden tahliye olduğunda düşüncelerinden vazgeçmeyip "Partizan Sesi" ve "Halkın Günlüğü" gazetelerinde Elazığ Muhabiri olarak çalıştı. T. Kürdistan'ında faşist devlet teröründen Coşkun'da nasibini almıştı. 1999'da TKP (ML)'ye üye olduğu iddiasıyla tutuklandı. Coşkun, mahkemesi sonuçlanıp 168/2'den ceza alınca Malatya Hapishanesi'nden Erme-

nek Hapishanesi'ne götürüldü. 19 Aralık katliamını burada yaşadı. Ölüm Orucu direnişine açlık greviyle destek sırasında rahatsızlığı ilerleyen Coşkun, Ankara Numune Hastanesi'ne kaldırıldı. Doktorlar mide sondajını yanlış takmasından dolayı dışkı vücuduna yayılıyor sonradan farkedilse de kurtarılamayarak şehit düştü.

Coşkun'un cenazesi memleketi Dersim/Ovacık Cevizlidere köyünde toprağa verildi.

MUSTAFA COŞKUN ANILDI

İstanbul: Alibeyköy Direnişevi'nde 6

Ekim Cumartesi günü, saat 18:00'da Ankara Numune Hastanesi'nde katledilen **Mustafa Coşkun**'un anması yapıldı. Anmaya Mustafa Coşkun şahsında tüm devrim şehitleri için yapılan saygı duruşuyla başlandı. TKM Barbara Halk Sahnesi'nden Leyla Lüle'nin oynadığı "**Ben Ulrike Bağırıyorum**" isimli tek kişilik oyun izleyiciler tarafından ilgiyle izlendi. Etkinlik Güneşe Türkü Müzik Grubunun ve direnişçilerin söylediği türkülerle coşkulu bir şekilde devam etti. Geç saatlere kadar süren anma etkinliği film gösterimiyle sona erdi..

Gazete büroları basıldı

H. Merkezi: Emperyalist haydutların "terörle macadele" adı altında Afganistan'a saldırı başlatmasının ardından emperyalistlerin uşağı TC'de bölgeye asker gönderme hazırlığına girdi. TC devletinin içinde bulunduğu konum itibarıyla egemenlerin her an "sosyal patlama olabilir" korkusu nedeniyle, bölgede TC'nin de bulunduğu bir savaşta ülke içinde gelişebilecek anti emperyalist dalgaya karşı, demokratik kurumlara yönelik saldırıya şimdiden başladı.

Yine bu saldırıdan en fazla nasibini alan devrimci sosyalist basın oldu. **Devrimci Demokrasi**, Atılım, **Alnteri**, Mücadele Birliği gazetelerinin merkez büroları 10 Ekim 2001 tarihinde polis baskınına uğradı. Tamamen hukuk dışı gerçekleştirilen baskınlarda bürolarda bulunan dokümanlara polis el koydu. Ayrıca Alnteri gazetesinde misafir olarak bulunan Ölüm Orucu direnişçisi **Melek Tokur**, hakkında gıyabi tutuklama kararı var gerekçesiyle gözaltına alındı. Egemenlerin devrimci-sosyalist basına yönelik başlattığı bu saldırı onun ne kadar da aciz olduğunu bir kez daha gözler önüne serdi.

DİSK Ankara'da mitinge hazırlanıyor

DİSK yöneticileri 9 Kasım'da Ankara'da yapacakları miting çalışmalarına başladı. Gittikleri yerde işçilere, yürüyüşün ve mitingin amaçlarını anlatan yöneticiler, 26 Eylül 2001 tarihinde saat 07.30'da Tuzla Tersanelerinde bir basın açıklaması yaptılar.

Basın açıklamasına Tersane işçileri ve Aymasın işçileri de direniş önlükleriyle katıldılar. "**Limter-İş**" pankartını açan "**Tersane İşçisi Köle Değildir**", "İşçiler Birleşin Sömürüye Son" dövizlerini taşıyan işçilere Limter-İş Genel Başkanı Kazım Bakış, yaptığı konuşmada Tersane işçilerinin yasal haklarını kullanmak ve sendikali olmak istediklerini belirterek örgütlenmelerinin önüne engeller çıkarıldığını vurguladı. Sorunlarını dile getirmek için yaptıkları eylemlere yönelik baskıları anlatan Bakış baskıların kendilerini yıldıramayacağını söyledi. Basın açıklamasına katılan DİSK Başkanı Süleyman Çelebi ise, sendikal mücadelenin önündeki engellerin kaldırılması için bu sürece DİSK olarak müdahale etme konusunda kararlı olduklarını, 9 Kasım'da İzmir'den, Edirne'den, Bursa'dan, G. Antep'ten işsizliğe, yoksulluğa, yolsuzluğa karşı Ankara'ya yürüyeceklerini belirtti.

Bu arada basın açıklamasına katılan işçiler sık sık 'Yaşasın İşçilerin Birliği', 'İşçiler Birleşin Sömürüye Son' vb. sloganları attılar.

Not: Elimize posta kanalıyla ulaşan ve Ölüm Orucu direnişçisi Muharrem Horoz'un şehit düşmesi sonrasında tutuklu bulunduğu hapis hanedeki yoldaşları tarafından yayımlanan bildiriye haber değeri taşıdığı için yayımlıyoruz.

Devrimci Dostlar, Yoldaşlar;

Büyük ve şanlı Ölüm Orucu direnişimizin 30. şehidi, Partimiz'in önderlik iradesinin yüreğinden fırlayarak mevziye yatan ve bugüne kadar, sadece Partimiz'in bir ÖO savaşçısı olarak değil, aynı zamanda direnişimizin de görkemli ve örnek bir iradesi olarak, alçakça yapılan tüm müdahalelerde düşmana aman dedirten, tam bir savaşçı tutumuyla direniş mevzisini tutan Partimiz'in genç önder kadrolarından Partimiz'in nadide kadrosu Muharrem Horoz yoldaşımız ÖO'nun 237. gününde ölümsüzleşti.

Zorla müdahale işkencesi Muharrem Horoz yoldaşın direnişi karşısında etkisiz kaldı.

Faşist diktatörlüğün hafıza silmek, akıl silmek, irade tüketmek gibi onlarca yıllık CIA tecrübelerinden umdukları medet Muharrem yoldaşın komünist bilinci ve sarsılmaz direnci karşısında acizleşti-iflas etti.

O her tarafı yara-bere içinde, bir deri, bir kemik kalmış ve kuş kadar hafiflemişken, yatağa düşmeksizin defalarca kez ayakta bilinç yitimi yaşamış, ama her müdahale anında kendisini toparlayıp düşmanla yaşadığı irade çatışmasından her zaman zaferle çıkmış, düşmanın amansız saldırılarını, komünistlerin amansız sınıf tutumuyla boşa çıkarmıştır.

Muharrem Horoz yoldaş, son iki haftalık hastane pratiğinde defalarca kez komaya girmiş, her ayılışında kollarındaki serum ve kanzerkini ve burnuna bağlanan oksijen hortumunu söküp atmış, bu tavrıyla düşmanın cellatlarına parmak ısırtmıştır. O hiçbir zaman iradesini tükenmiş biyolojisine teslim etmedi. O direnişe Partimiz'in kadrosu olarak irade koydu ve ölümsüzleşene kadar bu görkemli iradeyi Parti ve direnişin iradesi olarak muhafaza etti. Ve düşmanı EN REHAVETLİ anında vurdu. ÖO direnişimizin gücüne, iradesine ve zaferine güç, düşmanın direncine şiddetli bir vuruş oldu.

Devrimci Dostlar, Yoldaşlar;
Muharrem Horoz yoldaşımızın

şehit düşmesinin çok daha özel bir anlamı da vardır.

Birincisi; o faşist patron-ağa devletini sözcülerinden, zamanın cumhurbaşkanı faşist Demirel'in **"Bu devlete yönelik bir saldırıdır"** diyerek sistemin korkularını açık ettiği Çankırı eyleminin planlayıcısı ve icracı komutanı zanıyla tutsak düşmüş bir Halk Savaşçısı olduğu için.

İkincisi; tutsak düştüğü andaki tavrıyla bir komünistin gösterebileceği en aktif direniş tavrının da uygulayıcısı olduğu için.

Üçüncüsü; faşist diktatörlüğün mahkemelerinde her seferinde **"sizleri de cezalandıracağız"** diyerek tüm cellatların korkusunu diri tuttuğu için düşmanın

yoldaşımıza karşı tavrıda direniş boyunca "özel" olmuştur.

Hapishane idaresinden doktorlara ve davasına bakan DGM heyetine kadar şekillenenen tavrı ortak ve sistemli olmuştur. Amaç yoldaşımızı komünist bilincinden yalıtma ya da şehit düşmesini sağlayarak intikam almaktır. Partimiz bu

Muharrem Horoz yoldaş, son iki haftalık hastane pratiğinde defalarca kez komaya girmiş, her ayılışında kollarındaki serum ve kanzerkini ve burnuna bağlanan oksijen hortumunu söküp atmış, bu tavrıyla düşmanın cellatlarına parmak ısırtmıştır.

özel tutumu iyi sentezlemiştir ve bunu A S L A UNUTMAYACAĞIZ!

Dostlar, Yoldaşlar;
Ö O direnişimizin karşı

karşıya olduğu "zorla müdahale" işkencesi ve "ceza erteleme" taktiğinin bütün hızıyla sürdüğü ve düşmanın takındığı tavrı nere-

deyse açıkça "bu işi çözdük" demeye getirdiği bir aşamada Muharrem Horoz yoldaşımızın yaşamını büyük direnişimize armağan etmesi tam da ona yakışan özel bir zafer durumudur. Evet O artık ölümsüzler katına yükseldi, yüreğimize büyük acıdır... Ama direniş bilincimiz ve Parti onurumuz ışıl ışıldır.

Biz Partimiz'in komünist iradesi ve direnişimizin bitmez tükenmez enerjisiyle düşmanın mevzilerini bir kez daha harabeye çevirdik ve kazanma gücümüzün büyük bir atışını daha yaptık. "Biz kazanacağız" dedik. Çünkü biz tecrit ve izolasyona sığmayacak kadar büyük bir insanlaşmanın neferiyiz, insan dışılığın hiçbir biçimi bizdeki insani güzelliğin gücünü zayıflatamaz ve yok edemez. Biz kazanacağız yoldaşlar. Bunun en tartışılmaz kanıtı şimdi artık göndere çekilmiş önder yoldaşımızın görkemli direniş pratiğidir.

O bizim canımız ve kanımızdır.

O bizim yüreğimizde büyük bir sızı ama belirleyici olarak da direniş ve savaş tutumumuzun kutup yıldızı ve zaferidir. Ve artık Partimiz'in, halkımızın ve büyük direnişimizin yüce ve örnek ölümsüzdür!

Ölümü yenenleri kimse yenemez. Zafere yürünenleri hiçbir faşist güç ve yöntem yürüyüşünden alkoyamaz.

Her şehidimizin hesabını mutlaka soracak ve zaferi kazanacağız. Bu tarihin şartıdır.

* Yaşasın Ölüm Orucu Direnişimiz!

* Önder yoldaşımız Muharrem Horoz ölümsüzdür!

* Halk Savaşçıları ölümsüzdür!

* Ölüm Orucu şehitleri ölümsüzdür!

* Kahrolsun patron-ağa devleti!

* Yaşasın Marksizm-Leninizm-Maoizm!

* Yaşasın Partimiz TKP/ML önderliğindeki TİKKO, TMLGB!

4 Ağustos Kandıra 2001

TKP/ML Dava Tutsakları

Haksız savaşlara karşı haklı savaşları yükseltelim!

“ABD emperyalizmi şimdi oldukça güçlüdür, fakat aslında güçlü değildir. Halk kitlelerinden kopuk olduğu ve Amerikan halkı da dahil olmak üzere herkesin nefretini kazandığı için siyasi bakımdan çok zayıftır. Çok güçlü görünmesine rağmen aslında hiçte korkulacak bir şey değildir. Sadece kağıttan bir kaplandır. Dıştan bakıldığında kaplan gibi görünür, fakat kağıttan kaplanmış ve ne yağmura ne de rüzgara dayanabilir....Ancak emperyalizm ortadan kaldırıldıktan sonra barış olabilir. Kağıttan kaplanların yok edileceği gün gelecektir. Fakat onlar kendi istekleriyle yok olup gitmeyecektir; rüzgar ve yağmur tarafından parçalanmaları gerekmektedir.”

Emperyalizm Afganistan'a saldırıyor Emperyalist saldırganlığa karşı dur!

Emperyalist haydut ABD'nin simgesel merkezleri olan Pentagon (ABD Savunma Bakanlığı) ve Dünya Ticaret Merkezi'nin ikiz kulelerine yönelik gerçekleştirilen saldırılardan sonra, ABD emperyalizmi, yoğun propagandalar eşliğinde “belirsiz bir düşman” tespitiyle, “terörizme” karşı savaş açtığını ilan etti. Ve bu saldırganlığını yoğun bir medya desteğiyle birlikte Bin Laden ve Taliban'ı gerekçe gösterip, tam bir sırtlan gibi Afganistan üzerine çullanarak pratiğe döktü. Emperyalistler arasında ki çıkar dalaşlarını ve çelişkileri de gözden kaçırmadan bu saldırganlığın arkasında yatan gerçekleri ifade etmek gerekmektedir. Böylelikle başta ABD emperyalizmi olmak üzere diğer emperyalist güçlerin, NATO'nun 5. kararını uygulamaya koymalarını ve tam bir terör dalgası estirmelerinin ardında yatan gerçekleri daha net görürüz.

Bugün Afganistan ve Afganistan halkının üzerine tonlarca bomba yağıyor.

Herşeyden önce başını ABD emperyalizminin çektiği emperyalist haydutların bu “belirsiz düşman” a karşı savaş açtıklarını ilan etmeleri ve “terörizm” gerekçe gösterilerek dünya üzerinde bir saldırganlık politikası izleyip bugün Afganistan üzerinde bunun pratiğe dökülmesini iki açıdan değerlendirmek gerekiyor.

Emperyalizmin ideolojik-politik saldırısının hükmü yok İsyan etmek meşrudur!

Emperyalizm bugüne kadar ki tüm politikalarında başta ken-

di egemenliği altında bulunan halklar olmak üzere işçi sınıfı ve dünya halklarına karşı bir aldatma- ideolojik manipülasyona giderek, sömürü ve vahşetini gizleme gereğini duymaktadır. Şu bir gerçekliktir. Emperyalist kapitalist sistemin doğasında varolan iç çelişkilerinden kaynaklı yaşadığı krizleri aşması ve kendi ‘yaşamını’ sürdürebilmesi için sürekli bir biçimde sömürmesi, katletmesi, işçi sınıfı ve dünya halklarına yönelik her türlü zulmü uygulamasını da beraberinde getirmektedir. Bu bir gerçekliktir ve ortadan kaldırıl-

lizmi, hem ABD işçi sınıfı ve halkından hemde dünya işçi sınıfı ve çeşitli halklarından bu politikalarına karşı gelişebilecek karşı çıkışların şimdiden önüne geçmek istemekte, saldırganlığını gizlemek için kendisi açısından “meşru”, “haklı” bir gerekçe ileriye sürmektedir.

Emperyalizmin saldırganlık tarihine baktığımızda bu gerçeklik çok daha iyi ortaya çıkmaktadır. Örneğin ABD emperyalizmi Vietnam halkına yönelik gerçekleştirdiği zulmü ve kitlesel katliamları “hürriyet” adına, “hür dünyanın, komünizme kar-

gürlüklerine yönelik saldırıların ortadan kaldırılması olarak adlandırmaktadırlar. Gerçek terörist, başta ABD emperyalizmi olmak üzere emperyalist haydutlardır ve terörist faaliyetlerini “sonsuz özgürlük” adı altında hızlandırarak, bugün Afganistan halkı üzerinde pratiğe dökmüşlerdir.

Kapitalizm tarih sahnesine çıktığı anda sömürmek için işgal etmeye başladığı yerlere “uygarlık” götürmüştü(!) ve buralarda yerleşik halkları soykırımdan geçirmiştir. İşte emperyalist-kapitalist sistemin uygarlığı budur.

Sömürüsünü ve katliamını meşrulaştırmak için, “ezenlerin kendi yaşam tarzlarını ezilenlere öğretmeleri için” bunun altyapısını oluşturmaya çalışmışlardır. Bu ideolojik-politik saldırı yeni bir olgu değildir. Amaçlanan, kağıttan kaplanların kendilerini dünya halklarına “gerçek” bir kaplan olduklarını gösterme çabasının ürünüdür. Daha yalın ifade edersek, ezenlerin ezilenlerin başkaldırmasını önlemek için yaratmaya çalıştıkları sanal bir güçlülüğün ifadesidir. Oysa ki ezenlerde biliyorlar ki bugün üzerinde yükseldikleri bütün ihtişam-güç, ezilenlerin sayesinde ve ezilenler bu gerçeği gördüğü müddetçe, hafif bir yelde sararmış bir yaprak gibi uçmaya ve unufak olmaya mahkumdurlar.

Emperyalizmin dünya işçi sınıfı ve ezilen halklarına - ilerci insanlığa yönelik bu ideolojik-politik saldırısı bir bütün olarak insanlığı teslim almayı amaçlamaktadır. Ve bunun içinde ilk elden yapılan sahte güç gösterileri, insanlığa karşı girişilen büyük katliamlar ve kıyımlardır. Ancak şu da görülmelidir. Emperyalizmin bu saldırganlığının boyutu onun ne kadar güçsüzeleştirdiğinin de bir göstergesidir. Tarih bunu bize göstermiştir. Ne zaman ki emperyalist saldırganlığın boyutu artmış, buna karşı işçi sınıfı ve ezilenlerin tepkisi ve öfkesi de gelişmiştir. Bugün, başta ABD emperyaliz-

mi olmak üzere emperyalistlerin bir kısmının Afganistan üzerine çullanması, hem emperyalist merkezlerde hem de yarı-sömürge, yarı-feodal ülkelerde işçi sınıfı ve ezilen halkların tepkilerine neden olmaktadır. Ve hepsinden daha da önemlisi emperyalizme karşı işçi sınıfı ve ezilen halkların duydukları kin daha bir bilenecek; başta ABD emperyalizmi olmak üzere emperyalist haydutlara yönelik bir hoşnutsuzluk gelişmektedir. Bu gerçek emperyalizm ne yaparsa yapsın başkaldırı ruhunu ortadan kaldıramayacağını da göstermektedir. Baskı ve sömürü var olduğu müddetçe buna karşı isyan da olacaktır.

Emperyalistler arası çıkar dalaşları boyutlanmıştır! Emperyalizmin yeni stratejisi terör stratejisidir!

Başta ABD emperyalizmi olmak üzere emperyalist haydutlar, ideolojik-politik-psikolojik vb. saldırılarıyla birlikte bugün fiili olarak Afganistan'a yönelmiş durumdadır. Kuşkusuz ki bu saldırı bugünle sınırlı değildir. Bundan önce de devam eden bu saldırılar bugün fiili bir boyut kazanmış ve emperyalistler saldırganlıklarını pratiğe dökmüşlerdir. Şu da açık bir gerçektir ki, bu saldırı son değildir ve devamında gelecektir.

Afganistan'a yönelik saldırının başlamasının hemen ardından ABD emperyalizminin başı terörist George Bush yaptığı açıklama da bu gerçekliği şöyle ifade etmektedir. “Bugün Afganistan üzerinde yoğunlaşıyoruz ama savaş daha geniş kapsamlı olacak. Her ulus seçim yapmak durumunda. Bu çatışma da tarafsız olmak mümkün değil. Masumların katillerini ve suçlularını destekleyen herhangi bir devletin kendisi de katil ve suçlu demektir. Ve seçtikleri bu yalnız yolda bunun sonuçlarına da katlanırlar.” Tam da bu yüzden Afganistan'a yönelik gerçekleştirilen bu saldırı önümüzdeki sü-

ması gerekmektedir. Özcesi, emperyalist-kapitalist sistem bir bütün olarak ortadan kaldırılmadığı müddetçe işçi sınıfı ve dünya halkları bu sömürü ve vahşet politikalarına maruz kalacaklardır.

İşte emperyalist-kapitalist sistemin bir kan emici vampir gibi dünya halklarına yönelik bu saldırısı varolduğu sürece bununla eşgüdüm halinde ideolojik-politik saldırısı da sürecektir. Bugün “belirsiz bir düşmana karşı” “terörizm” gerekçe gösterilerek özelde Afganistan genelinde dünya halklarına yönelik gerçekleştirilen saldırının ardında bu gerçeklik yatmaktadır. Emperyalist-kapitalist sistem, kendi yaşamakta olduğu durgunluğu aşmak ve kuşkusuz ki sömürüsünü arttırmak için 11 Eylül saldırılarını gerekçe göstermektedir. Böylelikle ABD emperya-

şlı mücadelesi” adına yapmıştır. Körfez Savaşı'nı ise “işgale uğrayan Kuveyt'i kurtarmak” adına “insancıl savaş, barışçıl savaş” isimlendirmesiyle ya da Balkanlar'da “barış'ı” getirmek adına halkların üzerine tonlarca bomba yağdırmıştır. Bugün Afganistan'a yağdırılan bombalardan önce işçi sınıfı ve dünya halklarına yönelik yoğun bir ideolojik-politik bombardıman yapılmış, başta ABD emperyalizmi olmak üzere emperyalist haydutlar hem kendi ekonomik durgunluklarını gidermek, hem de kendi aralarındaki emperyalist çıkar dalaşları sonucunda mevzi kazanmak için, “terörizm” e karşı “on yıllarca sürecektir” bir savaş açmışlardır. Bu saldırganlığı da “sonsuz özgürlük” olarak isimlendirmişlerdir. Yalana dayalı ideolojik-politik saldırılarının altını ise, kendi öz-

reç açısından bir ilki içerisinde barındırmaktadır. Emperyalizminin, başta da ABD emperyalizminin yeni konsepti Afganistan örneğinde de görüldüğü gibi, işçi sınıfı ve ezilen dünya halklarına yönelik terörist saldırganlığın belli bir konsept doğrultusunda başlangıcını ifade etmektedir. Üstelik bu saldırganlık emperyalist haydutlar tarafından “terörizm”e karşı mücadele adı altında tam bir bilinç bulanıklığı yaratılarak yapıyor. Kuşkusuz ki bu gün emperyalistler kendi yaratmış oldukları ya da çeşitli biçimlerde kullandıkları örgütlenmeleri hedef gösteriyorlar. Ancak esas hedeflenenin de işçi sınıfının kurtuluşu ve ezilen mazlum halkların özgürlük-bağımsızlık- eşitlik mücadelesi olduğunda görmek gerekiyor. Bu yüzden emperyalistler önümüzdeki süreçte dünyanın çeşitli bölgelerinde var olan-gelişen komünist-devrimci hareketlere karşı saldırmanın da alt yapısını hazırlıyorlar. Emperyalistler arasındaki çıkar dalaşlarının ve emperyalist politikaların bugün açısından ve gelecekte herhangi bir bölgeye ya da ülkeye müdahale etmesi, işgal etmesi ya da saldırıda bulunması bu gerçekliği gözden kaçırmamıza yolaçmamalıdır. Emperyalizm gerçek düşmanını iyi tanımaktadır ve bunun için bütün önlemlerini almaktadır.

Bugün Afganistan’ın saldırıya uğramasının arkasında 11 Eylül saldırılarının belirleyici bir yanı yoktur. Kuşkusuz ki ABD emperyalizmine yönelik bu saldırılardan sonra ABD emperyalizmi sarsılan prestijinin yerine getirilmesi için bir düşman yaratması gerekiyordu ve bu düşman için Bin Laden ve Taliban hareketi dolayısıyla Afganistan oldukça uygundu. Ve kuşkusuz ki emperyalistler arasında ki çelişkide önemli bir mevzi olan bu bölge, ABD emperyalizmi açısından üzerinde denetim kurulması, bölgenin zengin enerji ve petrol yataklarına sahip olması, tüm bu gerçekliklerin biraraya gelmesiyle oluşan stratejik konumu vb. vb. açısından ele geçirilmesi gereken bir bölge konumundaydı. Şunun da altını önemle çizmek gerekir ki bu bölge de yer alan Çin, Rusya gibi güçlerin oluşturmuş olduğu “Şanghay İşbirliği Örgütü”nü varlığı ve gelecek açısından ABD çıkarları için tehlike arz etmesi, ABD’nin bölgeye acilen müdahale etmesini koşulluyordu. Bu gerçeği Stratejik Analiz dergisindeki ASAM, Türkistan Araştırmaları Masası’ndan Araştırmacı Mehmet Seyfettin Erol makalesinde şöyle ifade etmektedir: “Nite-

kim, Beşlinin bu oluşumun diğer bölge devletlerine de açık olduğunu ilan etmesi ve adını ‘Şanghay Forumu’ olarak değiştirmesi, Şanghay’ın genişleme eğilimini ve isteğini yansıtmaktadır. Aynı şekilde bölge ülkelerinin de Şanghay Beşlisi’ne katılma istekleri, bu Beşli’nin şimdiden bir cazibe merkezi olduğunu göstermesi ve büyüyeceğinin sinyallerini vermesi açısından önemlidir....Aslında bu Forum

Şu unutulmamalıdır. Emperyalistler açısından işçi sınıfı ve ezilen halklara yönelik sömürde bir ortaklaşma söz konusudur. Bu konuda bir ittifak halindedirler. Kendileri açısından sorun bu sömürden pay alma sorunu olarak konulmaktadır. Bu asla akıldan çıkarılmamalıdır.

nerede dnyadaki ABD karışıklığının bir simgesi, çatısı olmaya adaydır. Diğer küçük çaplı devletleri bir kenara koyup, Rusya, Çin, İran ve Hindistan’ı yan yana koyduğumuzda bu kompozisyonun daha bir netlik kazandığını görebiliriz.” (Stratejik Analiz, Cilt 2, Sayı 14, Haziran 2001)

ABD emperyalizminin, diğer emperyalistleri de peşine takarak Afganistan’a saldırması bu ülke topraklarının “Şanghay Forumu”nun tam göbeğinde yer alması açısından da kayda değer bir olgudur. İronik bir şekilde ABD emperyalizminin kalbine yönelik saldırılara yanıt olarak; Asya’da oluşturulmaya çalışılan gücün kalbine yönelik bir saldırıda söz konusudur. Emperyalistler arasındaki bu çıkar dalaşında hemen hemen bütün emperyalistlerin aynı söylemi kullanmaları onların arasında çelişkinin olmadığı ya da ortadan kalktığı anlamına gelmemektedir. Tam aksine girilen süreçte birlikte “terörizme karşı savaş” söylemini her emperyalist güç kendi adına kullanmaktadır. Örneğin Ruslar Çeçenlere karşı, Çinliler Doğu Türkistanlılara karşı bu söylemi ileriye sürerek katliamlarını sürdürmektedirler. Şu unutulmamalıdır. Emperyalistler açısından işçi sınıfı ve ezilen halklara yönelik sömürde bir ortaklaşma söz konusudur. Bu konuda bir ittifak halindedirler. Kendileri açısından sorun bu sömürden pay alma sorunu olarak konulmaktadır. Bu asla akıldan çıkarılmamalıdır. AB em-

peryalistlerin ve Rusya’nın bu saldırıya destek vermeleri saldırıda hem söz sahibi olma, dolayısıyla sömürden pay kapma, hem de ABD saldırganlığını belli oranda kontrol etmeyle ilgilidir.

Bununla birlikte 11 Eylül saldırıları ABD’nin yeni konseptini hayata geçirmede de bir bahane olmuştur. Afganistan’ın emperyalist saldırganlığa maruz kalması ABD emperyalizminin ye-

ABD emperyalizminin yeni Dört Yıllık Savunma Değerlendirme Raporu (Quadrennial Defense Review, QDR-2001) geçen hafta içerisinde açıklandı. Böylelikle ABD emperyalist haydutları işçi sınıfı ve dünyanın mazlum halklarına yönelik saldırılarının konseptini yeniden düzenlediler. Bu savunma raporu ile ABD emperyalizmi, yenilen konseptiyle 11 Eylül saldırısını da içine alacak biçimde ye-

kat çekiyor. Bu saptamadan hareketle de, ABD’nin askeri konuşlanmasının yeniden yönlendirileceğini, bu bölgeler dışında yeni üslerin gerekeceğini açıklıyor. Dünyanın üzerindeki her alanın ABD’ye açık olması sağlanacak, kapatılan yerlere, örneğin bir ulus devletin topraklarına, zorla girmek, rejimi değiştirmek söz konusu olabilecektir.”

(s.26) Yeni Stratejik Çerçeve bölümündeki “yeni caydırıcılık prensibi, var olan bir düşmana değil de olası bir düşmanın yaratabileceği olası tehditlere karşı konuşlanmayı, ister-istemez bir sürekli militarizmi, hiç yavaşlamayacak bir silahlanma yarışını gündeme getiriyor” (s.38)

Görülebileceği üzere ABD emperyalizminin yeni “savunma” konsepti; (ki biz bunu saldırı konsepti olarak algılamalıyız) bugün Afganistan’a yönelmesinin arkasında bundan sonraki saldırılarında böylesi bir anlayış vardır. ABD emperyalizmi önümüzdeki süreçte de kendi belirlediği, “belirsiz” bir hedefe yönelik, kendi ulusal çıkarlarını gözetmek için saldıracağı ifade ediyor. Bu saldırıda hedefler arasında herhangi bir devlette olabilecek. Kısacası ABD emperyalizminin yeni yönelimi, terörist Bush’un ifadesiyle “ya bizdensiniz ya da değilsiniz” diye özetlenebilir. Açık ki bu yönelim, dünyanın ezilen halklarına yönelik terörist saldırganlığı içermektedir. Bundan sonraki süreçte, ezilen halklar, başta ABD emperyalizmi olmak üzere emperyalist haydutların kapsamlı saldırılarına maruz kalacaktır.

Türk hakim sınıfları emperyalist saldırganlıkta kemik kapma çabasında

Bugün Afganistan üzerine çullanan emperyalistlerin yanında, “kendi deneyimlerini pazarlamak isteyen” TC. de yer aldığını ilan etti. Gerçi ilk başlarda kendilerine herhangi bir bilgi verilmemesine oldukça içerlemişlerdi. Ancak sonradan faşist Başbakan Ecevit “Amerikaya inandırıcı gelen kanıtlar bizim için de inandırıcıdır” diyerek ne kadar uşak ruhlu olduğunu bir kez daha ilan etmiş oldu. Faşist Türk medyası da Afganistan saldırısında yerini alarak, “kraldan daha çok kralcı” bir yaklaşımla, “bir koyup üç alma” anlayışını hayata geçirmeye çalışarak kimlere hizmet ettiğini gösterdi. Basın-yayın organlarının bu tavrını, yukarıda örneklendirdiğimiz emperyalizmin ideolojik-politik saldırısından da ayrı düşünemeyiz.

ni konsepti ile de ilgilidir. Ancak hemen şunu da belirtmek gerekir ki 11 Eylül saldırılarından önce Afganistan, ABD açısından ele geçirilmesi gereken bir bölgeydi. Bu gerçek, 11 Eylül saldırısından önce Amerikan

niden düzenlediğini görmekteyiz. Böylelikle ABD emperyalizmi, daha önceden benimsediği iki cephede savaşı sürdürebilme anlayışından resmen vazgeçtiğini açıklamış oldu. Bu konseptin içeriğine baktığımızda,

ABD emperyalizminin bundan sonraki süreçte Afganistan’a saldırı dıkları gibi dünya halklarına da saldırıcağının işaretlerini vermektedirler. Bu raporda değinilen bazı bölümlere Ergin Yıldız’ın 8 Ekim tarihli bir yazısından aktarmalarla değinecek olursak daha anlaşılır olur sanırız.

QDR-2001 raporunun giriş bölümünde Donald Rumsfeld’in “ABD, düşmanlarının kim olacağını ve savaşların nerede çıkacağını tam olarak bilemez ve bilemeyecektir” (s.1) ifadesine yer verilerek “kimin nerede ve ne zaman saldıracağından çok, olası bir saldırganın hangi olanaklarla saldırabi-

Genelkurmayı’na sunulan bir raporda şöyle ifade edilmektedir. “Afganistan’ı artık kendi haline bırakmaktan vazgeçmeliyiz. Batı’nın Sovyetler’in dağılmasından sonra izlediği bu politika bütün bölgeyi, Kafkaslar’ı, Çeçenistan’ı hatta Üsâme bin Laden’i hesaba katarsak ABD’yi bile etkiler hale geldi. Afganistan sorununa çözüm bulmadan Orta Asya’daki yeni bağımsız cumhuriyetleri güvenliğe kavuşturamayız. Bugün Afganistan’da Rusya, Çin, Pakistan, Hindistan ve İran, zıt kutupları destekleyerek işi içinden çıkılmaz hale getirmiş durumdalar” (Aktaran Aksiyon 29 Eylül 2001 sayı 356 syf 32)

leceğini düşünerek ona göre hazırlanmak” (s.6) anlayışına ortaya koymaktadırlar. Böylelikle ABD emperyalistleri, dünyanın ezilen halklarına yönelik kendi belirledikleri, kendilerinin ilan ettikleri bir gerekçeyle saldırılarını, kendileri açısından ortaya koymaktadırlar. ABD emperyalistleri “kendi ulusal çıkarlarının global olduğunu saptıyor” (s.25) Böylelikle dünyanın herhangi bir bölgesine kendi ulusal çıkarları açısından saldırmanın kendileri açısından meşruluğunu(!) ifade etmektedirler. Buradan hareketle “bu yeni stratejik ortamda ABD’nin, Batı Avrupa ve Kuzey Asya’daki konuşlanmasının yetersiz olduğuna dik-

Türk hakim sınıfları bugün NATO'nun 5. maddesi'nden dolayı Afganistan saldırısına fiili güçle katılıyorlar. Bu gücün şimdilik çok küçük olması, önümüzdeki süreçte de böyle olacağı anlamına gelmiyor. Nitekim sınır dışına asker gönderme kararının alınmasının yetkisini isteyen fezleke meclise sunulmuş durumda. Türk hakim sınıfları, böylelikle içinde buldukları kriz ortamından kurtulmayı ve biraz daha palazlanmayı umuyor. TC'nin tüm bu gelişmelerden şu aşamada tek bir beklentisi var O da borçlarının silinmesi ya da belli oranda indirilmesi. Kısacası bir kez daha Türk hakim sınıflarının kendi sınıfsal çıkarları ve emperyalizmin güdümündeki politikaların hayata geçirilmesi için işçi sınıfı ve emekçiler halkı savaş tehlikesiyle yüzyüze bırakılıyor.

Emperyalizmin çıkar ve talana dayalı haksız savaşa karşı Proletaryanın ve emekçi halkların haklı savaşını büyütelim!

Emperyalizmin Afganistan'a saldırısıyla birlikte bir kez daha dünya halklarının gündemine giren emperyalist saldırıganlık, işçi sınıfını ve ezilen dünya halklarını her zamankinden daha fazla tehdit ediyor. Bu saldırıganlıkta Türk hakim sınıflarının tavrıyla doğru orantılı olarak çeşitli milliyetlerden Türkiye Proletaryası ve emekçi halkımız da sonu belirsiz bir maceraya atılmak isteniyor.

Emperyalizmin bu savaş siyaseti kendi politik çıkarları içindir. İçinde bulunduğu ekonomik durgunluğun aşılması için bunu bir çözüm olarak ileriye sürüyor. Bu gerçeği işçi sınıfı ve dünya halkları görüyor. Bu yüzden yürütülen emperyalist saldırıganlığın pratiğe dökülmesi dünyanın çeşitli bölgelerinde ve ülkelerinde kitlesel olarak protesto ediliyor. Bu protesto gösterileri ülkemizde de yapılmaktadır. Emperyalist savaş siyasetine her yerde karşı çıkılması iyi bir şeydir. Ancak bu yeterli değildir. Savaş olgusu emperyalist-kapitalist sistemin doğasında bulunmaktadır. Emperyalist-kapitalist sistem ortadan kaldırılmadığı müddetçe

işçi sınıfı ve dünyanın ezilen hakları, sömürü, zulüm ve savaş tehdidiyle karşı karşıyadırlar. Haksız savaşların, sömürü ve zulmün ortadan kaldırılması demek, emperyalist-kapitalist sistemin ortadan kaldırılması demektir. Bu da, sadece haksız savaşlara karşı çıkmanın yeterli olmadığını, aynı zamanda bu karşı çıkışın tutarlı bir anti emperyalist - anti faşist mücadelenin de yürütülmesinden geçtiğini göstermektedir.

Haksız savaşların son bulması, sömürü ve zulmün ortadan kalkmasının tek yolu, haklı savaşlar içerisinde bir fiil yer alarak, haksız savaşları yaratana karşı geliştirilecek mücadeleden geçmektedir. Bugün bunun ülkemizde ki anlamı Halk Savaşı'nın bir fiil yürütücüsü, destekçisi olarak davranmaktır. Proletarya Partisi önderliğinde yürütülen gerilla mücadelesine kan taşımak; haksız savaşları yaratana ve onların uşakları olan komprador patron ağa devletine karşı "bir merimde benden aslanım" demek, bugün saldırıya uğrayan Afgan halkının ve dünyanın diğer ezilen mazlum halklarının ya-

nında olmak demektir. Ülkemizde geliştirilecek Demokratik Halk Devrimi mücadelesinin, enternasyonal anlamda somut pratik ifadesi budur.

Kitlelerin haksız savaşlara karşı yükselen öfkesini bilinçli bir yönlerdirmeyle iktidara kilitleyerek Halk Savaşı'nın somutumuzdaki ifadesi olan gerilla savaşa kan taşımak; dünyanın çeşitli bölgelerinde gerek Maoist partiler önderliğinde geliştirilen Halk Savaşlarıyla ve gerekse de devrimci hareketlerin geliştirmiş olduğu mücadelelerle dayanışma içerisinde olmak. İşte ülkemizdeki çeşitli milliyetlerden Türkiye proleteryası ve Türk, Kürt çeşitli milliyetlerden emekçi halkımızın haksız savaşlara karşı ve Afganistan halkının üzerine bomba yağdırılmasına karşı tavrı budur. Hiç kuşkusuz ki emperyalistler ve onların yerli uşakları kaybedeceklerdir. Çünkü tarihin hükmü bu yöndedir. Emperyalist-kapitalist sistemin bu saldırıganlığı, onun sonunun yaklaştığının da göstergesidir.

Türk, Kürt ve Çeşitli Milliyetlerden Emekçi Halkımız; "KULÜBELERE BARIŞ, SARAYLARA SAVAŞ !" Lenin

Elimize posta kanalıyla ulaşan ve emperyalizmin Afganistan saldırısını değerlendiren bildiriye haber değeri taşıdığı için olduğu gibi yayınlıyoruz

11 Eylül saldırıları sonucu sağlam bir gerekçe elde eden ABD emperyalizmi; yaklaşık bir aylık hazırlıktan sonra savaş makinesini harekete geçirerek, Afganistan topraklarına ölüm yağdırmaya başlamış bulunuyor. Bu tür açık savaş, gizli işgal veya darbe vb. yollarla zaten yakın bir vadede müdahaleye hazırlandığı, dünyanın en kritik bölgelerinden birisi olan Orta Asya'ya, kalıcı bir biçimde yerleşmenin esas hedef kılındığı bu operasyon; kendi itiraflarıyla onyıllarca sürececek bir savaşın ilk adımı olarak görülmelidir.

Dünyanın en önemli petrol kaynaklarının bulunduğu Körfez bölgesinin doğusu ve 200 milyar varillik Hazar Havzası'nı ele geçirmek suretiyle dünya egemenliği savaşımında yeni mevziler ve güç alanları kazanmayı amaçlayan ABD emperyalizmi; 11 Eylülde yediği darbelerin faturasını en pahalı biçimde dünya emekçi halklarına ödetmenin peşindedir. İngiliz emperyalistleri başta olmak üzere inisiyatifli altındaki diğer emperyalist-kapitalist ülkeler ve yarı-sömürge rejimleri dışındaki, çıkar çatışması içinde bulunduğu, önceliği Rusya ve Çin'in aldığı diğer dünya devletlerine karşı "yeniden paylaşım" stratejisiyle ilerleme kaydetmeyi de planladığı bu savaşta, son 10 yılda giderek artırdığı saldırıganlığı doğru çıkartma hevesindedir.

Rus sosyal-emperyalizminin 1990'ların başındaki çözümlüğe uğradığı büyük kan kaybından sonra "tek başına" egemenlik hesaplarıyla yola koyulan ABD; bütün çabalarına karşın bunu gerçekleştirememiş, merkezi motor güç olma özelliğini tek kutuplu dünya yaratma aşamasına taşıyamamıştır. 8 trilyon dolarlık dünya ticaret hacminin tek başına beşte biri-

ni gerçekleştiren, OECD içindeki payı yüzde 37.1'i bulan, BM, NATO, IMF, DB, DTÖ gibi emperyalist ittifak ile kuruluşlardaki inisiyatif ve ağırlığını sürdüren ABD; girmiş olduğu ciddi ekonomik bunalım ile kan kaybetmeye başlamış, buna diğer emperyalistlerin gelişmesi ve güçlenmesi de eklenince, hayli sıkıntılı bir konuma sürüklenmiştir.

Balkanlar, Ortadoğu ve Kafkasya'da yakın süreçteki gelişmeler, özellikle As-

ya'daki Rus ve Çin emperyalistlerinin atakları ile birlikte, ABD'nin dünya hegemonyasındaki konumunu etkileyici rol oynamaktadır. Bütün bunların üstüne, "kendi evinde ancak uzaylılarca vurulabilir" dokunulmazlığını fena biçimde bozan 11 Eylül darbeleri gelince, iş çığırından çıkmıştır. ABD emperyalizmi; sarsılan imajını düzeltmek, silinen makyajını tazelemek, yıkılan itibarını yeniden sağlamak, kaybolan havasını geri getirmek ve

böylece tehlikeye giren dünya liderliğini sağlama almak için, kanlı savaş eldivenlerini tekrar giymiş bulunuyor. Son yirmi yılda elinden çok az çıkardığı eldivenlerinin üzerinde, "barış", "demokrasi", "insan hakları", "özgürlük", "adalet" gibi sözcüklerin yanında artık "anti-terörizm" de yazıyor.

T.C. faşistlerinin 19 Aralık hapishaneler katliamına "hayata dönüş" adını verdikleri gibi, "sonsuz özgürlük" diye adlandırdıkları "sonsuz köleleştirme" hareketi; ismine uygun bir sahtekarlıkla Cruise ve tomahawk füzeleri ve bombaların ilaç ve gıda paketleri eşliğinde Afgan halkının tepesine yağdırılmasıyla sürüyor. Kendi koydukları hukuk kurallarını tanımamayı meziyet sayan emperyalistler, önceki saldırılarında olduğu gibi, BM'den meşrulaştırıcı bir karar dahi çıkartmamışlardır.(BM'in 1368 ve 1373 sayılı kararları bu kapsamda değildir.) "Tüm dünyanın ortak iradesi tarafından destekleniyoruz" diyen Bush, Irak vb. hedefteki ülkeler dışında hemen hemen bütün yönetimlerin doğrudan ya da dolaylı desteğini kastetmekle bir anlamda doğruyu söylemektedir. Emperyalist-kapitalist dünya, 11 Eylül'ün ABD şahsında kendilerine de ciddi bir darbe indirildiğinin, dünya emekçi halklarına ve ezilen uluslara moral ve cesaret verildiğinin bilinciyle, "anti-terörizm" safatasıyla Afgan halkına yöneltilen katliama açık ya da gizli destek vermektedir.

Bu durumdan aldığı güçle, herkesi açık saflaşmaya iten açıklamasıyla Bush; "Bugün Afganistan'a odaklanıyoruz. Ama savaş daha kapsamlıdır. Her ülkenin bir tercih yapması gerek. Bu çatışmada taraf-sız bir zemin yok!", "Ya bizimlesiniz ya

da teröristlerle!" demek suretiyle dünyaya meydan okumaktadır.

En büyük işgalci ABD, Irak'a saldırırken Saddam'ın işgalciliğinden dem vuruyordu. En büyük soykırımcı ABD, Sırbistan'ı bombalarken Milošević'in soykırımcılığından bahsediyordu. Ve en büyük terörist ABD, Afganistan'a ölüm kasmaya başladığında Taliban ve Usame Bin Laden'in teröristliğinden söz ediyor. Yeşil Kuşak projesi çerçevesinde, kendi eliyle eğittiği, beslediği ve kullandığı Taliban ve Bin Laden, bugün dünya kamuoyuna "vahşi, katil, insanlık düşmanı" şeklinde lanse edilerek, emperyalist saldırganlığına meşruiyet kazandırılmak isteniyor.

Hiroşima ve Nagazaki'den Kore'ye, Vietnam'dan Granada ve Panama'ya, Irak'tan Bosna ve Haiti'ye, Somali'den Sudan ve Sırbistan'a işgalin, soykırımın ve terörün en ileri örneklerini veren, sayısız darbe, katliam, sabotaj ve provokasyonu tezgahlayan, milyonlarca kişinin ölümüne, milyonlarcasının sakat kalmasına, yaralanmasına, büyük sefalete, yıkıma ve açlığa neden olan ABD ve yedeğindeki emperyalistler; bugün kanlı sofralarını Afganistan'da kurmuş bulunuyorlar. Emperyalizmin "barış"ta da savaşta da politikası, halkları özgürlüğe kavuşturmak değil köleleştirmektir. Filistin'de son intifadanın bir yıllık bilançosu 650'ye yakın ölü, binlerce yaralıdır. Emperyalizm, dünya halklarının bir avuç tekel tarafından daha fazla ezilmesi ve sömürülmesi çağırır. Bugün ki savaş, fetih politikasının, halkları yıkıma uğratma politikasının devamıdır.

ABD emperyalizmi kan dökmek için harekete geçince, her zamanki gibi yanı başında Türk uşaklarını buldu. T.C. faşizmi, daha 11 Eylül günü patronuna "emrine amadeyiz" mesajını vermişti. Sözde

Başbakan Ecevit'in "ABD'nin kanıtları inandırıcı bulması, bizim için de inandırıcıdır.", Asıl Başbakan Derviş'in "ABD'ye kayıtsız koşulsuz destek vermeliyiz", Dışişleri Bakanı Cem'in "Cephe Ülkesiyiz" beyanları ve Hükümet'in bütün ülkelerin önüne geçme hızıyla hazırladığı "asker gönderme" yetkisi içeren kararname; Türkiye Devleti'nin efendisine bağlılığının bir kez daha tescilli anlamına geliyordu. Akbalar, çakallar gibi kan kokusu alan T.C faşizmi, özellikle Kürt halkının kanını dökerek semiren özel timlerini, kontr-gerilla birliklerini, yeni kurban Afganılara karşı göndermenin hazırlığını yapıyor. Son Şubat krizinden sonra 1 milyona yakın kişi işsiz kalmış, 25 binin üzerinde esnaf sıfırı tüketmiştir. 200 bin lirayı bulan ekmeğin yılbaşında 400 bine ulaşacağı söylenen Türkiye'de ucuz ekmek kuyrukları uzamış, halk aşevlerine hücum etmeye başlamıştır. Doların 2, Markın 1 milyona doğru hızla yol aldığı koşullarda zamlar otomatikçe bağlanmış durumdadır. Üretim hızla gerilemekte, yoksulluk derinleşmektedir. Tarım ve hayvancılık çökertilmiştir.

Anayasa'daki 34 maddelik makyaj, ucuz malzemedir yapıldığı için geçici olarak bile sistemin iğrenç yüzünü değiştirememiştir. Temel hak ve özgürlüklere yönelik sistemli saldırılar artarak sürmektedir. F tipi işkencehaneler; 1. yılını doldurmakta olan Ölüm Orucu direnişine, onlarca ölüme, sakatlanmaya karşın, komünistleri ve devrimcileri öğütme makinesi olarak çalıştırılmaktadır. Neredeyse her hafta devletin ileri kademelerinden yeni bir yolsuzluk zinciri sökülmektedir. Bu nedenle istifa etmek zorunda kalan bakanların sayısı 9'u bulmuştur. Yapılan tüm kamuoyu anketleri, hiçbir hakim sınıf partisinin yüzde 10'luk seçim barajına yaklaşmadığını belgelemektedir. Kısaca-

sı sistem tüm kurumlarıyla ve her bakımdan iflas etmiştir. İflas masası memuru olarak çalışan hükümetin reel başı Derviş, tam bir acz ve şaşkınlık içerisinde kıvrılmaktadır. Bütün bu şartlar içinde, emperyalist talanın yeni alanlara, özellikle Irak'a sıçramasının hesaplarını da yapan faşist diktatörlüğün Körfez Savaşı'nda olduğu gibi iştahı kabarmış durumdadır. Silah bakımından yüzde 79 oranında ABD'ye bağımlı Türkiye Devleti'nin içinde bulunduğu siyasi ve iktisadi çıkmazdan kurtulmada bu savaş fırsatını kullanmak istediği açıktır. T.C. gelinen noktada, "sosyal patlama" riski olarak ifade edilen, iktisadi ve sosyal yıkımdan kaynaklanan toplumsal muhalefetteki yükselişi ve siyasi krizdeki derinleşmeyi savaş zemininde önlemenin hesapları içindedir. Bölgede daha prestijli bir konum elde etmek ve daha etkili roller üstlenmek için fırsatı ganimet bilmiştir.

Ancak tıpkı Körfez Savaşı'nda olduğu gibi hevesi kursağında kalacaktır. Eğer toplanacak bir parsa, elde edilecek bir varsa da onu efendileri bu aç uşaklarına yedirmeyeceklerdir. Sonuçta olan her türlü olumsuz bilançosuyla Türkiye emekçi halkına olacaktır. Savaşın ve savaşa girmenin faturası emekçi halklara ödettirilecektir.

Bu durum aynı nedenlerle, benzeri bütün ülke halkları için geçerlidir. Bugün dünyanın en yoksul halklarından olan, son yirmi yılını savaş koşullarında geçiren ve 2 milyonun üzerinde ölü ve bir o kadar yaralı, sakat ve hasta veren Afgan halkının şu an uğradığı ve kim bilir hangi boyuta ulaşacak katliamı ve diğer ülke halklarının ve halkımızın karşılaşacağı yıkımı önlemek, emperyalist talan savaşına karşı yoğun ve kapsamlı bir mücadele vermektен geçiyor. Emperyalistlerin yürüttükleri savaşlar haksız savaşlardır. Bu

savaşlara karşı çıkmak, her yurtsever, demokrat ilerici ve devrimcinin görevidir. Sürekli demokratik bir barış isteyen herkes, kendi ülkesinde Demokratik Halk Devrimi ve Sosyalizm için bir iç savaştan yana olmalıdır. Ülkemizde bunun adı Halk Savaşıdır. Şu dönemdeki bütün tutarlı sınıf savaşmaları, ciddi bir biçimde yürütülen bütün yığın hareketleri eninde sonunda bu amaca yönelmelidir. Emperyalist savaşa karşı yığınların öfkelerini harekete geçirmeliyiz. Bu öfkeyi faşist diktatörlüğe karşı tepki ile birleştirmeliyiz. Halkların ve ezilen ulusların emperyalist haydutluğa karşı geliştireceği mücadelele bütünleşmeli, savaş kışkırtıcılığı ve destekçiliğinin ülkemizdeki temsilcisi olan komprador Patron-Ağa Devleti'ne karşı halkın en geniş kesimlerini mücadeleye yönlendirmeliyiz. Bu çerçevede güçlendirilecek ve yaygınlaştırılacak olan faaliyetimiz proleter dünya savaşımına ivme kazandıracaktır.

* KAHROLSUN DÜNYA HALKLARININ KATİLİ ABD EMPERYALİZMİ !

* KAHROLSUN EMPERYALİZM, FAŞİZM VE HER TÜR DEN GERİCİLİK !

* EMPERYALİST TALAN SAVAŞINA HAYIR, YAŞASIN HALK SAVAŞI !

* YAŞASIN PARTİMİZ TKP/ML ÖNDERLİĞİNDE SÜRDÜRÜLEN DEMOKRATİK HALK İKTİDARI, SOSYALİZM VE KOMÜNİZM MÜCADELEMİZ!

* YAŞASIN PARTİMİZ TKP/ML ÖNDERLİĞİNDEKİ TİKKO VE TMLGB!..

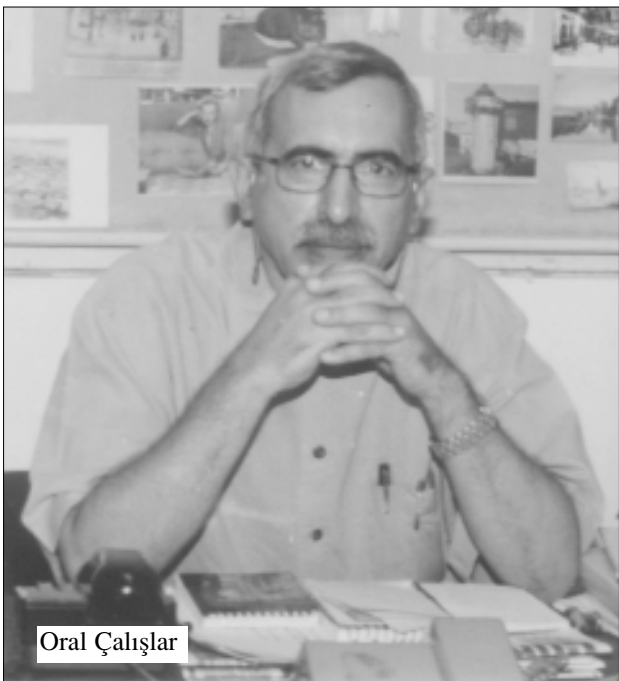
* YAŞASIN PROLETARYA ENTERNASYONALİZMİ!

Ekim 2001

TKP/ML MK
SİYASİ BÜROSU

“Dünyanın en büyük teröristi ABD'dir” “Şiddet olaylarının arkasına baktığımızda ABD var”

11 Eylül 2001 tarihinde ABD'ye yapılan saldırıya ilişkin Cumhuriyet Gazetesi yazarlarından Oral Çalışlar'la görüştük. Gazetemiz yayına hazırlandığı süreçte ABD'nin Afganistan'a fiili saldırı düzenleyerek savaşı başlatması dolayısıyla söyleşimize ek yaptık.

Oral Çalışlar

-ABD'ye yapılan saldırının akabinde Afganistan hedef gösterildi. Neden Afganistan. Bu saldırıyı nasıl değerlendiriyorsunuz?

-Şimdi tabii eldeki verilere inanırsak, inanmak zorundayız. Çünkü elde başka veri yok. 19 tane insan uçağa biniyorlar, uçakları belli hedefe yöneliyor ve saldırıyor.. Olay teknik olarak bu.

Ve söylendiğine göre El Kaide örgütü ve Bin Laden gibi örgütler yapmıştır deniliyor. Tabii yarın bunlar değişebilir. Bunları veri kabul edip konuşuyorum. Bunlar veriyse bir kere bir vurgu yapmak gerekiyor. TV'ye baktığımızda, orada binlerce insan yaşamını yitirmiş. Bir insanlık acısıdır ve bu acıyı her şekilde paylaşmak durumundayız. Yani Amerika'ya karşıyız diye, ABD'nin politikalarını eleştiriyoruz diye veya başka gerekçe bu

acıyı paylaşmamayı gerektirmez. Bir insanlık acısıdır ve kimler tarafından, hangi gerekçeyle yapılmıştır hiç önemi yok. Sokaktaki insanın öldürülmesi yanlıştır.

Siyasi açıdan değerlendirsek;

ABD, özellikle Sovyetler Birliği bloğunun dağılmasından sonra dünyanın tek egemen devleti olarak kaldı. Ve bu tek egemen devlet olmanın verdiği rahatlıkla, istediğini yapan bir politika izledi. En büyük bir göstergesi de Filistin'de Ariel Şaron'un başbakan olmasından sonra Filistinli'lerin yaşadığı acı olaylar. Filistin halkının egemenlik hakkı insanca yaşaması engelleniyor. Bütün yollar tıkanıyor. Ve ABD bir şekilde dolaylı yolla, açıkça şiddeti onaylıyor. Clinton, dün bu kadar açık olmasa da Bush çok açık onaylıyor.

Öyle sanıyorum ki özellikle Filis-

tin'de yaşananlar islam ülkeleri arasında çok büyük bir gerilim yarattı. Ve bu gerilimin bir patlaması olarak önümüze çıkıyor, elimizdeki verilere göre. Bunu şundan söylüyorum uçakta isimleri geçen, eyleme katılan "terörist" olduğu iddia edilen isimlere baktığımızda okumuş, maddi bakımdan problemi olmayan ailelerin çocukları. O zaman bunun yoksulluktan gelen bir öfkeden çok, psikolojik bir öfke olduğu anlaşılıyor.

Çünkü bir intihar eylemi var ortada. Birşeye bağlı hareket etmek gerekir. Vicdani tarafından ben psikolojik olduğumu düşünüyorum. Yani Arap toplumlarının Batı karşısındaki eziklik, hem İsrail'deki baskılar hem Arap toplumunun dünyanın her yerinde yoksulluktan insanların 2. sınıf vatandaş sayılması ve kültürel çatışmaların yaşanmasından bir öfke birikiyor. İşte

bu öfke beklemediğimiz bir süreçte patlıyor. Bir de işin böyle bir tarafı var.

Şimdi bundan sonra ne olacak Bunu da üç ayrı şekilde ele almak gerekir.

1. ABD, 2. Avrupa 3. Dünyanın diğer ülkeleri. Ezilen ülkeleri yoksul ülkeleri diyebiliriz. Şimdi bu üç gücün farklı farklı tavırları var. Amerika tabii saldırıya uğramış halkını yatıştıracak çok şiddetli eylemler yapıyor. Avrupa daha dengeli, her ne kadar başta destek vereceğini söylesede şimdi bakıyoruz günler geçtikçe Avrupa liderleri ABD'yi meşru zeminde sapmadan hareket etmeye zorluyorlar. Haklılık temelinden sapmamaları yönünde bir tavırları var.

3. Ülkeler; önemli bir kısmı bu ülkelere karşı olduklarını zaten ifade ediyorlar. Ve ABD dahil dünyanın

Afganistan'a Bin Laden'i almak amacıyla yapacağı operasyonu destekliyor. Ama herkesin tavrında farklılıklar var. Burada Arap ülkelerinin durumu önemli. Türkiye'nin durumu önemli. Şu var müslüman bir ülke Türkiye. Türkiye ve Mısır, yönü batıya dönük müslüman nüfusu olan ülkeler. Bir yandan modernleşen bir toplum yaratmaya bir yandan da kendi içinde ciddi, islami güçler var. Mesela Mısır'da islami mücadele var. (Müslüman Kardeşler Örgütü) ve son derece radikal örgütler var. Hatta şu anda eyleme katılan gençlerin oralardaki ailelerin çocukları olması bütün bunlar Mısır ve Türkiye gibi ülkeleri çok zor durumda bırakıyor. Türkiye bir yanıyla NATO'ya bağlı olduğu için operasyona destek vermek zorunda kalacak öte yandan ise müslüman bir topluma sahip olduğu için gösterilecek tepkiden çekiniyorlar. Yani eğer orada masum Afganlı insanları yaşamlarını yitirirlerse operasyon sonucu burada yaşanacak dramlar kaçınılmaz olarak, Türk toplumunda da yaralar açacaktır. İşte bu yaralar herşeyi çekingen hale getiriyor. Tabii ki dünyanın en büyük teröristi ABD'dir. Çünkü uyguladığı siyasetlere baktığımız zaman birçok şiddet olaylarının arkasında ABD var. Kendisi bizzat şiddet uygulayan bir devlet olduğu bir gerçek. Ama işin bir başka tarafı daha var. Şimdi mağdur durumda. Saldırıda çok büyük bir darbe yedi. Ve bu darbeye karşı gösterdiği tepkide belli haklılıklarda içeriyor. Tabii ki terör batılı anlamdaki terör dünyadaki dengeleriyle terör ortadan kalkmadıkça, Afganistan gibi ülkeler oradaki insanlar açlık ve sefalet içinde yaşadığı sürece devam edecektir. İnsanların o yoksulluğundan gelen öfke ihtiyaçları bir şekilde bir yerlerde patlayacaktır. O nedenle yani "gidip terörle yakalım" çözüme mantığının çok dar, sağlıklı bir mantık olmadığı kabul edilmeli bugüne kadar yaşanan gerçekler ışığında Çünkü sonuçta siz bunu yakalayacaksınız ama onun yetiştiği toprakta eziyet, yoksulluk, dengesizlik varsa hala Filistin sorunu bunlarla çözülüyorsa oradan yeni teröristler çıkar. Bununla da başa çıkamazsın.

-Peki ne yapmak gerekiyor?

-Dünyanın esas olarak şunu tartışması

gerekıyor. Bu dengesizliği nasıl ortadan kaldıracak, acı çeken sadece yoksul ülkeler değil, gelişmiş ülkelerin insanları da acı çekiyor. Ve gösteri yapıyorlar. Seattle'da, Göteborg, Cenova'da gibi. Bu adaletsizliğin bir şekilde ortadan kalkması lazım. Bunun için bir mücadele gerekiyor. Buna hem zengin hem yoksul ülkelerin bütün demokratlarının, özgürlükler isteyen insanların bu yönde bir uyarı, çağrı yapması gerekir.

-Ortadoğu'daki dengeleri nasıl etkileyecek?

-Şimdi başta şöyle bir manzara çıktı. Dünyanın dört bir yanında terör bahane edilerek şiddete kalkışabilir diye düşünceler vardı. Ama şimdi 8-10 gün geçtikten sonra o kadar olmadığını mesela Filistin'den gelen haberler şu yönde: İsrail Filistin'le daha uzlaşmacı bir yaklaşım

gösterdi.

-Arafat tek taraflı ateşkes ilan etti, Sharon'da yanıt verdi.

-Evet İsrail cevap verdi. Yani beklenildiği gibi olmadı. Gerilimleri azdırıcı bir etki yapmadı. 3.sü mesela Afganistan meselesinde de halen Amerika'yı kontrol etmeye çalışan, daha dengeli hareket etmeye çalışan ülkelerin müdahalesi sürüyor.

Medeniyetler çatışması olacaktır önümüzdeki dönemde. İslam dünyasıyla, hristiyan dünyası arasında bir çatışmaya yol açacaktır. Hatta ABD başkanı Bush'un haçlı seferi sözcüğünü kullanması daha kışkırttı. Amerika dahil gelişmiş ülkeler böyle bir çelişmeyi kışkırtmanın yarar getirmeyeceğini anlamış olmalı ki camileri ziyaret etti. İslam cemiyetinin gönülünü almaya çalıştı. Mesela batıdan gelen şeylerde de hep o yönde uyarılar oldu.

Anlaşıldığı kadarıyla şimdi Amerikan toplumu içerisinde kışkırtıcılığa yol açmış. Esmer tenlilere ve Arap görünüşlü, müslüman olduğu düşünülen ve cemaatlere karşı Amerikan toplumunda bir öfke beliriyor.

Bu ne kadar ileriye gider, çatışmanın boyutlarına bağlı tabii. İslam ülkelerinde bir gerilemeye yol açar mı? O zaman tabii çatışma genişleyebilir ama belli olmaz bazen bu çatışmalar yeni uzlaşmalarda yaratabilir. Bu da mümkün. Biraz daha beklersek göreceğiz.

-Ortadoğu'ya ABD'nin herhangi bir saldırısı olursa Türkiye'yi nasıl etkileyecek ya da etkilenir?

-Tabii ki çok etkiler. Körfez krizinde unutmayalım karlı çıkacağını düşünerek o zaman ki Bush destek vermişti ama umduğu gibi olmadı. Türkiye'ye çok pahalıya mal oldu. Siyasi olarak çok zarar gördü. Bu savaşta yani Ortadoğu'daki bir çatışmada en çok zarar gören ülkelerden biri de Türkiye olacaktır. Dediğim gibi Türkiye hem müslüman bir ülke hem batıyla ilişkileri var. Kendi iç toplumsal dinamikleri çok olan bir ülke.

-Kürt sorunu açısından nasıl etkiler?

-Kürt sorunu açısından baktığımızda da şöyle bir yan var. İlk olay patlak verince bakın işte bizim ülkemizde de terör oluyor. Bunu siz anlamıyordunuz şimdi terörü yaşadınız görün bakalım terör nedir diye? Bu

çok kaba bir bakış açısı. Kürt sorunu bir Lig sorunudur. Bir iç sorundur. Yani dünyanın dört bir yanını da var. İngiltere'de, İspanya'da Avrupa ülkeleri içerisinde var. Buralardaki durum basit bir terör olayları ile izah edilecek bir durum değil. Tabii ki terör masum insanlara yönelik öldürme hareketleri, hiçbir şekilde tasvip edilmez. Bunu hiçbir gerekçeyle mahzur gösteremeyiz. Ama öte yandan birde şiddet meselesi var. Şiddet meselesini toptan bir terör işidir diyip, terör torbasının içine koyarak halledemezsiniz. Kürt sorunu Türkiye'nin demok-rasi, özgürlük sorunudur. Kimlik sorunudur. Kürt sorununu terör torbasının içine atarak halletmeye kalkışanlar oldu. Bu doğru değil tabii.

-Peki bu saldırıyı belli bir örgüt ya da devlet üstlenseydi durum nasıl değişirdi, Filistin'den örgütler hedef gösterildi.

-Zaten şu anda da bin Laden deniliyor ama bunu kanıtlayabilecek çok somut bir delil yok. ABD'de şüphelendiğini söylüyor. Filistin'den bir örgüt olsaydı. Filistin üzerine daha çok gideceklerdi.

-Böyle bir olayın ABD halkının üzerindeki etkisi nedir emperyalistler açısından?

-ABD'den acı çeken ülkeler, gruplarda bir mutluluk yaratıyor. "Bize saldırırsan senin de başına böyle gelir" diye. Bunu anlamak mümkün tabii. Ama bu kadar masum insanın yaşamını yitirdiği bir olay. (Tabii masum insan sözcüğünde, şimdi kim masum, kim masum değil? Aslında savaş dışında herkes masum). Sokakta hiçbir insan kutsal amaçla öldürülemez. Savaşı anarım karşılıklı çatışmadır.

-Emperyalistler açısından

ABD açısından müthiş bir moral bozucu ve prestij kırıcı bir tarafı var. Onlar hiç beklemedikleri bir ölçüde darbe yediler ve bu darbenin sonucu olarak da bayağı ciddi problemler yaşadı. Ekonomik kriz yaşıyorlar. Uçak şirketleri iflasa doğru gidiyor. Ekonomik olarak, psikolojik olarak ciddi bir darbe yediler ama tabii, bu darbeleri atlatabilecek güçleri var. Öyle de bakmak gerekiyor. İşte güçler artık yok diyerek. Abartmamak lazım. İkiz kulesini yine yapar. Ben ABD'yi abartılı anlamında söyleyeyorum ama.

-NATO'ya bağlı ülkelerin ortak hareket etmesinin hayata geçirilmesini nasıl yorumluyorsunuz?

-Amerika'nın şöyle bir tarafı da var, eskiden Sovyetler Birliği kampı diye bir düşmanı vardı. O düşmanı dağıldığından beri ABD'nin somut bir düşmanı olmadı. Onun için de bu askeri paktlarda bir anlamda işlevsiz hale geldi. Sovyetler Birliği'nin dağılmasından sonra batı dünyası bir yeni düşman belirledi. "Terörizm." Onun için yani bence bir psikolojik antrenman tarafı bile var. İşte bak ilk defa birlikte hareket ediyoruz. NATO biliyorsunuz Sovyetler Birliği'ne karşı kurulmuştu. Sovyetlerle çıkacak bir savaşta harekete geçecekti, olmadı ama şimdi öyle bir durumu var. NATO şimdi komünizm yerine koyduğu terör düşmanıya mücadele etmek üzere

harekete geçiyor. Tabii yani nedir bu düşünman, kimdir? Çok soyut.

- Saldırı başladı, bundan sonra gerek Afganistan da gerek diğer ülkeler de nasıl bir gelişme yaşanıyor, yaşanacak

-Afganistan'a bombardımanın başlamasıyla birlikte bundan sonra ne olacağı kuşkuyla da başladı. Bir kara hareketi yapılacak mı yapılmayacak mı tam olarak bilinmiyor. Bilinen ABD'nin ve Batı'nın "Kuzey ittifakı" adı verilen güçlere destek vererek bu yolla Taleban'ı yıkmak istemeleri. Belki de bunun sonunda yeni bir koalasyon hükümeti kurulması söz konusu olacak. Şu an Pakistan, "kuzey ittifakına" verilen desteği olumlu karşılamıyor. Çünkü düne kadar Pakistan, Taleban yönetimini "Kuzey ittifakı"na karşı destekliyordu. Hala Taleban saflarında binlerce Pakistanlı öğrenci yer alıyor. Bu nedenle Pakistan'ın böyle tepki göstermesi anlaşılabilir.

- Pakistan neden ABD'ye destek veriyor, ABD için neden bu kadar önemli?

-Pakistan bölgede önemli bir ülke. Taleban'ın askeri ve lojistik desteği 11 Eylül gününe kadar büyük ölçüde Pakistan üzerinden sağlanıyordu. Ancak 11 Eylül sonrası Pervez Müşerref bir karar aşamasına geldi. Eskisi gibi Taleban'ı desteklemesi halinde, başına türlü felaketler gelebilirdi. Pakistan'daki militan İslamcılar, etkili bir siyasi güç olmalarına rağmen toplumun önemli bir kesiminin desteğine sahip değiller. Pakistan'ın ordu dışında iki büyük siyasi gücü var bunlardan birisi Müşerref'in iktidardan düşürdüğü Navaz Şerif diğeri de Benazir Butto. Bu iki lider ülkedeki ılımlı çoğunluğun desteğini muhakkak alıyor.

- Saldırının Afganistanla sınırlı kalamayacağını ABD resmi makamları da açıkladı, bu durumda Irak hedefte gözüküyor.

-ABD açısından işin başka bir boyutu, müdahalenin Afganistan'la sınırlı kalıp kalmayacağı. Bush'un Irak'ı da hedef alacağına ilişkin ciddi endişeler var. Washington'dan gelen haberler bu endişeyi dağrular nitelikte. Biliyorsunuz. İngiltere başbakanı Tony Blair, "Eğer askeri hareket Afganistan dışında, başka ülkelere yönelirse biz buna katılmayız" açıklamasını yapmak gereğini duydu.

İnsanların o yoksulluğundan gelen öfke ihtiyaçları bir şekilde bir yerlerde patlayacaktır. O nedenle yani gidip terörle yakalım çözüme mantığının çok dar, sağlıklı bir mantık olmadığı kabul edilmeli. Çünkü sonuçta siz bunu yakalayacaksınız ama onun yetiştiği toprakta eziyet, yoksulluk, dengesizlik varsa hala Filistin sorunu bunlarla çözülüyorsa oradan yeni teröristler çıkar. Bununla da başa çıkamazsın.

ABD, Afganistan dışındaki bir başka ülkeye müdahalede bulunur mu? "Terörün kökünün kazanması" projesi nin böyle sonuçlara yol açması mümkün. Peki buna dünya nasıl bir tepki gösterir dersiniz? İngiltere, "Biz yokuz" dedikten sonra bunu mutlaka Almanya izler. Rusya ve Çin gibi başından beri dikkatli davranan ülkeler ne yaparlar? Onların da bu girişimi onaylamaları çok zor. ABD, böyle tepkilerle karşılaşırsa ne yapar? Belli ki gücünü denemek isteyecek. Ancak Batı'nın ve Doğu'nun büyük ülkelerine rağmen çok kapsamlı müdahalelere girişebilir mi? Onu da önümüzdeki günlerde göreceğiz.

ları çok zor. ABD, böyle tepkilerle karşılaşırsa ne yapar? Belli ki gücünü denemek isteyecek. Ancak Batı'nın ve Doğu'nun büyük ülkelerine rağmen çok kapsamlı müdahalelere girişebilir mi? Onu da önümüzdeki günlerde göreceğiz.

Dünya halkları savaş istemiyor

9 Ekim 2001 Yunanistan halkının ABD'nin Afganistan'a saldırısını protesto

ABD emperyalizminin Orta Asya'da savaş naraları atmasını, ABD emekçi halkı da protesto etti. Ülkenin başkenti Washington, San Francisco, Newyork, Chicago ve Houston'da düzenlenen gösterilere binlerce insan katıldı. Washington'da bulunan Beyaz Saray'ın, bir kaç sokak ötesinde toplanan 10 bini aşkın insan, ABD'nin Afganistan'a saldırısında sadece masum halkın hayatını kaybedeceğini söyledi. Polis bazı bölgelerde göstericilerin üzerine gaz bombası attı. Ülkenin çeşitli bölgelerinde yapılan gösterilerde ön plana çıkan sloganlardan bir

tanesi de; "Emperyalizmi yok edin, Afganistan'ı değil" oldu.

EMPERYALİZM HALKLARIN KATİLİ

Yunanistan emekçi halkı, estirilen emperyalist savaş rüzgarına karşı en fazla sesini yükselten halklardandı. Başkent Atina ve Volo şehirlerinde 27 Eylül tarihinde kitlesel gösterilerden sonra, 29 Eylül tarihinde de Selanik, Girit, Kavala, Arta, Kozan Ptalomanto'da eylemler yapıldı. NATO'nun 50 yıldır işlediği katliamların anlatıldığı gösterilerde, ABD ve emperyalizm karşıtı sloganlar atıldı.

2 Ekim 2001 tarihinde ise Selanik'li emekçi halklar, emperyalist savaş karşıtı miting düzenledi. Aralarında Yunanistan Komünist Partisi (KKE)'nin de bulunduğu çeşitli kitle örgütü ve sendikanın bir araya gelerek organize ettiği miting saat 15:30'da Venizelos Anıtı önünde başladı. Burada yapılan konuşmalarda emekçi halkın emperyalist planların bir halkası olmayacağı belirtildi. Asıl teröristin emperyalizm olduğunu belirten göstericiler sık sık; "Emperyalizm halkların katili", "Yaşasın halkların kardeşliği" vb. sloganlar attılar. Onbini aşkın insanın katıldığı yürüyüş Aristoteles Meydanı'nda son buldu.

ABD'nin Avrupa'daki en yakın destekçisi İngiltere'de de, ABD emperyalizmi ve İngiltere'nin savaşa girmesi 30 Eylül günü düzenlenen

gösterilerle protesto edildi. İngiltere'de ki küreselleşme karşıtı işçi ve memur sendikalarının ve çeşitli kitle örgütlerinin organize ettiği protesto gösterilerine onbinlerce insan katıldı..

İsviçre'nin Cenevre kentinde düzenlenen emperyalist savaş karşıtı gösterilere Türkiye'li devrimcilerde katıldı. Neuve Meydanı'nda toplanan kitle, şehrin merkezinden geçerek Birleşmiş Milletler Merkezi'ne kadar yürüdü. Yürüyüşte binlerce gösterici asıl teröristin emperyalistler olduğunu vurguladı. Yürüyüşe katılan Türkiyeli devrimcilerde TC'nin zindan politikasını protesto ettiler. Hollanda, İspanya, Brezilya, Malezya, İran, Irak, Pakistan'da düzenlenen gösterilerde ABD emperyalistinin savaş çığırtkanlığı protesto edildi.

Yunanistan'da kitlesel miting ve yürüyüş

Amerika ve İngiltere'nin, Afganistan'a saldırısından bir gün sonra (9-10-2001), Yunanistan Komünist Partisi, Parlamento Disi Sol ve Cenevre 2001 Komitesi'nin (Troçkistler), gençlik örgütlerinin ve gruplarının çağrısıyla, Atina (Patra, Girit ve Selanik'te de aynı amaçlarla yürüyüşler yapıldı) Merkezi'nden Amerikan Büyükelçiliği'ne yürüyüş düzenlendi. 4 bin civarında kitlenin katılımıyla yapılan yürüyüş, olağanüstü "güvenlik" tedbirleri altında ve olaysız sona erdi.

10-10-2001 tarihinde Atina merkez olmak üzere, birçok şehirde (Selanik, Patra, Girit-İraklio, Pirca gibi büyük şehirlerde) sendikaların (Çağrı yapan sendikalar; ağırlıklı olarak Yunanistan Komünist Partisi ve Parlamento Disi Sol'un yönetiminde olduğu sendikalar), çağrısıyla miting ve yürüyüşler düzenlendi. Atina şehir merkezinde ki miting -katılımcıların konuşmalarından sonra, konuşmalar özellikle ABD

emperyalizminin ve diğer emperyalist güçlerin desteğiyle, Amerika'ya yapılan "saldırı"yı fırsat bilerek yıllardır yapmak istediği bir çok planını terörü bahane ederek hayata geçirmeye çalıştığını ve bu savaşlarda daha önce bir çok ülkede (Irak, Yugoslavya vb.) olduğu gibi yüzlerce insanın katledileceği vurgulandı. Bunun için işçilerin, öğrencilerin ve halkın bu saldırılara karşı çıkması ve tepkilerini göstermesi gerektiği belirtildi. - kitlesel bir katılım (6 binin üzerinde) Amerika Büyükelçiliği'ne yürüyüşe geçti. Bir çok ülkede olduğu gibi olağanüstü 'güvenlik' önlemlerinin alındığı yürüyüş boyunca "Halkların katili Amerika", "Amerika Yunanistan'dan ve Balkanlardan dışarı", "Yunanistan'dan hiçbir (savaşa) destek yok", "Emperyalist savaşa hayır" sloganları atıldı. Yürüyüş Amerika Büyükelçiliği'nde son buldu.

"Bombardımanı hemen durdurun"

ABD'nin Afganistan üzerinde bombardımanı devam ederken Ortadoğu'da ve çeşitli ülkelerde 9 Ekim 2001'de halklar sokağa çıkarak protestolarını yükselttiler.

Pakistan'ın Lahor, Karaçi, Kvetta, Ravalpindi, İslamabad'da protesto eylemleri yapıldı. Afgan sınırına yakın Keta'da 15 bin kişi yürüyüş yaparken esnaf da kepenk kapatarak eyleme destek verdi. Yürüyen kitleye polisin açtığı ateş sonucu birisi çocuk(13) olmak üzere 3 kişi öldü. Eylemlerden dolayı 75 kişide tutuklandı. Karaçi'de 5 bin eylemci gösteri yaparken Afgan sınırına yakın Peşaverde'de yüzlerce kişi gösteri yaptı. Başkent İslamabad'da 1500 kişi Amerika Elçiliği önünde protesto eylemi yaptı.

Ayrıca Pakistan Devleti protesto eylemlerini zayıflatmak amacıyla ABD'nin saldırısına karşı cihat çağrısı yapan Mevlana Fazlur Rahman, Mevlana Sami Ül-Hak ve Sünni Sipah-ı Sahabe ile Mevlana Azim Tarık'ı ev

hapsine aldı. Daha sonra ise Azim Tarık'ı Lahor Havaalanı'nda tutuklandığı Sami Ül-Hak ise bilinmeyen bir yere götürüldüğü öğrenildi.

BOMBARDIMAN ALTINDA ÖFKE BÜYÜYOR!

Afganistan'dan sonra ikinci hedef olarak gösterilen Irak'ın başkenti Bağdat'ta, 15 bin kişi yürüyüşlerle saldırıyı protesto ederken, Endonezya'nın başkenti Cakarta'daki ABD elçiliği önünde de protesto eylemleri yapıldı.

Mısır'da Kahire Üniversitesi'nde 1500 öğrenci Amerikan ve İngiliz bayraklarını yakarak tepkilerini gösterdiler. Sudan'ın başkenti Hartum'da da protesto gösterileri oldu.

NewYork'da 500'ün üstünde kişi ABD'nin Afganistan'a yönelik saldırısını yürüyüşlerle protesto ettiler. Yürüyüşte "Savaş durdurun", "Bombaları hemen durdurun" sloganları atıldı.

Halkın Savaşçısı Yılmaz Güney Paris'te Anıldı

ATİK (Avrupa Türkiyeli İşçiler Konfederasyonu), Avrupa'nın sekiz merkezinde "Yeni Bin Yılda Yılmaz Güney Yine Kavgamızda" şiarıyla anma geceleri düzenledi. Bunlardan biri de 7 Ekim 2001 tarihinde Paris'te gerçekleştirildi.

Halklarla Dayanışma Derneği bünyesinde oluşturulan tertip komitesi ve bu komite paralelinde faaliyet yürüten yoldaşlar, gece tarihinden iki hafta önce başlattığı çalışmalarını başarılı bir şekilde tamamlayarak, Yılmaz Güney gibi bir devrimciyi anmanın heyecanı ile sabahın erken saatlerinde salondaki yerlerini aldılar.

Türkiye ve T. Kürdistan'ında Demokratik Halk Devrimi ve sosyalizm uğruna sürdürülen mücadeleye, sanat cephesinden katkıları sunan tüm sanatçılarımızın anıldığı gecenin açılışı, derneğin halk oyunları ekibiyle yapıldı. Aziz Nesin, Enver Gökçe, Musa Anter, Hasan Hüseyin, Ruhi Su, Ahmed Arif, Yılmaz Güney...ve adını sayamadığımız yüzlerce sanatçımız ve Ölüm Orucu'nda şehit düşenlerimiz şahsında devrim ve sosyalizm mücadelesinde aramızdan ayrılanlar için yapılan saygı duruşundan sonra dia gösterimi eşliğinde açılış konuşması yapıldı.

Yapılan konuşmada: Yılmaz Güney'in sanatçı kimliğinin yanı sıra, politik-devrimci kimliğine de vurgu yapılarak, O'nun, sanat, si-

yaset ve devrim arasında kurduğu bağ, yaşamından örneklerle anlatıldı. Gece boyunca "Yılmaz'ın katili patron-ağa devleti", "Yaşasın Ölüm Orucu direnişimiz", "Devrim şehitleri ölümsüzdür"...vb sloganlar atıldı.

Daha sonra sahnedeki yerini alan halk ozanı İsmail Özden söylediği halk türkülerini kazandı. Yılmaz Güney'in öncülüğünü yaptığı ve Paris'ten Strasbourg'a 1984 yılında gerçekleştirilen uzun yürüyüş sonrası yaptığı basın toplantısındaki konuşmasını içeren bir film gösterildi. Burada yapılan konuşmaların, aradan onca zaman geçmiş olmasına rağmen bugün de canlılığını koruyor olması, onun devrim sorunları karşısındaki esasa ilişkin stratejik konumlanışının doğruluğunu yansıtıyordu. İkinci bölümde ATİK ve YDG adına yapılan konuşmalardan sonra Ferhat Tunç ve grubu sahnedeki yerini alarak, coşkulu bir dinleti sundu.

Gece salonunun küçük olması (1000 kişi) nedeniyle ne yazık ki çok sayıda insan salona alınamadı. Konfederasyonumuz ATİK öncülüğünde Yılmaz Güney şahsında halk sanatçılarına sahip

çıkılmak. Onların ideallerini yaşatma ve gelecek kuşaklara taşıma amaçlı sürdürdüğümüz bu çalışma her yönüyle amacına ulaşmıştır. Devrimci sanata yabancılaşmanın yoğun olarak yaşandığı günümüzde, halkımızın değerlerine sahip çıkmanın bilinciyle, "Hal-

kın sanatçısı halkın savaşçısıdır" sözünü kendine rehber edinenler asla unutulmazlar. Yılmaz Güney ölümsüz eserleriyle yeni bin yılda da kavgamızda yaşayacaktır.

"YENİ BİN YILDA YILMAZ GÜNEY YİNE KAVGAMIZDA"

Avrupa Türkiyeli İşçiler Konfederasyonu'nun düzenlemiş olduğu Yılmaz Güney'i anma gecelerinin 6.sı 30 Eylül'de Londra'da 1500 civarında kitlenin katılımıyla gerçekleşti.

Gecede Tohum Kültür Merkezi çocuk halk oyunları ekibinin gösterisinin ardından saygı duruşuna çağrı sırasında şehit düşen devrimci sanatçıların fotoğrafları sahneye getirildi ve ardından dünya emperyalist haydutları ve onların uşağı faşist ve gerici iktidarların dünya halklarına yönelik saldırılarını anlatan dia gösterimi yapıldı. Tohum Türkü Grubu'nun seslendirdiği türkülerle geceye renk kattı.

Gecede yer alan sanatçılar Suavi ve Ferhat Tunç türküleri ve konuşmalarıyla kitleyi coştururken, zindan cephesinde yaşananların yakın bir tanığı olan gazeteci yazar Oral Çalışlar, sürece ilişkin yaptığı açıklamalarla kitleyi zindanlarda yaşanan onurlu direnişe sahip çıkmaya çağırdı.

Ayrıca; Tohum Kültür Merkezi büyükler halk oyunları ekibi, yerel sanatçı ve şair arkadaşlar geceye renk kattılar. Yılmaz Güney'in hayatı ve mücadelesine ilişkin hazırlanan filmde kitlenin beğenisini kazandı.

Gece çalışmamız olumlu ve coşkulu bir şekilde sona erdi.

Emperyalist saldırganlık Paris'te yapılan yürüyüşle protesto edildi

11 Eylül 2001 tarihinde dünya emperyalist-kapitalist sisteminin askeri, ekonomik ve siyasi merkezlerini yerle bir eden intihar saldırısı, objektif olarak, dünyanın mazlum halklarının morallerini yükseltmiş ve bir kez daha emperyalizmin kağıttan kaplan olduğunu açıkça teyit etmiştir. Şimdi görev; dünyanın neresinde olursa olsun, "terörizm" demagojisi ile halklara karşı daha da alenice başlatılan saldırılara karşı Halk Savaşları'nı örgütleyip kitleleri hazırlamak ve somut duruma göre savaş örgütlerini yaratmaktır. Yangın, Ekim 1917 devrimi ile başlatılmıştır. Somut görev, ateşi her tarafa yaymaktır. Çünkü tüm kağıttan kaplanlar

pis kokulu dumanlarını her tarafa yaymış vaziyettedir.

Paris'te çocuk, genç-yaşlı herkese "savaş hali" duru-

Emperyalist Savaş Karşıtı inisiyatifin eyleminden

mu yaşatılarak, şimdiden kamuoyu önümüzdeki sürece hazırlanmaktadır. Fransız burjuvazisi ana okullarından başlayarak kitlelerin yoğun olduğu alanlarda sürekli bir biçimde

halkı uyarak, sözüme ona "teröre" karşı tedbirleri artırmaktadır. Hayali bir düşman (gerçekte kendi halkı ve göçmen emekçiler) yaratılarak saldırılara geçmiştir.

Paris'teki yerli ve yabancı ilerici örgütler, 6 Ekim 2001 tarihinde Republique (Cumhuriyet) Meydanı'nda toplanarak "Emperyalist savaşa hayır, yaşasın halkların kardeşliği" şiarıyla bir yürüyüş gerçekleştirdiler. Yağan yoğun yağmura rağmen, iki binden fazla kişinin katıldığı yürüyüş boyunca, emperyalist saldırganlığa karşı sloganlar atılarak binlerce bildiri dağıtıldı. "Dünya halklarının ortak düşmanı emperyalizmdir" vurgusunun yapıldığı yürüyüşte Afganistan

halkıyla dayanışma çağrısı yapıldı.

DETUDAK bileşenleri de "Cezaevlerindeki katliamlar devam ediyor, sessiz kalmayalım" pankartının yanı sıra, Ölüm Orucu şehitlerinin fotoğrafları ile yürüyüşe katıldılar. "Yaşasın halkların kardeşliği, kahrolsun emperyalist savaşlar", "Yaşasın Ölüm Orucu direnişimiz"...vb sloganların atıldığı yürüyüş, bir başlangıç olması açısından oldukça etkileyici ve coşkulu geçti. Yürüyüşe, TKP/ML taraftarlarının yanı sıra "Emperyalist Savaş Karşıtı İnsiyatifi" bileşeni içerisinde yer alan ATİK üyeleri de katıldılar.

**Kahrolsun emperyalizm!
Yaşasın halk savaşı!**

Paris İşçi-Köylü okurları

Sanat nedir-sanatçı kimdir tartışması üzerine

Enver Gökçe

Sanat tarihimizin tartışma konusu olduğu her ortamda sözün başlangıç noktasını mağara insanların taşlara yonttukları eserler almakta ve başlangıç olarak bu nitelik söz konusu yapılmaktadır. Doğanın ve yaşamın tasviri olarak daha ilk günden sanatın besleyici kaynağının ne olduğunu ortaya koyan bu çıkış noktası her nedense bugün daha karmaşık tartışmalara sahne olmaktadır. Bu tartışmalar bir yana bugün için bizlerin dikkat çekmek istediği nokta gündemin yine sanat nedir sanatçı kimdir tartışmasına gebe olmasıdır. Apo'nun malum birçok sağ kolundan biri olduğu iddia edilen Bيراند'm(?) hazırlayıp sunduğu 32. Gün programı ile gündeme gelen ve bizlere örnek olmaları ve eğitmeleri gerekenlerin cahilliklerini ortaya koyan bu tartışma halen devam etmekte ve diğer kanallarca tartışmanın yaygınlaştırılması gündemdedir. Tabii bu günahın keçisini ortaya koymadan malum mağara insanını tekrardan anmak yerinde olacaktır.

Yazının başlangıcında da ifade edildiği üzere sanat tarihinde nitelik olarak mağara oymaları dillendirilmektedir. Fakat mağara insanının bu yönünü nitelik olarak aldığımızda işin nice-lik yönü de değere binmek-

tedir. Öyle ya bu niteliğin hangi niceliğe gebe olduğu ve neden özellikle bu dönemin sanat tarihinde yer tuttuğu önemlidir. Şöyle bir belleğimizi zorladığımızda mağara insanının resim yapmadan önce bunu şekillendirici bazı girişimlerde bulunması zorunlu olmaktadır. Ve bu zorlama biraz daha derinlere inildiğinde insanımsı maymunların etrafındaki gelişmelere karşı yaptığı değişik hareketler ve yüz mimikleri belleğimizde canlanı vermektedir. Bugünün kurallarına göre değerlendirildiğinde bu hareketlenmeye de sanat adı takmak, onun bir parçası olduğundan mümkün oluyor. Fakat tarihimiz aksini ifade etmekte ve mağara resimleri başlangıç olarak ifade bulmaktadır. Aslında bu doğru-

ğıyla söylemek gerekirse işinin bilincinde olmayanların sanatçı iddiasında bulunması safsatadan ibarettir ve bu kişileri sanatçı olarak tarif etmek mümkün değildir.

Bütün bunlar bir yana bu sanatçı bozuntularını maymunlarla kıyaslamak da pek doğru olmayacaktır. Ki her ne kadar maymunlar daha bilinçli olsalar dahi insan bilincinin geldiği aşama bilinç unsuruna daha fazla görev yüklemekte ve doğal olarak bu sanat konusunda da böyle olmaktadır. Düşünme yetimizin kabına sığmaz bir hal aldığı ve sınıfların ortaya çıkmasıyla toplumsal düzende iki kutbun oluşmasıyla mağara döneminden çok farklı bir hal alan bu dönemi kendi özgüllüğüyle değerlendirmek çok önemlidir.

İlk olarak şunu söylemek

Sanat gerçeklerin ifşa edilmesinden öte gelecekteki perspektifin de sunulmasıyla anlam kazanır.

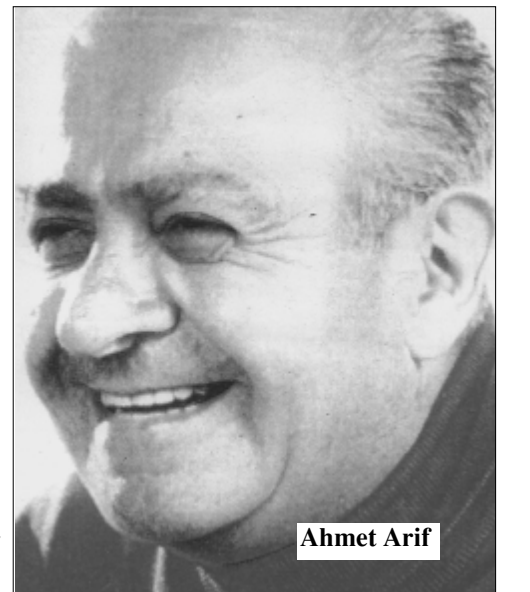
dur da, düşünüldüğünde herhangi bir şaşkınlık ifadesi veya vücudun değişik yerleriyle yapılan bu hareketleri bir nedenden ötürü sanat olarak nitelemek zor olacaktır. O da BİLİNÇ unsurudur. Evet mağara insanının bu hareketleri bilinçli bir biçimde uğraşa dönüştürmesi ve somutlaması sanatın bilinç ögesi taşımasının zorunlu olduğunda ortaya koymaktadır.

Evet çok barizdir ki sanatın belirleyici ögesi onun bilinç içiren bir uğraş olmasıdır ve genel kural bugün için de hükümünü sürdürmektedir. İşin ilginç yanı sanatın bilinçle alakasını kurduğumuzda anlam kazanmakta fakat bahsedildiği üzere sözüm ona sanatçıların yaptıkları işi bilmemeleri ilginç bir nokta oluşturmaktadır. Öyleyse şunu gönül rahatlı-

gerekmektedir ki ilk insanın mağaraya resim çizmesi bugünün sözde sanatçılarından ve hem de milyonlarca yıl geçmesine rağmen daha belirgindir. Ve maymunlardan daha geri olan tartışmanın muhatapları kendinden utanmak durumundadırlar. Fakat arlanmazların bunu çözme ihtimalinin de düşük olduğunu gözönüne alarak bu görevi bir borç bilmekteyiz. Bu tartışma ilginç özellikler taşımaktadır. Tartışmanın sınırlarının oldukça dar olduğu ve elinden gelse "TARTIŞMA" kelimesini dünya literatüründen kaldıracak olan bir ülkenin buna müsamaha göstermesi neyin hikmetidir acaba. Tek silahı kalem olanları ve yazı yazmaları olan insanların yargısız infaz, işkence ve cezaevleriyle muhatap olduğu bu durumda, bu kimin

devesidir güdülen. Bunları hatırladığımızda bu tartışmanın kontrollü olduğu ve amacının her ne kadar farklı gösterilmeye çalışılsa da insanları sanat noktasında bilgilendirmek veya gerçekleri ifşa etmek olmadığı açıktır. Bu noktadaki medyanın rating ve izlenme oranı arzularını hesaba katmak ve bu tartışmaların bir şekliyle kısa günün kari biçiminde düzene yedekleneceğini kavramak önemli bir noktadır. Fakat medyanın fikri ve zikri bir yana çıkan malzemeyi kullanmak önemlidir.

Ki bu tartışmanın en belirgin noktası sanatçı bozuntularının bu meslekten uzaklıklarının korkutucu boyutta olmasıdır. Birakalım eğitmek ve öğretmekle yükümlü insanları daha ekşi durumdakilerin bile çok rahat biçimde yanıtlayacağı soruların yaşam hikayesi anlatmakla sonuçlanmasıdır. Ben akıl erdiremedim anlayanlar anlamayanlara anlatsın demeye kadar götürüyor insanı. İşe bir de halk eklenince ve bu bozuk plakların rağbet görmesi de düşünülünce üzerimizdeki görevin boyutları da kendini iyice hissettirmektedir. Şaşmamaya şaşırdığımız bu ülkede buna da şaşırmamak lazım. İnsan yaşamını her yönüyle kendi sisteminin devamına bağlamış bilmemenin, öğrenmemenin her yö-

Ahmet Arif

nüyle dayatıldığı ve bu boşaltmanın yanında beyinleri yoz kültür anlayışıyla doldurmanın bu kadar belirgin olması önemli bir noktadır. “Bu insanlar neden sanatı bilmiyor” veya “Halk neden bunları sanatçı görüyor” tartışmasının cevabını bulmak işin sanat boyutundan sıyrılıp sorunun daha bütünlüklü olduğu ve bir sınıfın diğer bir sınıf üzerinde kurduğu hakimiyetin devamı olarak onun bilincini boşaltması ve boş şeylerle, kendi varlığını tehdit etmeyecek şeylerle doldurmuş olmasıdır. Ki bu salt sanat noktasında değil iki sınıf arasındaki bütün

ilişkilerde iç özgüllükleriyle kendini ortaya koymaktadır. İşin sorun boyutu yanında cevabını da özetlemek en doğru olanıdır -ki bu nettir. Bu sorunu ortadan kaldırmak sanatsal eğitim almak demek değildir. Bu bir şekilde mümkündür; o da halka bilinç vermenin engelini iktidardan indirmek ve bunu topyekün ülke gerçekliğine sadık bir tarzda yapmaktır. İşin bu yönünü yadsıyıp halkın sanat öğrenme hakkı noktasına kayanlar tam da düzenin dümen suyuna yelken açacaklardır.

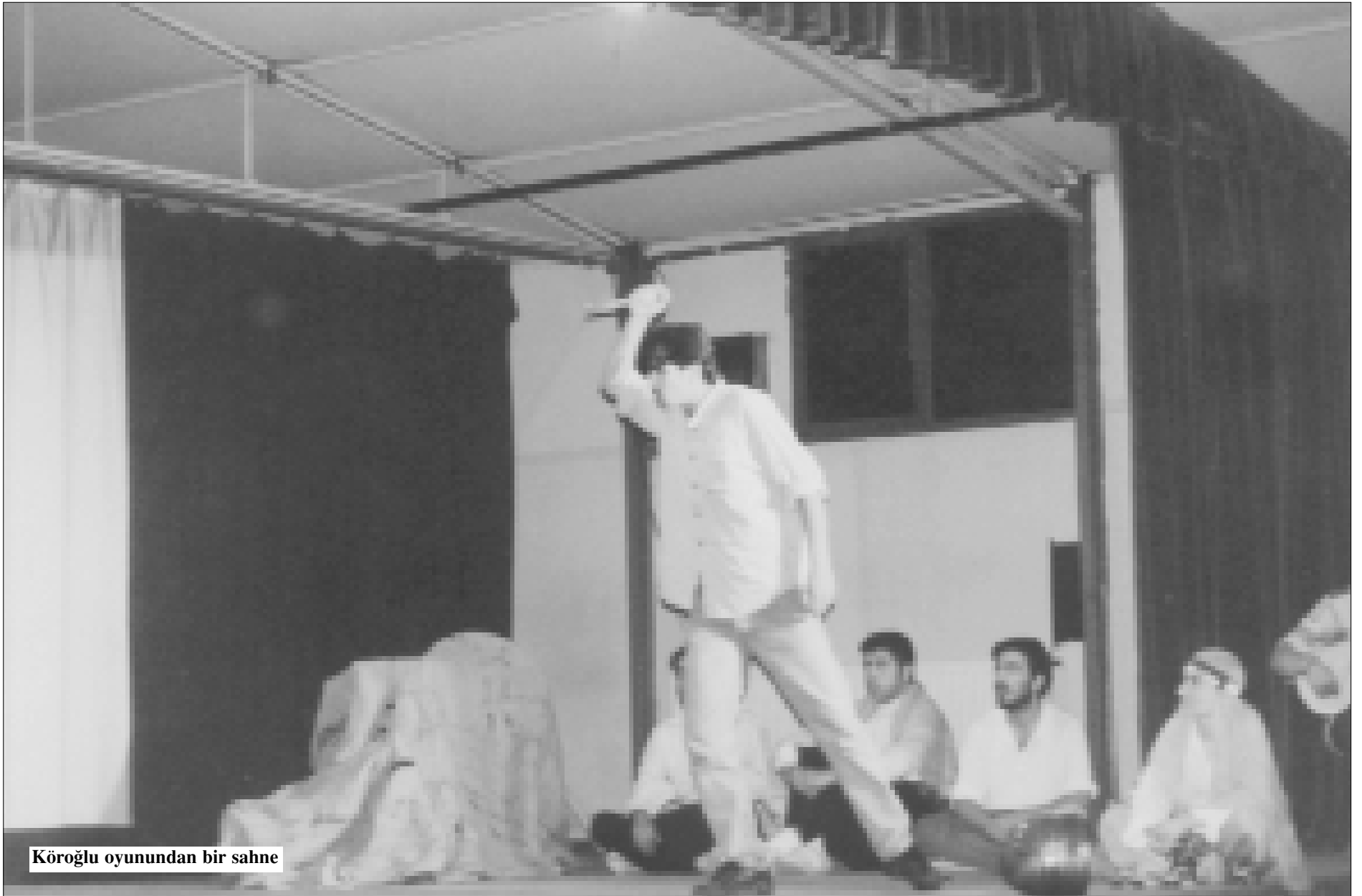
İşin bir ucunu da yarenler yapmaktadır. Delikanlı

ayaklarına reating yükleyen AY'lar, BİRAND'lar oldukça ve tartışmalar köreltilip düzen içine hapsedildikçe efendilerde bu uşaklarına hizmette kusur etmeyeceklerdir. İşin bilgilenmek ve bilgilendirmek olduğu bir ortamda cezaevindeki düşünürlerin-sanatçıların ağza alınmadığı bir tartışma neye hizmet etmektedir. Dikkatli seçilen cümlelerle belirli sınırlara hapsolmuş bir tartışmayı başarı gösterenlere kolay gelsin diyor gelsin reatingler ve paralar diyoruz.

Sanat gerçeklerin ifşa edilmesinden öte gelecekteki perspektifin de sunulma-

sıyla anlam kazanır. Sorunu deşmekten bile aciz olanların bu perspektifteki performansları merak konusudur. Konuyu çarpıtmakla iş bitseydi iki yalanla dünyayı tersine çevirmek mümkün olur ve her yalanla dünya alt-üst olurdu. Tarihin doğru akışı devam etmekte ve kendi özgücünü yaratmaktadır. Ve bu gücün uşaklara ve sözde sanatçılara vereceği ceza bir tartışmada ki rezilliğin çok çok ötesindedir. Bu düzen ve yedekleri tarihin şamarı altında hizaya getirmeyi öğrenecek ve yok olacaklardır.

Yaşasın Koçyiğit Köroğlu Destanımız

Köroğlu oyunundan bir sahne

Asıl adı Ruşen Ali olan Köroğlu 16. yüzyılın ikinci yarısı ile 17. yüzyılın birinci yarısında Bolu Çamlıbel dolaylarında yaşamış bir halk kahramanıdır. Köroğlu'nu halk kahramanı yapan

koşullar o dönem Osmanlı İmparatorluğu'nun içinde bulunduğu durum ve uyguladığı politikalarla ilgilidir. Osmanlı'nın o dönemde yayılmacı, istilacı, talancı bir niteliğe sahip olması is-

tila ettiği topraklarda yaşayan halkı boyunduruk altına alması ve ağır vergilere bağlaması ve kendi içinde büyük kargaşalar yaşaması ölen padişahın yerine geçebilmek için kardeşin kardeşi

öldürmesi kendi içlerindeki çelişkileri boyutlandırması nedeniyle halkla olan çelişkileri de derinleşiyordu.

Toprak ağalarının, dere beylerinin, kadıların, müftülerin dev-

let içinde devlet olmaları dolayısıyla halkın bölgesel ya da merkezi erk sahibi olan herkese borçlandırıldığı bir başıbozukluğun baş göstermesi, faizcilik, borçlandırılan köylülerin ürünlerini ucuza kapatma gibi zorunluluklarla köylüleri daha çok sömürmeye kanlarını emmeye başlaması, hazine ve vakıftan pay alan müftü ve kadılar bağ, bahçe, tarla hayvan edinerek çiftlikler kurup köylünün sırtından servetlerine servet katmaları sebebiyle halk bu azgın sömürünün altında inim inim inerken Ruşen Ali'yi Köroğlu yapan koşullarda tarih sayfasında yerini alacaktı.

Halkı zulmü altında inleyen beylerden sadece birisi olan Bolu beyi Köroğlu'nun babası olan Seyis Yusuf'tan iyi bir at bulmasını ister. Seyis Yusuf bir zaman sonra bir tay getirir ama bu tay cılız ve sümsük görünüşlüdür Bolu beyi bu tayı beğenmez ve kandırıldığını düşünerek muhafızlarına emir verir ve şöyle seslenir "Gözleri bana, kellesi ona, ölene dek ibret ola vurun bu müsibet atın sırtına ne kadar giderse o kadar yayılsın ünüm cihana" diyerek seyis Yusuf'un gözlerine mil çektirir. Ama Bolu beyinin bu zulmü sadece seyis Yusuf'a değil tüm halkadır. Bu zulmü şu repliklerle (Köroğlu oyununda köy baskını 1) daha net görebiliriz.

Yusuf - Ya Bolu beyinin köpekleri Ruşen

Ruşen Ali -İnsan kılıklı köpekleri tek bir canlı koymuyor, kimini damda kimini tavanda, kimini ahırda, kimini, kimini çukurda buluyor. Birer birer topluyor, azgın itler kadınların oracıkta ırzına geçiyor kiminin dili koparılıyor, kimi çengel makinesinde asılı

Yusuf -Ruşen Ali

Ruşen Ali -Buyur baba

Yusuf - Damda, tavanda, ahırda, çukurda bir bir toplanan, ırzına geçilen kadın, dili koparılan, çengele asılan ne der ne yapar.

Ruşen Ali -Bilenir baba. Kulak duyar, göz görür, gönül katlanmaz.

Seyis Yusuf kıratı yetiştirirken Ruşen Ali'yi de (Köroğlu)

yetiştirir. Yüzükten ok geçirecek kadar iyi bir savaşçı olması çabalar ama Köroğlu esasta yiğitliği bir itten öğrenir ve babasının öğrettikleriyle savaşçı kişiliğini bulur.

Köroğlu cılız bir köy köpeği görür köpek ağzındaki kemiği kaptırarak için arkasını verdiği duvardan etrafını çevreleyen azgın ve saldırgan köpeklerin hepsini geriye püskürtür. Köroğlu köpeğin bu hareketinden etkilenir ve o zaman düşünür "Bu köpek bile kendisini ne güzel müdafaa ediyor arkasını duvara verdi diğerleri hiçbir şey yapamıyorlar bende arkamı dağa veririm bunlarda bana hiçbir şey yapamaz diyor ve dediğini isyanlara katılarak gerçekleştiriyor.

Osmanlı yönetimine karşı ilk önemli ayaklanma Yozgat Türkmen'leri arasında başlamıştır. Celal bey adında bir bey önderliğinde ayaklananlar Tokat'a geçmiş ve kızılırmak-yeşilirmak arasındaki bölgede etkin olmuştur.

Celal bey Osmanlı tarafından öldürüldükten sonra ise ayaklanmaların ardı arkası kesilmemiş ve tarih bu dönemde her bölgede kendi isyancısını yaratmıştır. İşte bu ayaklanmaların Bolu-Gerede arasındaki öncüsü ve örgütçüsü olan Köroğlu artık bireysel (intikam duygusunu) kinini toplumsal bir kine çevirmiştir. Yapılan haksızlıkların yalnızca kendisine ve babasına değil aslında tüm halka yapıldığını kavramıştır. Ve sırtını dağlara yaslayarak yoksulun, ezilenin sesi olmuş sömürünün karşısında baş eğmezliğin anıtı olmuştur.

Köroğlu'nu Köroğlu yapan halk kahramanı olmasını sağlayan budur işte. Halkın ileri ve savaşçı yönünü temsil eden Köroğlu, Dadaloğlu, Pir Sultan gibi halk kahramanlarını bu dönemde öne çıkartmak, o dönemin halk kahramanlarıyla günümüzün çağdaş halk kahramanlarını İbrahimleri, Denizleri, Mahirleri daha bugüne gelirse hücrelerde

Köroğlu oyunundan bir sahne

baş eğmezliği, inancın, direnmenin simgesi olan ölüm orucu direnişçilerinin de bu dönemin Bolu beylerine, zalim iktidarlarına bedenlerinden çıkardıkları gür sesleriyle sizin tüm zalimliğimize rağmen haksızlığa zulme karşı mücadele eden Pir Sultanlar, Dadaloğulları, Köroğulları var ve hep varolacaktır demekleler buna en iyi cevap gülümseyen yüzümüz gün be gün eriyen bedenlerimizdir diyorlar. İşte bu insanlar bizce günümüzün Köroğulları yani halk kahramanlarıdır. Biz de bu sebepten dolayı Barbara Halk Sahnesi olarak Köroğlu oyununu sahnelemeyi uygun bulduk. Köroğlu'nun yaşadığı döneme bakıldığında oldukça zorlu, çetin, zalimce bir yönetim biçimiyle karşı karşıyayız. Herkesin kafasına göre vergi aldığı halkı ezdiği sömürdüğü bir dönem, o dönemden bu döneme bakınca biçimde belli değişiklikler var ama öz aynı yani zulüm aynı zulüm, acı aynı acı ama bu zulme başkaldıran cevap olan halk her zaman kendi kahramanını kendi yaratmıştır bugünde halk kendi kahramanlarını, yani dönemin çağdaş Köroğullarını yaratmaktadır. Ve biz o dönemde yaşayan halk kahra-

manlarıyla bu dönemde yaşayan halk kahramanlarını birleştirerek halkın ilerici yönlerini alıp genişleterek, yayararak halkın kendi özünü bulması gerektiğini düşündüğümüz için Tohum Kültür Merkezi'nde her ay bir halk kahramanını ele alıyoruz. İlk olarak Dadaloğlu, Pir Sultan Abdal ve son olarak Köroğlu'nu kitlelerle buluşturduk. Köroğlu Dövüş Destanı Türkü-dans-oyun üçlemesinde sahnedeydi hayat buldu. Bu üç sanatsal öğeyi gösterirken alternatif tiyatro anlayışımızla burjuvazinin tiyatral hastalıklarını yıkmaya çalıştık. Köroğlu Dövüş Destanı'nda roller ve kişilikler hep birilerinin üzerinden gitmiyor.

Herkes türkü söyleyip, dans ediyor (halk oyunları) hem de repliklerinin üzerinden oyununu oynuyor. Oyunda her kişinin bir sembolü var ve o sembol elinden alındığında oyuncu normal yaşamdaki kimliğine geri dönüyor. Oyunu salt sanatsal yönüyle oynamıyoruz. Köroğlu'nun Osmanlı feodal sömürüsüne baş kaldıran eşkıyalık yönündeki siyasal tavrını da oyuna yansıtarak sanat-siyaset diyalektiğini kurduğumuzu düşünüyoruz. Bu buluşma sadece söyleşi olarak kalmadı ve Haşmet Zeybek'in yazıp yönettiği "Köroğlu Dövüş Destanı" isimli oyunu hazırlayarak seyircisi ile buluştu iki defa Tohum Kültür Merkezi'nde, Ankara'da Yılmaz Güney Sahnesi'nde ve Kartal'da Hasan Ali Yücel Sahnesi'nde sergilemiştir. Ve oyun asıl Köroğlu sizsiniz ve içinizdeki Köroğlu'nu keşfedin mesajı vermektedir. İşte bu yüzden Karanlığın içinde aydınlık yayan Pir Sultan, Dadaloğlu, Karacaoğlan, Köroğlu... Bizimdir bizim kalacak.

TKM BARBARA HALK SAHNESİ

Değerli Umut Yayımcılık EMEKÇİLERİ;

Güneş kör bir gecede prangalanmış. Zaman yatağında hasta. Güneşi acı çekmekten kurtarmak. Altınçağa ulaşmak inancıyla sizleri selamlıyorum...

MERHABA!

Değerli Can Dostlar; Her türlü baskıya, engellenmeye, cezalara ve emeğimizin ürünü olan yayıncılığımızın toplatılmasına karşın yılmadan-ısrarla MLM güzergahta sebat ederek Umut Yayımcılığın ürünlerini bizlere kadar ulaştırabilme cüretinden dolayı sizleri kutluyorum.

Emeğimizi yaşatmanın sorumluluğu bize de görev ve sorumluluklar yüklemektedir. Bu bilinçle hareket ederek; Ölüm Oruçları, Süresiz Açlık Grevleri ve Şaşırtıcı Duyarsızlık adı altında hazırlanmış olduğum yazımı sizlerle paylaşmak istedim. Keza uygun görürseniz yayınlamanızı istiyorum...

"Hapishaneler özellikle 12 Eylül AFC'nin ardından siyasal iktidarın sürekli hedefi ve dolayısıyla da sorunu! olmuştur. Rejim; düşünen, üreten, yazan dünya ve ülke sorunlarını çözmeye çalışan Devrimcileri, hapishanelere doldurmakla kalmamış, sürekli olarak onları siyasal kimliklerinden arındırmak için çaba sarfetmiştir/ediyor. Dışarıda; ev ve sokak infazlarına varan vahşet içeride de katliamlara kadar gelip dayanmıştır. Çok yönlü ve derin bir Ekonomik-siyasal kriz içinde debelenen ve azgınlardıkları sömürü ve zulümlerine karşı yükselen halk direnişi karşısında bir kez daha topyekün bir saldırıya girişen emperyalizmin uşağı komprador burjuvaların ve büyük toprak ağalarının halkımızı teslim alma çabalarını yeni bir aşamaya sıçratma yönelimlerinin öncelikli adımı olarak yürürlüğe soktukları komünist ve devrimci tutsakları teslim alma politikasıdır. Faşist egemen güç; Ümraniye, Bayrampaşa, Çanakkale vb. hapishanelerde 19 Aralık'ta "Hayata Dönüş" operasyonu adı altında yapılan katliamda, beyni parçalanarak, yakılarak öldürülen devrimci-komünist tutsaklara ve işçi sınıfı güçlerine bir kez daha kin ve nefret kusmuşlardır. Faşist diktatörlüğün gerçekleştirdiği bu topyekün saldırı ve imha politikalarına karşı komünist-devrimci tutsaklar zindan cephesinde büyük bir direniş gerçekleştirmektedirler.

Hapishaneler sorunu siyasal süreçlerden soyut ve yalın bir sorun değildir. Tam da aksine ülkenin siyasal atmosferinin birer yansımasından ibarettir. Kı-

saca dışarıda (!) ne varsa içeride de aynısı vardır. Ama içerdekilerin bedenleri daha da kısıtlıdır. Yaşamsal ve siyasal haklardan daha çok mahrumdurlar. Kendilerini savunmak ve en doğal hakları olan yaşam haklarını al-

mak için tek araçları bedenleri ve genç beyinleridir. Gökyüzü de yasaktır onlara. Gökyüzü görecek kadar özgür (!) olan dışarıdakiler sokakta ve evlerinde kurşuna dizildiğinde, dört duvar arasındakiler de coplara beyinleri parçalanarak ve yakılarak öldürülmüşlerdir.

- Dışarıda ancak DGM'nin gazabından kurtulan kitapları okuyabilirsiniz. Ancak içeride ise bakanlıkların ve idarenin keyfi uygulamaları ve yasakları başlar.

- Dışarıda en ufak demokratik taleplerde pankartlar, sloganlar parçalanır ve öcü gösterilir. İçerde ise belki duvara astığınız bir resimdir hışma uğrayan.

- Dışarıda bir kaç kişinin bir araya gelmesi suçtur. Eğer sosyalist ve devrimciyseniz, veya; düzenden şikayetiniz varsa içeride de bir araya gelmek için hücrelere atılırsınız. Bu süreçte olduğu gibi,

- Dışarıda kurt işareti ile gösteri yapar, kahrolsun insan hakları, kahrolsun komünistler diye bağırırsanız alabildiğine özgürdür sokaklar. Hatta sizin için üniformalı korumalarınızda olur. Ama insan hakları, -yaşam hakkı-demokrasi, özgürlük sendika dediyseniz; joptur, küfürdür, aşağılamadır ve ölümdür karşılığı. Bir kez girdiyseniz hapishaneye sicilinize işlenmiştir ve yine kısa bir süre sonra gözaltıları, işkence ve en son olarak yine dört duvar arasına... Devlet memuruysanız grev yapamazsınız, sendika kuramazsınız ve haklarınız için sokakta dahi oturamazsınız. Ama devlet

polisi iseniz kahrolsun insan hakları diye yürüyüşte yapabilir ve mafya çeteleri de kurabilirsiniz. Örnekleri görüldüğü gibi. Hep benzer içerdeki hapishane ile dışardaki hapishane birbirine. İçerinin de dışarıya göre(!) güzel tarafları vardır elbet.

Siyasi tutuklu ve hükümlülerin bölümünde mafya ve çete yoktur. Onlar düşüncelerinin güzelliğini günlük yaşantılarına yansıtmayı büyük ölçüde başarmışlardır. Devrimci-Komünist tutsaklar; yarınları yaratmak, sömürsüz ve sınıfsal bir dünya kurmak umuduyla yola koyulmuşlardır. Egemenlerin geliştirmiş oldukları bütün politikalara karşı mücadele edecek ve her zaman ki gibi yapmak istedikleri "Tutsaklığı, esir alma, yıldırma, itiraflaştırma vb. vb. politikalarını bir kez daha devrimci tutum ve devrimci kararlılıkla bozguna uğratacaktır. Bunun tarihte ispatları var ve tarih; zulme, baskıya, sömürüye karşı yapılan ve gencecik bedenlerini ölüme yarıtmaktan kaçınmayan bu insanların bir kez daha yazacaktır. Zaten düzenin hedefi olmalarının sebebi de budur elbette...

Adli hapishanelerde düzenin aynasıdır. Adeta egemenlik mafya çetelerindedir...

Yine devleti soymayı başaran usta vurguncular ağırlanır en

ra bir kenara atan rejim, içerde emekçi analarının çocuklarına getirdiği bir tas yemeğe göz dikiyor.

Dışarda adaletini, şefleri ile temsil ederek meydan okuyanlar, içerdekilerin savunma yapımları için her türlü engellemeyi yaparak, gerekirse gözden uzak kilometrelerce hücre hapishanelerine gönderir. Onların ziyaretine gidenlerde suçludur ve ezilecek insanlardır. Hapishanelerden çıktıktan sonra topluca göz altına alınıp dayaktan ve tehditten geçirilirler. İşte tam o noktada içeri ile dışarı arasındaki ince çizgide yok olmuştur artık. Dışarıdaki; yalnızca içerideki tutsakları yalnız bırakmadıkları için onlarda içerdedir artık. Benzetmekle bitmez. İçeriyle dışarıyı bir elmanın iki yarısıdır adeta. Aynı kökten beslenen, ya da zehirlenen. Belki bir yarısı güneş görmediği için sarı ama içinde tazelikler bulundurulur. Diğer yarısı ise kırmızı görünen, içten-içe çürümüş yok olmaya yüz tutmuş boş bir kabuk.

İşte insan bedenini eriten, yok eden dört mevsimdir süren açlık grevleri ve Ölüm Oruçları. İçerde binlerce komünist-devrimci tutsak bedenlerinin ölümünü sessizce bekliyorlar. Onlarsa; onurlu ve dirençli insanlar geleceğimiz uğruna, insanlık uğruna bedenlerini hiç tereddüt-

Bu yolda canlarını ortaya koymuş binlerce güzel insan bedenlerini açlığa/ölüme yatırıp dört mevsimdir büyük bir yaşam üretiyorlar.

iyi şekilde. Yoksulluk batağında değerlerini yitiren bir genç; burada onun uşağıdır. Esrardan eroine, silahtan kadın ticaretine, dayaktan sapıklığa boydan boya çirkeftir. Buralar dışarının bir kopyasıdır şüphesiz. Yine düzenin çirkefligine bulaşmış bu hapishanelerin pisliği, sürekli düşman sayılan devrimci-komünist tutsaklara aittir. Tıpkı dışarıda her olumsuzluğun sebebi devrimcileri gösterdikleri gibi. Rejim siyasal tutsakların kimliklerini ne pahasına olursa olsun yok etmek niyetindedir. Dışarıda siyaset yapmak yasaklanırken, içerde düşünmekte yasaklanmıştır. Mektuplarda denetimdedir. Uygun görülürse postalanır ancak. Tıpkı dışarda bir çok ev telefonunun dinlenmesi gibi. Dışarıda emekçilerin bir parça emeğine göz koyan, onları işsiz-yoksul bırakan, fabrika köşelerinde ömürlerini tükettikten son-

süz feda etmiş devrimciler. Onların istekleri sanılmasın ki sizleri, dışarıdakileri, yani; dışarıda olduklarını zannedenleri hiç ilgilendirmez. Bugün tabutluklara (hücrelere) atılmamak, savunma, tedavi ve kültürel haklarını kullanmak isteyenler; zorla itiraflaştırılmak ve katliamlara karşı duranlar bu çabalarıyla/mücadeleleri ile sizin de özgürleşmeniz için çalışmaktadırlar. Kendisini bu ateşten uzak tutmakla yanmaktan kurtulacağını düşünmeyin sakın. Alev dört bir tarafı sarmıştır ve ülke bir yangın alanına dönmüştür. Bu aleve su serpemediğiniz için siz yandırmızda serpecek su vereni de bulamayacaksınız belki de. Unutmayınız ki hak ve özgürlükler bir bütündür. Dört duvar arasındakilerin hakkını veremeyenler sizin haklarınıza göz dikmeyeceğini düşünüyorsanız bu saf(!) düşünceniniz aslında bir

düşüncesizlik olduğunu hatırlatırız.

Düşünen, üreten, sorunlara çözüm arayan, bunun için çeşitli şekillerde çaba gösteren, bu yolda canlarını ortaya koymuş binlerce güzel insan bedenlerini açlığa/ölüme yatırıp dört mevsimdir büyük bir yaşam üretiyorlar. Herşeye rağmen kaç kişi olduklarının hesabında boğulmadan dışardaki sessiz imhaya karşı duran bir avuç duyarlı aydın insanda rejimin baskıları ve yasakları içinde çırpınıyorlar.

Dikkat edin "Kitlelerin ürettiği, susma sustukça sıra sana gelecek" sözü nasıl da hayata geçiyor. Yargısız infazları bile neredeyse kanıksayan duyarsız demokratlarımız(!) sıranın kendilerine geldiğini göremiyorlar mı? Sırasını bekleyen sessizler, hapishanelerdeki çığlığın sebebini soruyorlar mı? Sokak hakkı elinden alınan, binlerce kamu çalışanı, kayıp yakınları ve sizin sıranızın gelmesinin önüne geçen kendini barikat olarak koyan, duyarlı insanları, devrimcileri görüyorlar mı? Başınızı soktuğunuz kumların sizi korumaya yetmeyeceğini bilmelisiniz. Dahası siz aydınlar; en iğrenç faşizm uygulamalarını koltuklarınızda izlerken neler geçiyor aklınızdan ve boğazınızdan. Merak ve şaşkınlık içerisindeyiz...

Son olarak sözlerimi şu şiirle noktalamak istiyorum.

"Onun için en gençlerimizi ölümlerle tanıştırdık.

Kuşan öfkeni, sırtında şakırdayan kurbacı kopar.

Halk!.. Haykır acını, Başkaldır artık.

Bunu bekliyor; gözlemleri kurutulmuş ANALAR

Bunu bekliyor; zincirin oyduğu bilek.

Bunu bekliyor; ıslak çukurlarda üşüyen çocuk.

Bunu bekliyor; açlık, kuraklık, ılık ılık akan kan

Bunu bekliyor; insanlık...

Ey Halk!... Başkaldır artık, bu kara dumani dağıt.

Değerli Can Dostlar; sizlere aktarabileceklerim şimdilik bunlar. Bir başka yazıda buluşmak umuduyla hepimizi yoldaş sıcaklığı ile selamlıyorum.

Başarılarınızın devamını diliyorum.

**Barış GÖNÜL TKP/ML Davası Tutsağı
Çayırh Hapishanesi
ERZİNCAN**

Zirvelere yürüyüşün kararlılığında Özgürleşmek

Özgür Kemal Karabulut

Öğrenilecekler içinde örnek alınacaklardan önemli bir kişiliktir Özgür Kemal Karabulut. Katledildiği süreç gözönünde bulundurulduğunda üstlendiği görev ve sorumluluk bilincinin, devrime adanmış yeni bir insan tipinin, militan kişiliğin hangi koşullarda yaratıldığını görürüz. O, düzenle bağlarını üniversite yıllarındayken kopararak, kinsız bir öfkenin kahredici gücüyle şehirlerde ve dağlarda gerillalaşıyordu. İnkeler üzerinde ayağa doğrulma yöneliminin yaratmaya çalıştığı insan tiplemesini yani

parti bilinci, ideolojik duruş, örgütlenme, illegalite, kitlelere yaklaşım, ahlak temel olmak üzere pek çok parçada istenileni kişiliğinde göstermiştir.

Savaş, kafasında oldukça netti. Bir gerillanın faaliyet alanındaki dikkati vardı pratiğinde. Savaş alanında (gerilla bölgesi) gerilla, uyanıklığını, dikkatini, zekasını günün 24 saati kullanmak zorundadır. Çünkü göstereceği zaafiyet, O'nun yaşam ile ölüm arasındaki konumunu belirleyecektir. Bunun için savaşla oyun olmaz, ihmale, dikkatsizliğe gelmez. Gösterilecek bir zaafiyet, deneyim, uyanıklığı kullanmamak yalnızca bir yoldaşın değil, tüm birliğin yok olması anlamına gelir. Savaş bu denli acımasızdır. Bunlar savaşta uç bir ele alış değildir. Böyle ele alırdı, örgütlü yaşamı Tokat ya da Adana fark etmezdi. Görevini savaşın yasalarına göre ele alır, iktidarı hedefleyen Partisinin yol göstericiliğinde yönelimini çizdi.

Kararlılığıyla, yoklukları var etme cesaretiyle, Partisine adanmış bir pratik sergilemiş, kitlelerin güvenini kazanmış bir yürekler Bakış. Kararlılığı ve cesare-

tiyle hem kitlelerin güvenini kazanmış hem de partililişmenin misyonunu kitlelerin nezdinde göstererek prestij kazan-dırmıştır.

TKP/ML aday üyesi ve Halk Ordusu TİKKO'nun komutanlarından olan **Özgür Kemal Karabulut**, TKP/ML'nin düşünceleriyle Ankara'da tanışmış. Yıldız Teknik Üniversitesi'nde okurken TMLGB faaliyetlerinde en ön saflarda yer almıştır. Halk Savaşı'nın ihtiyaçları doğrultusunda en başından beri silahlı mücadelede doğrudan Proletarya Partisi'nde yer almak, özellikle de gerillaya katılmak arzusunda olmuştur. TKP/ML Özgür'un şehit düşüşüyle ilgili yayımladığı bildiri "O, fırtınalar içinde ve bıçak sırtında bir yüz metrecinin hızı ve maratoncunun azmiyle koştu" şeklinde en zorlu ve yaşamsal görevler üstlendiğini özetledi. Özgür Kemal, gözaltına alındığında ser verip sır vermeme gele-neğine bağlı kalmış, Bayrampaşa Hapishanesi'ndeki kısa süren tutsaklık yaşamından sonra eski görevlerinin yanısıra şehir askeri faaliyetlerinde komutan olarak görevlendirilmiştir.

O, yoğun pratik görevlerin içinde politik çalışmaya, faaliyet yürüttüğü alanları tanımaya, halktan öğrenmeye önem vermeyi de bir görev ve sorumluluk bilinciyle ele almış ve bu hatta bir pratik göstermiştir.

Zaafılarına karşı mücadeleci ve sorgulayıcı, müdahalelere açık bir kişiliğe sahipti. Yozgat/Çekerek ilçesinde doğan Özgür Kemal, Ankara'nın gecekondu semtlerinden Tuzlu Çayırdı büyüştü.

Emekçi bir ailenin çocuğu olan Özgür Kemal, Halk Savaşı mücadelesinde örnek alınacak bir pratik, her türlü gericiğe, yozluğa karşı yaşamın her alanında kuşanılacak bir militan kişiliktir.

20 Ekim 1997 yılında Amasya'nın Taşova ilçesinde bir işbirliğinin ihbarı sonucu pusuya düşürülen Bakış, düşman kuşatmasında çatışarak şehit düştü. Bedenine sıkılan yüzlerce kurşunlara karşı haykırdı. "**Biz Partizanız teslim olmayız!**" Faşizmin her türlü imha politikasına karşı büyüüp gelişmektedir Halk Savaşı.

Sömürüye karşı, fabrikada isyandı...

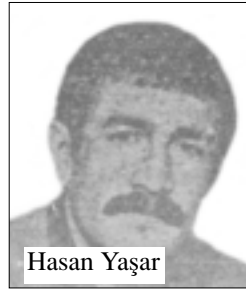
Hasan Yaşar, İzmit otobanında bir işçiydi. Proletarya Partisi'nin düşünceleriyle, doğduğu topraklarda, Dersim'de tanışmış, iş bulmak için geldiği İzmit'te bu tanışıklığı sempatiye ve savaşmaya dönüştürmüştü. Çalıştığı iş yerinde Proletarya Partisi'nin sürdürdüğü siyasal ve sendikal faaliyetlerde aktif yer alarak sınıf bilinçli bir işçi olarak sömürüye karşı başkaldırdı. İşçi arkadaşlarıyla başlattığı 4 günlük iş bırakma eyleminde bir işçi önderi olarak davrandı. Kazandığı sınıf bilinciyle yön verdiği pratiğine işçi arkadaşlarının omuz vermemesi imkansızdı. Yaptıkları eylemlerde elde edilen kazanımlarda payı büyüktü. Hasan Yaşar'ın

işçiler arasındaki faaliyeti, iş yerinde geliştirdikleri sınıf bilinçli kavga, sömürülen işçiye kazanımlar sağlarken; işçinin alınteriyle ihtişamlı sofralar kuran patronlara da kaygı veriyordu. Sömürenin saltanatını yerle bir edecek olan bu bilinç, "büyümeden yok edilmedi". Patronların kaygısı her geçen gün büyüyordu.

Hasan Yaşar gibi bir örnek işçiyi "yok etme" fırsatı kollayan patron-ağalar bu planlarını maaşını almaya, alınterinin karşılığı olmasa da hakkını almaya gittiği gün, katlederek tren kazasında öldü süsü verdiler. 24 Ekim 1978 yılında katledilen Hasan Yaşar için, işçi arkadaşları İzmit otobanını trafiğe kapattı. Katliamı

protesto eden işçilere saldırı polise, taşlısopalı karşılık verilerek Hasan'la-

rın katledilerek bitirilemeyeceği mesajı verildi. Saldırıda gözaltına alınan 30'u aşkın TKP/ML taraftarı katliamı ve işkenceyi protesto ederek ifade vermedi. Hasan'ın bedeni 1960 yılında doğduğu Dersim topraklarına uğurlanırken, kavga bilinci binlerce işçinin kervanına ışık oldu. Katledilişinden sonra çalıştığı şantiye binası, Halk Ordusu şehir gerillaları tarafından kurşunlandı.

Hasan Yaşar

Osman Özcan Doyuranlar

Osman Doyuranlar

12 Eylül'ün karanlık günlerinde sorgulardan geçenlerdendir. TKP/ML sempaticanı olan Osman Özcan Doyuranlar, ilk gözaltısını da gördüğü işkencelerden sonra kısmi olarak gerilemiş, daha sonra bu süreci kendini sorgulayarak aşmıştı. Özeleştirerek mücadelesine devam eden Osman Özcan Doyuranlar, kazandığı deneyimle bilincini birleştirerek 2. kez gözaltına alındığında düşmanına kök söktürdü. Faşizmin tezgahlarını ezilenlerin öfkesiyle parçalayanlardan olduğu için Ekim 1982'de işkencede katledildi.

Cuma Polat

Kendilerine Devrimci Doğu Kültürleri Derneği (DDKD) adını veren sosyal faşistler tarafından katledildi. Devrimci mücadelenin geliştiği, ezilenlerin öfkesinin bilince dönüştüğü süreçlerde ve mekanlarda, karşı-devrim safları da çeşitli maskelerle set örnek isterler. Devrim ile karşı devrim mücadelesi; mücadelelerin geliştiği alanlarda da bu tür taktiklerle engellenmek istenir. Nasıl ki gelişen Devrimci Öğrenci Hareketleri'nin karşısına sivil faşist örgütlenmeler dikiliyor, 1970'lerde de aynı zihniyetle hareket edilerek proletaryanın mücadelesi engellenmek istenmiştir. Viranşehir'de Proletarya Partisi'nin bir savaşçısı olarak mücadele eden Cuma Polat'ta 22 Ekim 1979'da DDKD'li faşistler tarafından katledilmiştir.

Halil İbrahim Kater

Diyarbakır'da dünyaya gelen H. İbrahim Kater, Kürt milliyetine mensup bir ailenin çocuğudur. Kürt milliyetine mensup bir aile olarak zaten potansiyel "suçlu" olarak muamele gören ailelerin çocukları da zulüm eden patron ağalara karşı potansiyel bir öfke büyütürler. Zulme karşı başkaldırı iliklerinde yayılır. TKP/ML aday üyesi olan H. İbrahim Kater, İzmir'de faaliyet sürdürdüğü süreçte Orhan Bakır'ın zulmün kalelerinden kaçırılmasında görev aldığından deşifre olmuş ve aranır hale düşmüştü. Yeni görev yeri olan T. Kürdistan'ın da faaliyet yürüttüğü süreçte Ekim 1979 yılında bir kaza sonucu Siverek'te şehit düştü.

Kaypakaya'nın Siverek topraklarına ettiği mücadele tohumları İbrahim Kater'le yeniden tazelandı.

Dersim sevdalılarının çıkınında taşınan bir rüzgar oldu

HIDIR ASLAN

O gece baykuş susmuştu. Gecenin derinliği Beyaz Dağ eteklerinden süzülerek aydınlanıyordu. Her şafak söküşünde erken uyanırdı **Taşitlar** köylüleri... Birlikte ışkın toplayan çocuklar Hıdır'ın idam edileceğini duymuştu. Kenger'in sütünden avuç avuç topladıkları Kenger sakızı kavgalarını a-nımsayıp iç çekiyorlardı. Büyümüşlerdi onlarda, içlerinden Hıdır olanı biraz tez büyümüşü. Özgürlük kavgasının tam ortasında düşmana tutsak düşmüştü. 12 Eylül'ün diktatörleri başkaldıran halklara gözdağı vermek, sindirmek için ileri çıkanlara darağaçlarını, zindanları, hücreleri reva görüyordu. Onlar öldürdükçe adamlar çoğalıyordu, sehpalara coşkulu gidişler icat ediliyordu. Kuşkusuz ki düşmana "Lanet olsun bu göreve" dedirten Pir Sultan'dan, Seyit Rıza'dan miras kalan katıksız sevdalardı.

Necati'den İlyas'tan sonra sıra Hıdır'a gelmişti. İdam fermanı mecliste onaylanmıştı. Hıdır'ın ailesinin de oy verdiği milletvekilleri de bu idama o-

nay vermişti. Sonbaharın tüm hüznü envai tonda yaprak olmuş çınarların, selvilerin boyundan dökülüyordu. 25 Ekim'de Taşitlar Köyünün tepelerinde öten **pepug goyun** kuşunun sesi yayılmıştı geceye. Alçak damlı, taş yapılı evlerinin penceresinden küçük bir kız çocuğu **Şihmerandan** Taşitlar köy mezarlığını izliyordu. Taşitlar köyünde yakılan ağıt sesleri çevre köylerden duyuluyordu. Herkes Hıdır'ın idam gecesinden haberdardı. Düzgün Baba'dan bir keramet umuyordu. Bir mucize yaratılıp dağların ışkın yüzü çocuğunu bağrına basmak istiyordu. Umut, Dersim sevdalılarının çıkınında taşınan bir rüzgardı artık...

Ve derinden şaha kalkan bir atın ihtişamı gibi görkemli bir törende yankılandı bir ses "Kahrolsun Faşizm!" Pir Sultan'dan, Deniz'den, İlyas'tan devralınan bir ses. 12 Eylül faşizmini alınından parçalayan, Beyaz Dağ eteklerini zindanlar kadar aydınlatan bir ışık parçası yayıldı geceye. Adı **Hıdır Aslan**. Ölümüne coşkulu giden ve karanlığın gözlerini büyüten bir yürek.

Sabahın beşini aydınlatan Hıdır'ın sesine ko-

ğuşlardan Muzoların, Sedatların sesi eşlik etti. Taşitlar da dizlerini döven anaların yüreğini rahatlatırcasına. Öyle ya Hıdırlar ölmeyecekti. Jiuru Diarlar yeni Hıdırlar'ın doğmasına yardımcı olacaktı.

Saatler 05:30'u gösteriyordu. Olağanüstü bir cesaretle sehpaya yürüyen Hıdır Aslan konuşmasını bitirdikten sonra "Kahrolsun Faşizm" sloganıyla taburesini tekmeledi. Cellatlarına iş bırakmadan, onların bozulan morallerine, moral verdi. 25 Ekim 1984 yılında idam edilen Hıdır Aslan'ın cenazesi ailesine verilerek Dersim'in Taşitlar Köyünde toprağa verildi. Hıdır'ın mezarı genç kızlar-erkekler tarafından gulsosun, nergis, rıbıs, gelincik çiçekleriyle süslenerek bir uğrak haline getirildi. Törelere göre eline kına yakılmayan Hıdır'ın eline kına yakıldı. O gün Beyaz Dağ eteklerinde hüznün kokan kenger, gizer, ışkın, dağları mesken eyleyen gerillaların vazgeçilmez katığı oldu. Hıdırların hesabı devrim cephesine akıtılan canlarla soruldu, sorulacak.

Vural Demir (Doktor Taner)

1975 yılında Dersim/ Hozat'ın Şakak (Altınyüzük) köyünde doğdu. Yoksul ve Kürt bir ailenin çocuğu olan Vural Demir, ailesinin ekonomik koşullardan kaynaklı göç ettiği İstanbul'da büyüdüğü için, köyünde yoksulluklar içinde bıraktığı akrabalarından daha şanslıydı. Ailesinin yerleştiği gecekondu semtlerinde büyüdüğü için ezenle ezilenin çelişkisini, hem yaşadığı Alibeyköy'de, hem de bir işçi olarak çalışan babasının yaşadığı pratikten daha somut görüyordu. Köyden göçmekle sorunlar çözülmemişti. Çevresindeki küçük burjuva ilişkiler içerisinde, devrimciliği tercih eden Vural Demir, bir yandan okuyor, bir yandan da eczanede çalışıyordu. Yıllardır çalışan babasının sonunda gecekondu da

olmuştu. Ailesine ve çevresine büyük saygı ve sevgi gösteren Doktor Taner, geliştikçe deneyimlerini çevresine de öğretiyordu. "Hep Dersimli'ler mi ölecek, biraz da başkaları devrimci olsun" gibi burjuva safsatılarla engellenmek istenen direnişçi geleneğin, sürdürülmesine katkı sunarak, eczanede çalıştığı dönemlerde edindiği tecrübelerini gerilla mücadelesine taşımaya karar verdi. Bir gerilla doktoru olarak katıldığı TKP(ML) TİKKO saflarında mücadelesini sürdürürken 16 Ekim 1995 yılında girdiği çatışmada yaralandı. Defalarca çatışmalarda yaralı yoldaşlarının yaralarını saran Doktor Taner, bu kez kendisi yara almış ve birliğinden uzak düşmüştü. Yaralarını bir kaç gün kendisi sarmaya çalış-

tıysa da faşizmin kolluk güçleri çatışma sonrasında verdikleri kayıpların intikamıyla hareket ederek Doktor Taner'i buldu. İşkenceli sorguları direnişle yanıtladı kavgaya katıksız sevdalanan çocuk. Ezilenlerin öfkesiyle direnerek ölümsüzleşen **Şakak**'ın pırl pırl çocuğu, köylülerinin onurla düzenlediği törenle uğurlandı. Küçükken kovuklarında saklama oynadığı ceviz ağaçlarının serinliğinde, dostları tarafından "Kattillerinden hesabının sorulacağı" andıyla uğurlanırken köyün tepelerinden halka gözdağı vermek isteyen kolluk güçlere aldırmadan, köylüleri ve ailesi Vural'a yakışır bir tarzda Beyaz Dağ eteğine bir tohum daha ektiler.

Mehmet Yeşil

1980'de TKP/ML Hareketi saflarında mücadeleye başladı. 12 Eylül koşullarında TKP/ML TİKKO saflarında yerini aldı. Devrim yerindeyse bir devrim hamalı olarak halkına ve partisine bağlı kalan Mehmet Yeşil; AFC döneminde mücadele etmekten tereddüt etmedi. 86 yılında gözaltına alınan Mehmet Yeşil; halkından ve partisinden aldığı güçle direnmiş, insanlık onurunu çiğnetmemiştir. Kırılan çenesine ve kaburga kemiklerinden duyduğu acının ezilen halkların acısının yanında tüy kadar hafif kaldığını kavrayan Mehmet Yeşil, mücadelenin kaçınılmaz sonuçlarından hapis hane sürecinde de aynı misyonu yerine getirerek özgürleştiğinde kavganın doruklarına, Munzurlara yol almıştır. Görev yaptığı Dersim Pülümür'de 24 Ekim 1993'te PKK tarafından katledilmiştir.

Huriye Çıtak

1968'de Çorum'da doğdu. Yoksul bir ailenin çocuğuydu. Maddi olanaksızlıklardan dolayı Huriye, ilk ve orta öğrenimini, yatılı okulda okudu. Üniversitede matematik bölümünde okuyan Huriye, öğrencilik yıllarında devrimci düşüncelerle yakın ilişkisini kısa sürede geliştirerek bu ortamda uyum sağlamakta zorlanmadan, başarıyla kendisine verilen görevleri sorumluluk bilinciyle tamamlamasını bilen, sağlam bir kişiliğe erişti. Kendi ihtiyaçlarını ve ailesinin geçimini sağlamak için gece-gündüz çalışmak zorundaydı. Stajer öğretmen olarak çalış-

masını sürdürdüğü dönem, kendi öğrencileriyle kısa sürede sıcak ilişki kurarak onlara çökmekte olan düzene karşı aktif mücadele anlayışını benimsetti. Huriye, gittiği her yerde düzene ve faşizme karşı, kitleleri devrimci mücadeleye, örgütlülüğün saflarında mücadeleye çağırarak kurtuluş yolu olarak Halk Savaşı'nın gerekli ve zorunlu oluşunu kitleye kavratmaktan onur duydu.

Huriye; sınıf mücadelesinin bilincini özünde kavramış kişiliğiyle bilinirdi. MLM'ye İbrahim Kaypakkaya'nın siyasi hattına olan bağlılığı, güven konusunda kendisini çok güçlü hissediyordu. Bu düşünce doğrultusunda TKP/ML'nin ideolojik siyasi, politik yapısını bir bütün olarak kav-

ramak için faaliyetlerini aktif olarak sürdürmeyi planladı. "Bir gün bende sınıf mücadelem halkın yanında bir sıra neferi olarak gerilla gibi savaşmayı hak edeceğim" demişti. Huriye, istediğine kavuştu. Bir savaşçı olarak halkla bağlarını kısa sürede sıklaştırdı. Gittiği her köyde, bir devrimci de olabileceki her türlü fedakarlığı ve mütevaziliğini, bir an bile elden bırakmadı. İki yıllık bir gerilla pratiği vardı. Bu kısa süre içerisinde hem maddi, hem de manevi olarak çok şey kattı mücadeleye, yoldaşlarına ve halkına. 1991'de Dersim Hozat mevkiinde düşman pususu sonucu çıkan çatışmada şehit düştü.

“Uzun yürüyüş bir manifestodur”

18 Ekim 1934 Çin Devrimi'nin tarihinde unutulmaz bir gündü. O gün Mao ve 20 yoldaşı Yutu'dan ayrılarak, uzun yürüyüşün ilk adımını attı.

Çin işçilerinin ve köylülerinin Kızıl Ordusunun dünyaca ünlü uzun yürüyüşü, tam iki yılda (Ekim 1934-1936) tamamladı. Fukien ve Kiangsi'deki güney üslerinden başlayıp Kuzey Şensi'de sona eren uzun yürüyüşte, 25000 li'lik ya da 12500 km'lik bir yol katedildi. Savaşarak 11 eyaletten geçen Kızıl Ordu, karla örtülü dağlardan ve stratejik geçitlerden geçti, tehlikeli ırmakları aştı ve daha önce ayak basılmayan yaylaları kattı. Bu süre içinde, yüzbinlerce askerle girişilen düşman kuşatmalarını yarı. **Çen Çang Feng** “Başkan Mao ile uzun yürüyüş üzerine” adlı yapıtında karlı dağlar ve yaylaları nasıl aşıklarını şöyle anlatıyor.

1935 yılının Haziran'ında Tatu Irmağı'nı geçtikten sonra, alabildiğine yüksek ve karlarla örtülü bir doruğu olan Çiaçin Dağı'nın eteğine geldik. Haziran güneşi henüz batmamıştı ama bu kocaman buzdan kütle karşısında, ısıtıcı gücünü yitirmişti.

Dağın eteğinde bir günlük mola verdik. Başkan Mao, dağ geçidini tırmanırken acı soğuğa karşı kendimizi güçlendirmek için zencefil ve kırmızı biber toplamamızı öğütlemişti. Ertesi gün sabahın erken saatlerinde tırmanmaya başladık.

Tırmanış bizi tüketmeye başlamıştı. Zar zor yanına vardık, “Başkanım!” dedim, “Çok zorlanıyorsunuz, size destek olmamıza izin verseniz iyi olacak” Yanında dimdik duruyordum. Ama o kısaca şu cevabı verdi: “Hayır, sizde en az benim kadar yorgunsunuz” Ve yoluna devam etti.

Dağın yarısına kadar tırmandığımızda birden keskin bir rüzgar esmeye başladı. Dağın tepesinde iri kara bulutlar geziniyordu. Rüzgarın etkisiyle savrulan kar vahşice etrafımızda savruluyordu.

Hızla bir kaç adım ilerleyip ceketini çekiştirdim. Kar geliyor, Başkanım, kar geliyor” diye bağırdım.

Başkan yüzünü rüzgardan yana dönüp ileriye baktı. “Evet, birdenbire bastıracağız. Hazır olmalıyız” sözlerimiz daha bitmemişti ki, ufak yumurta büyüklüğünde dolu taneleri, ıslık çalarak üzerimize yağmaya başladı. Bu, rüzgarla kükreyen kar ve buz denizine karşı şemsiyelerin hiç bir yararı olmuyordu. Üzerimize bir muşamba gerip Başkan Mao'yla birlikte birbirimize sokulduk. Fırtına, sanki gök kapaklanıp üzerimize yıkılacakmışçasına çevremizde tozu dumana katıyordu. İnsanların şaşkın çık-

lıklarından, atların kişnemesinden ve kulakları sağır edici şimşek gürültülerinden başka bir şey duyulmuyordu. Derken tepemizden kalın bir ses duyuldu.

“Yoldaşlar! Sıkı durun! Vazgeçmeyin! Sebat etmek zafer kazanmak demektir!” Başımı kaldırıp yukarıya baktım. Geçidin tepesinde kızıl bayraklar dalgalanıyordu. Merakla Başkan Mao'ya baktım

“Kim oradan bağıran”

“Propaganda bölümünden yoldaşlar

diye cevap verdi, “Onlardan öğrenmeliyiz. İnatçı bir ruha sahip onlar” dedi.

Mao Zedung yoldaş, Uzun Yürüyüşün önemini şöyle dile getirmişti:

Uzun Yürüyüşten söz ederken insanın aklına, “Bunun önemi nedir?” diye bir soru gelebilir. Cevabımız, Uzun Yürüyüş'ün, şimdiye kadar tarih kayıtlarında rastlanmamış bir şey olduğu; bir manifesto, bir propaganda aracı, bir tohum makinesi olduğudur. Tarihte, Pan Ku'nun yerle göğü ayırmasından ve üç hükümdarla beş imparatorun saltanatından bu yana bizim ki gibi bir uzun yürüyüş görülüş müdür? 12 ay boyunca havadan her gün sürüyle uçak tarafından gözetilir ve bombalanırken, yerde de yüzbinlerce kişilik büyük bir kuvvet tarafından kuşatıldık, kovalandık, engellendik ya da yolumuz kesildi. Yolumuz üzerinde sayısız güçlü ve tehlikelerle karşılaştık. Gene de yalnızca ayaklarımızla onbir eyaleti enine boyuna katederek yirmi bin li'den fazla yol teptik. Sorarız tarih bizimkiyle kıyaslanabilecek bir uzun yürüyüşe tanık olmuş mudur? Hayır, olsa! **Uzun yürüyüş bir manifestodur.** Kızıl Ordu'nun bir kahramanlar ordusu olduğunu, buna karşılık emperyalistler ve uşakları Çan Kay-şek ve benzerlerinin ise güçsüz olduklarını bütün dünyaya ilan ettiler. Uzun yürüyüş aynı zamanda bir propaganda aracıdır. On bir eyalette yaşayan iki yüz milyon halka, Kızıl Ordu'nun yolunun kurtuluşu giden tek yol olduğunu göstermiştir. Uzun Yürüyüş olmadan geniş kitleler, Kızıl Ordu'nun temsil ettiği büyük gerçeğin varlığını o kadar kısa bir sürede nasıl öğrenirlerdi. Uzun Yürüyüş bir tohum makinesidir de. Geçtiği on bir eyalette ileride yeşerecek, filizlenip tomurcuklanacak, meyve verecek ve daha sonra da meyveleri toplanacak tohumlar saçmıştır. Tek kelimeyle Uzun Yürüyüş, bizim için zaferle, düşman içinse yenilgiyle sonuçlanmıştır.

Lice Katliamı

Kürt halkının serhıldanlar yaratarak çığlığını dünyaya duyurduğu bir süreçte, Faşist diktatörlükte, olağanüstü zirveler düzenliyordu. Kürt Ulusal Mücadelesi'nin 90'lı yıllarda kazandığı boyut, Kürt halkını yoketmek isteyenleri korkutuyordu. Gelişen gerilla mücadelesine karşı Düşük Yoğunluklu Savaş Stratejisi'nin bir taktiği olarak koruculuğu dayattı. Zulüm içerek çocuklarını büyüten analar koruculuk dayatmasına “**Evladımın korucu olmaksızın cenazesinin gelmesini yeğlerim**” çığlığıyla karşılık vererek, yıllardır gördüğü zulüm karşısında insanlık onurunu çiğnetmemiştir. **Şırnak**, Cizre, **Doğu Beyazıt**, Çukurca ve **Yüksekova**'dan sonra katliam sırası **Lice**'ye gelmişti. Kürt illerinde yapılan katliamların her biri bir sonraki katliamın provası olmuştur.

Dönemin Başbakanı **Tansu Çiller** DB ve IMF yöneticileriyle görüşükten sonra 18 Ekim 1993'te yaptığı açıklamada “27 Mart 94 seçimlerinin huzur içinde geçmesi için gerekli önlemler alınacaktır” diyerek estirilcek terörün startını veriyordu. Açıklamanın ertesinde Diyarbakır'da devrimci gazete büroları kapatılmaya, sokakta insanlar katledilmeye başlandı. Bir yandan özel timler, bir yandan koruculuk dayatmasıyla halk korku ve baskı altında tutuluyordu. 22 Ekim 1993 günü, Diyarbakır Jandarma Bölge Komutanı Tuğgeneral **Bahtiyar Aydın** öldürüldü. 2 gün sonra “terör zirvesi” düzenlenerek çeşitli kararlar alındı. 5 bin yeni geçici köy korucusu kadrosunun açılması da bu kararlar arasındaydı. “Terör örgütünden olmayanlar yardım ve yataklık ederse cezalandırılacaklardır. Güvenlik güçlerinin işledikleri suçlar belli koşullarda affedilecek” ibaresi alınan kararlar arasındaydı. Köy ve Mahalle muhtarlarına “**on gün içinde**” denmişti. “**Ya korucu olacaksın ya da...**” muhtarlardan istenilen 10 kişilik listeler rededilmişti. Bir gece içinde bütün evler basıldı. Bölgedeki itirafçı **Arteş** kod adlı **Engin Karadağ**, Liceli'lere neden korucu olmaları gerektiğini anlatıyordu. Gözaltına aldıklarını hedef göstererek 13 kişiye özel muamele gösterilmesini sağladı. 398 ev ile 242 işyerinin atılan bombalardan yandığı Lice'de 3'ü çocuk toplam 13 kişi katledildi. Giriş çıkışlar yasaklandı. 22-26 Ekim 1993 tarihleri arasında Lice'de yapılan katliam; Kürt halkının savaşa devam etmesinin ve hesabı sorulacak bir dava haline gelmesinin vesilesi oldu.

Ekim Devrimi

Tarihteki ilk proleterya diktatörlüğüdür. Sovyetler Birliği'nin kuruluşuyla telaşa kapılan emperyalist devletler, 25 Ekim'i 26 Ekim'e bağlayan gece (yeni takvime göre 7 Kasım) oraklı-çekiçli kızıl bayrağın göndere çekilmesiyle tüm Rusya'da emekçi semtlerden kalkan yumruklar; sınıfsız, sınırsız bir dünya istemiyle zaferin meydanlarına aktı. Yeniyi inşa etmenin, çürümüşlüğü, sömürünün üstüne gerçekleştirdikleri yürüyüşlerinin zaferiyle dünyayı selamladılar.

Böylece yıllardır emperyalistlerin kurduğu sömürü sisteminin alternatifi yok gibi lanse edilen köhne düzenin yıkılmış, zalimlerin saltanatı ve her türlü burjuva saldırısı yerle bir olmuştur. Proleterya diktatörlüğü ve sınıfsız toplum yaratma düşünceleri, ezilenlerin cephesinde bir ideoloji olarak yayılarak insanların beyninde daha da somutlanmıştır.

Lenin yeri göğü sarsacak olan günün tarihini belirtirken “Yoldaşlar; 24 Ekim çok erken, başkaldırının tüm Rusya'ya sırtını dayaması gerek. Oysa 24 Ekim'de kongre delegeleri gelmemiş olacaklar henüz. Öte yandan 26 Ekim ise çok geç; bu tarihte kongre (II. Tüm Rusya Sovyetleri Kongresi) toplanacak, ama böyle atanmış bir meclisin ivedi ve kesin kararlar alması çok güç. 25 Ekim'de eyleme geçmek zorundayız biz”.

Yüzyirmibeş yıl kadar önce başarılan Fransız Devrimi'ne kıyasla köhneleş-

düzene karşı temizliği daha büyük bir kararlılıkla ve daha hızlı, yiğitçe ve başarılı bir şekilde (yığınlara yaptığı etki açısından) çok daha yaygın ve köklü bir şekilde gerçekleştirildi.

25 Ekim 1917'de Rusya'da sömürsüz bir dünya, sınıfsız bir toplum için bir adım atıldı. Bu adım insanın, insan tarafından sömürülmesine karşı bir mücadele, bir devrim gerçekleştirmede, zorun zor ile sökülüp atılacağına somut bir örneğini teşkil ediyordu.

25 Ekim; her türlü bireyciliğe karşı kolektivistimin zaferidir. Emperyalizm ve proleter devrimler çağının açılışıdır. Ulusların Kendi Kaderini Tayin Hakkı'nın da ilanındır. Emperyalistlerin, daha iyi sömürmek için, yoksul ülkelere “demokrasi, barış, insan hakları götürme” balonlarının patlamasıdır.

Bugün emperyalistlerin Yeni Dünya Düzenleri, küreselleşme adı altında gittiği her yere yoksulluk, sömürü götürerek ezilen halkların acılarını daha da derinleştirmiştir. Her türlü yalana karşı; Nepal, Hindistan, Filipinler, Peru ve ülkemiz dağlarında Halk Savaşı Stratejisi'yle savaşan halkların öncü müfrezesiyle, MLM ilkeleri ışığında halkların gerçek kurtuluşu gerçekleştirilecektir.

Baş tarafı 32'de

TARİH HÜKMÜNÜ SÜRDÜRÜYOR

Yıllardır mazlum halkların kanını içerek beslenen ABD emperyalizminin kalbine yapılan bu saldırı, dünya halklarını gizlenemez bir şekilde sevindirmiştir. Saldırının kimler tarafından yapıldığı bir kenara, ABD emperyalizmine önemli bir darbe vurulmuştur. Yapılan saldırıda kaç kişinin öldüğünün tartışmasını ön plana çıkararak ikircikli tavırlar ortaya koyan kesimlerde kendini hemen göstermiştir. Ancak oluşturulmaya çalışılan bu muğlaklık bir kenara, yapılan saldırı emperyalizme vurulan bir şamardır.

Yıllardır yapılan propagandayla emperyalizmin yıkılmaz bir güç

olduğu kitlelere empoze ediliyordu. Ancak saldırıyla birlikte kitleler gördü ki insan iradesi ve yaratıcılığı karşısında, yıkılmayacak hiçbir şey yoktur. Bu anlamda da kitlelerin kafasında o yıkılmazlık düşüncesi çatlamaya başlamıştır. Emperyalizm teknolojik olarak ne kadar gelişmiş olursa olsun, bu onun hiç bir zaman yıkılmayacağı anlamına gelmez. En başta şunu vurgulamak gerekiyor. Emperyalizmin yükseldiği zemin çürümüş, kokan bir bataklıktır. Kendini ancak zor ve şiddet kullanarak ayakta tutmaya çalışmaktadır. Köhnemiş bir ideolojiye sahip olan burjuvazi, bilimsel ve doğru olan ideolojinin karşısında yenilmeye mahkumdur. Ezilen milyonlar gücünü bilimden, haklılıktan ve meşrulukta alıyor. Peki emperyalistler? Katlettikleri

milyonlarca insanın kanını içerek, milyonları sömürerek "güçleniyor". Bu anlamda emperyalizm, üstünde durduğu ideolojik zemin itibarıyla yıkılmaya mahkumdur. Güçlü silahlanmasına, ordusuna ve çok geniş istihbarat kaynaklarına rağmen.

Yaşamın nesnel gerçekliği şunu çok iyi kanıtlamıştır ki asıl yenilmez güç kitlelerdir. Kitlelerin biriken ve birleşen öfkesidir. Ancak kitleler bugün kendi güçlerinin bilincinde değildir. Bu bilinci götürecektir, onları örgütleyip savaştıracak olanlar MLM'lerdir. Yapılan eylemleri dar anlamda savaş karşıtlığından çıkarıp anti-emperyalist bir niteliğe büründürmek durumdayız. Bu süreçte anti-emperyalist, anti-faşist ve duyarlı olan kesimleri içinde toplayacak örgüt-

lülükler kurmanın çabasının içinde olmalı, oluşturulanların içinde yer almalı, aktif katılım sağlamalı ve örgütlemeliyiz. Çünkü bu mücadele emperyalizme karşı mücadeleye sınırlı değil aynı zamanda faşizme karşı yürütülen bir mücadeledir. Kitleler ne zaman emperyalizme karşı yumruğunu havaya kaldırırsa karşısında faşizmin copunu görüyor, gözaltıyı, işkenceyi yaşıyor. Bugün emperyalist haydutluğa karşı büyüteceğimiz mücadele, aynı zamanda diğer ülkelerin ezilen milyonların mücadelesini büyütme demektir. Bu yüzden gerçek ve yenilmez tek güç kitlelerdir bilincini geliştirerek, örgütlenip savaşalım.

Çağrı

Tüm emperyalist savaş karşıtı güçlere

11 Eylül 2001 tarihinde ABD'deki Dünya Ticaret Örgütü ve Pentagon'a yapılan intihar saldırıları sonrasında ABD başta olmak üzere tüm emperyalist ve gerici güçler ezilen dünya halklarına karşı topyekün bir saldırıya geçtiler. Kendi beslemeleri olan Usema Bin Laden ve Taliban güçlerini "terörün" baş odağı göstererek Afganistan'a saldırmaya hazırlanan emperyalist güçlerin saldırısının, Afganistan'la sınırlı kalmayacağı açıktır. Bizler ne adına olursa olsun Afganistan'a yapılacak bir saldırının karşısındayız. Gerici güç odakları yıkılacaksa buna Afgan halkı karar verecektir. Dış bir müdahalenin Afganistan halkını kurtarması söz konusu olamaz.

ABD emperyalizmi yanına aldığı NATO güçleriyle doğan bu fırsatı kaçırmak istemiyor. Saldırı genişleyecek ve insanlığı büyük bir felaketle karşı karşıya getirecektir. Demokrasi adına hareket ettiklerini söyleyen emperyalist güçler, en büyük terör hareketine hazırlanıyorlar. ABD

Vietnam'da, Laos'da, Kamboçya'da, Kore'de, yaptığı katliamlarla, Türkiye, Şili, Arjantin ve daha bir çok ülkede gerçekleştirdiği darbelerle yüz binlerce insanın ölümünden sorumlu olduğunu unutarak, bugün insan hakları dersini vermeye kalkıyor. Arkasına aldığı NATO güçlerinin Yugoslavya, Kosova, Makedonya'da işgalleri ise hala sürmektedir.

Türkiye'yi bir üs haline getiren ABD emperyalizmi, yanına aldığı bir avuç işbirlikçiyle Türkiye halklarını yeni bir uçuruma doğru sürüklemektedirler. Açlığın, sefaletin, başını alıp gittiği Türkiye'de baskılarını daha da arttıran faşizm, cezaevlerindeki devrimci tutsakların bir yıldır sürdürdüğü Ölüm Orucu direnişinde, hiçbir istemini kabul etmeyerek, yüzlerce devrimciyi yeni ölümlerle baş başa bırakmıştır. Afganistan'a demokrasi götürmekten bahseden Türk hakim sınıfları, Türkiye'de her türlü baskı ve eziyeti uygulayan gerici ve faşist bir güç odağı olarak Afganistan'a götüreceği acı ve

göz yaşından başka bir şey olamaz.

ABD'nin yanında tereddütsüz yer alan Avrupa 2. Emperyalist Paylaşım Savaşı'ndan hiç ders almamışa benziyor. 50 milyon insanın yaşamını yitirdiği 2. Emperyalist Paylaşım Savaşından sonra, yeni bir felakete doğru sürüklenen Avrupa halklarının diğer halklarla hiçbir düşmanlığı yoktur. "Anti-terör" yasaları adı altında demokratik hakları kısıtlamaya başlayan Avrupa'da milyonlarca işsiz varken, binlerce genç meslek yeri bulamazken, bütçe açığını karşılamak için sosyal haklarda kısıtlama yapan Avrupa hükümetleri, bir gecede milyarlarca parayı "teröre" ayırabiliyorlar.

Dünyanın yeni bir felakete sürüklenmesine müsaade etmeyelim. Savaş; yıkım, açlık göz yaşı, ölüm ve düşmanlık demektir. Avrupa'dan Asya'ya, Afrika'dan, Ortadoğu'ya, Avustralya'dan Amerika'ya yaşayan hiçbir halkın birbirlerine düşmanlığı yoktur. Ezilen halklar arasına düşmanlık tohumları

eken emperyalizmin kendisidir. Emperyalizmin daha çok kar uğruna dünyayı felakete sürüklemesine karşı çıkalım. Emperyalist savaşları durdurmak için daha çok sesimizi yükseltelim.

Bizler aşağıda imzası bulunan Emperyalist Savaş

Karşıtı İnisiyatifi içinde yer alan kurum ve kuruluşlar olarak, ABD'nin başını çektiği, tüm ilerici güçleri emperyalist savaşa karşı çıkmaya ve kurduğumuz inisiyatife katılmaya çağırıyoruz.

EMPERYALİST SAVAŞ KARŞITI İNİSİYATİF

ATİK (Avrupa Türkiyeli İşçiler Konfederasyonu), AGİF (Almanya Göçmen İşçiler Federasyonu), ADHK (Avrupa Demokratik Haklar Konfederasyonu), ATİF (Almanya Türkiyeli İşçiler Federasyonu), HTİF (Hollanda Türkiyeli İşçiler Federasyonu), İTİF (İsviçre Türkiyeli İşçiler Federasyonu), ATİGF (Avusturya Türkiyeli İşçi Gençlik Federasyonu), Fransa ATİK Komitesi, İngiltere ATİK Komitesi, ATİK-YDG ADHF (Almanya Demokratik Haklar Federasyonu), FDHF (Fransa Demokratik Haklar Federasyonu), ADHF (Avusturya Demokratik Haklar Federasyonu)-DGH (Demokratik Gençlik Hareketi)-ACTİT Paris, GİKDER, Anadolu Kültür Derneği-Lozan, Anadolu Kültür Derneği-Belçika, Göçmen İşçi Kültür Derneği Londra, (Londra, Köln, Lutfisburg, Berlin, Paris, Viyana, Linz Gençlikevleri), İsviçre Demokratik Haklar Derneği, Hollanda Demokratik Haklar Derneği, İngiltere Demokratik Haklar derneği, Belçika Demokratik Haklar Derneği

Baş tarafı 1'de

11 Eylül saldırısından bugüne ABD emperyalizminin estirdiği savaş çığırtkanlığının ne anlama geldiğini anlamak önemlidir. Saldırıdan sonra ortaya atılan tartışmalar şunu çok iyi göstermiştir ki; ABD'nin derdi saldırıyı yapmayı ya da yapanları bulmak değil, pazar alanlarını geliştirmektir. ABD emperyalizmi, kalbine yapılan saldırıya karşı ironik bir biçimde Asya'nın kalbine yönelik bir saldırı gerçekleştirmektedir. Afganistan stratejik konumu itibarıyla Orta Asya'nın kalbidir ve bugün açısından emperyalistler arası çıkar dalaşının odaklandığı yerdir. Bu görülmelidir.

Yaklaşık bir aydır estirilen savaş çığırtkanlığı "başladı-başlayacak" denilen savaş, 7 Ekim pazar akşamı ABD'nin yanına diğer emperyalist güçleride alarak ağzından akıttığı salyalarla Afganistan'a saldırmasıyla başlamıştır.

ABD emperyalizminin tarihi dünya pazarları üzerindeki hakimiyetini geliştirmek ve bunu sağlamlaştırmak için halklarına karşı gerçekleştirdiği saldırıların tarihidir. Bugünde emperyalizmin Afganistan'a saldırısı emperyalistler arası çıkar dalaşının üstünün örtülmesi ve emperyalist-kapitalist sistemin içinde bulunduğu durgunluğun aşılması amacıyla yapılan askeri harekattır. Başta ABD emperyalizmi olmak

üzere emperyalistler bu gerçekliği gizlemek için ideolojik-politik-psikolojik-kültürel vb. saldırılarında arttırmışlardır. Bu gün bu saldırganlık "on yıllarca sürececek biçimde" "terörizm"le savaş gerekçe gösterilerek desteklenmektedir. ABD haydutunun yönettiği ve uşaklarının da ortak olduğu bu yeni durum şunu göstermiştir ki ABD füzeleri sadece Afganistan'ı hedeflemiyor. Saldırının hemen ertesinde yapılan açıklamalarda Ortadoğu ülkeleri ve öncelikle de Irak hedef gösterilmiştir. Bu da göstermektedir ki ABD emperyalizmi başta olmak üzere emperyalist haydutlar önümüzde ki süreçte herhangi bir gerekçe ile kendi çıkarları ve politikalarının hayata geçirilmesi için; dünyanın herhangi bir bölgesine veya devletine müdahale etmenin de kılıfını oluşturmaktadırlar. Kuşkusuz ki başlattığı bu saldırganlıktan en fazla karı sağlayarak çıkmak isteyen ABD ve diğer emperyalist haydutlar pazarlarını daha fazla genişleterek, dünya üzerindeki hegemonyasını güçlendirerek çıkmak istiyorlar.

Ve Türkiye... Efedisinin ağzından çıkan her cümleyi büyük bir dikkatle izleyerek, gelişen durumda çizilecek yeni haritada 'söz' sahibi olmak isteyen TC hakim sınıfları savaş korosuna en gür sesle katılanlar arasında. Değişen süreçle birlikte misyonunu ve uşaklık rolü değişen TC bugünlerde "mehmetçik'ini" sa-

vaşa hazırlıyor. Yıllardır T.Kürdistanı'nda Kürt ulusunun kanıyla beslenen katillerini Afganistan'a göndermek için halktan ve meclisten destek bekliyor. Halkın faşist TC. devletine yanıtı açık. "Evladlarımızı emperyalistlerin çıkarları için öldürtmeyeceğiz!" Ancak halkın temsilcisi olduğu her fırsatta ileriye sürülen meclis hükümete sınırdışı asker gönderme yetkisini verdi bile. Buda göstermektedir ki Türk hakim sınıfları uşaklıklarını en iyi biçimde yerine getirebilmek ve emperyalistlerin çıkarları için işçi sınıfının ve emekçi halkımızın evlatlarını sonu belirsiz bir maceraya sunmaktan çekinmemektedirler.

Böylelikle komprador burjuvazi ve büyük toprak ağaları, girilen ekonomik ve siyasal krizin sonucu, keskinleşen çelişkilerin yol açacağı olası bir "sosyal patlama"yı engelleme, "büyük bir savaşın içindeyiz" savıyla halkı oyalamaya, gündemini değiştirmeye çalışıyor.

Saldırının gerçekleştirildiği günden bugüne özellikle Ortadoğu'da gelişen eylemlere pervazsızca saldırılarak insanlar katledilmekte. Bu eylemler şunu göstermektedir ki dünya halkları ABD emperyalizmine karşı büyük bir kin ve nefret duymaktadır. Yıllardır ABD haydutunun terörü altında inleyen halklar bugün emperyalistler ve uşakları için büyük bir korku haline gelmiştir. Çün-

kü emperyalistler çok iyi bilmektedirler ki biriken kin ve nefret beraberinde büyük bir patlamayı da getirecektir.

ABD saldırganlığının mağduru olan yoksul Afgan halkının sesi olmak, yıllardır dünya halklarının çektiği acının ve zulme karşı öfkenin sesi olmak için dün olduğundan daha fazla anti-emperyalist mücadeleyi örgütleyip-büyütmeliyiz. F tipi zindanlarda sürdürülen ve bir yılını dolduracak olan tarihi Ölüm Orucu direnişinin direnme ve kararlılık bilincini kuşanarak, emperyalizme ve faşizme karşı mücadelede ısrarla yol almalıyız. Unutmamak gerekir ki her türlü emperyalist saldırganlığın ve haksız savaşların ortadan kaldırılmasının tek yolu, bu savaşların bizzat kaynağına yönelik haklı savaşlar vermektir. Bugün bunun ülkemizde ki anlamı ise Proletarya Partisi önderliğinde geliştirilen Halk Savaşı'na kan taşımak olarak algılanmalıdır.

Gerçek teröristin kim olduğunu dünya halklarına göstermeliyiz. Unutmayalım ki emperyalizm kuleleri kadar büyük olabilir, ama bir o kadar da saniyelik bir zaman diliminde toz bulutu olacak kadar da çürüktür. Yeter ki işçi sınıfı ve ezilen emekçi halklar o muazzam güçlerinin farkında olsun. Yeter ki işçi sınıfı ve ezilen mazlum dünya halkları Marksizm-Leninizm-Maoizmin

ser verip sır vermeyen komünist önder

İbrahim Kaypakkaya
hayatı ve mücadelesi

Nihat Behram

ÇIKTI!
OKU-OKUT

Umut Yayıncılık

ÇIKTI! OKU-OKUT

PARTİZAN

11 Eylül saldırısının değerlendirilmesi ve ABD'nin yeni Asya stratejisi

A. ŞUNUROV
TÜRKİYE PROLETARYASI

İLAN

Derneğimiz üyesi, proleter devrimci **Mustafa Buruk** (Hoca) arkadaşımız 20 Ağustos 2001 tarihinde yakalandığı hastalık sonucu aramızdan ayrıldı. Devrimci mücadelemizde O'nu hep yaşatacağız. Ailesine ve tüm dernek üyesi arkadaşlara baş sağlığı dileriz.

Wiesbaden Türkiyeli İşçiler Birliği

İLAN

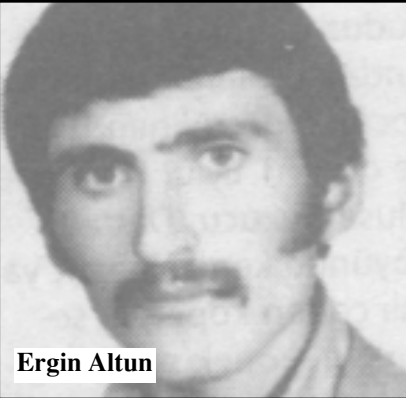
"Kapat
O kömür karası gözlerini
şimdi
Ve alına taktığın
kızıl bandın
Bize zaferi
müjdeliyor"
Hiç kuşku yok zafere olan
inancımızda. Bir inanç, bir direniş sembolü olan sizlerin
alınıdaki kızıl bandınız hem hücreleri parçalamanın
hem de Proletarya Diktatörlüğü'nün yolunu gösteriyor. .
Sana söz devrimci dostumuz **Özlem Durakcan**
Biz kazanacağız, devrim kazanacak
Yaşasın Ölüm Orucu Direnişimiz
Çorum'dan Partizan okurları adına
Baba Düzgün

Özlem Durakcan

Açıklama

Ergin Altun'un ölüm yıldönümüyle ilgili 12. sayımızdaki fotoğrafı teknik bir hata sonucu yanlış çıkmıştır. Düzeltir, okurlarımızdan ve ailesinden özür dileriz. 30 Eylül 1978'de toprakta tohum oldu.

Ergin Altun

ABD'nin savaş çığırtkanlığına karşı halklar bağılıyor; "Dünya Halkları Senden Nefret ediyor"

11 Eylül'de ABD'ye yönelik yapılan saldırı bütün kesimler büyük bir dikkat ve titizlikle takip ediyor. "Faili bulunamayan" saldırılar ,başta ABD olmak üzere tüm emperyalist güçleri ve uşaklarını derinden sarstı. Yıllardan beridir şişirilen o kocaman balon, büyük bir gürlütle patlamış ve bir anda toz bulutu olmuştu. Büyük istihbarat kaynakları olan ABD, saldırı karşısında çaresiz kalmıştı.

11 Eylül saldırısının ardından ABD, dikkatleri Bin Laden üzerinde yoğunlaştırarak savaş tamlarını çalmaya başladı. Diğer emperyalist güçlere ve kendine bağımlı olan ülkelere "ya benden yanasınız ya da karşımdasınız" mesajını verdi. ABD Afganistan'ı hedef göstermekle asıl amacı saldırıyı gerçekleştireni bulmak değil, Orta Asya ve Ortadoğu politikalarını hayata geçirmekti. Bu konuda Reogan'ın Güvenlik danışmanı Brezinski 1997'de yazdığı bir makalesinde şöyle diyor. "Avrasya dünyanın eksenindeki süper kıtasıdır. Avrasya'ya hükmeden güç, dünyanın Batı Avrupa ve Uzak Doğu'dan oluşan, ekonomik olarak en üretken üç bölgesinden ikisi üzerinde belirleyici etkiye sahip olur. Haritaya bir göz atmak Avrasya'ya hakim olan ülkenin otomatik olarak Ortadoğu ve Afrika'yı da denetleyeceğini gösterir. Avrasya ana kıtasında güç dağılımının ne olacağı, Amerika'nın küresel liderliği ve tarihin kalıtı üzerinde kesin öneme sahiptir". ABD'nin dünya üzerindeki hegemonyasını sağlamak ve pekiştirmek için Afganistan bulunmaz bir araç mı acaba?

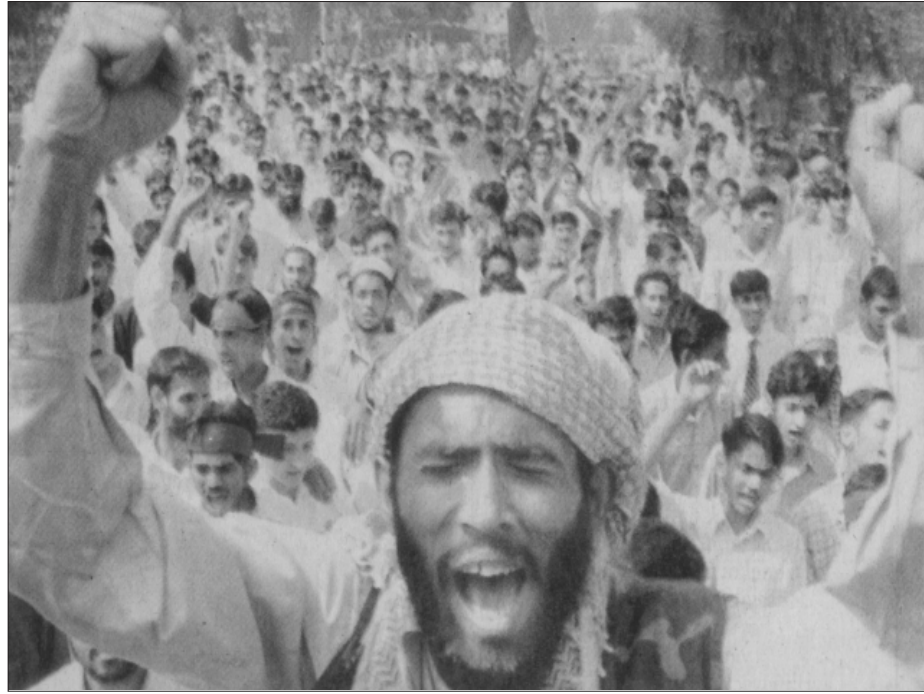
11 Eylül saldırısı Emperyalizmin dünyanın stratejik bölgelerine yönelik politikalarında ve güç dengelerinde belli değişimleri de beraberinde getirecektir. Ancak değişmeyen tek olgu var ki, o da ABD'nin dünyanın bu önemli pazar alanlarına sahip olmak ve rahat at koşturmak istemesidir.

Saldırı için ABD tarafından hedef gösterilen Afganistan halkının yoksulluğunu , burjuva medyadan okuyor ve izliyoruz hergün. Geçmişte körfez savaşında, dün Yugoslavya'ya saldırı döneminde olduğu

gibi... Halkın yaşadığı yoksulluk dramlaştırılarak lanse ediliyor. Halkın göçmen kamplarında yaşadığı sefaletin sorumlusu emperyalizm değilmişcesine timsah gözyaşları dökülüyor. Emperyalistlerin denetimindeki Birleşmiş Milletler yine halkın "tek yardımcısı".

DÜNYA HALKLARI EMPERYALİST SAVAŞA KARŞI AYAKTA

Sadece ABD emperyalizmi açısından değil, diğer emperyalist güçler açısından da önemli olan merkezlerin yerle bir olmasının ardından

dan estirilen savaş rüzgarlarına karşı, geniş bir yelpazede savaş karşıtı protestolar yapılmaktadır. Yıllardır dünya haklarına kan kusturan ABD, yine halklara acı, gözyaşı ve daha büyük sefalet yaşatmanın peşinde. Yıllardan beridir yaşadıkları yoksulluktan ve acıdan bunu çok iyi bilen halk, dün olduğundan daha fazla öfkeyle sokaklara çıkıyor. Yaşanan deren ekonomik buhranın faturasını ödeyen halk, dünden daha yoksul bir biçimde yaşamını sürdürmeye çalışmakta. Dünyadaki yoksullaşma oranını her geçen gün büyürken, geriye kalanlarsa artık bir avuç bile değil.

Gerek ülkemizde gerekse de dünyada milyonlarca insan "Savaşa hayır" diyor. Ülkemizde bir çok devrimci demokratik kuruluşun katılımıyla kurulan savaş karşıtı platformun eylemlerine vahşice saldıran devlet, yükselme zemini çok yüksek

olan anti-emperyalist mücadelenin kabarmasının önünü alma çabasında. Girilen ekonomik krizle birlikte MGK'nın gündeminde olan "Sosyal Patlama" tehlikesini de, yapılan eylemlere karşı vahşice saldırıp, gözaltı terörü yaşatarak ortadan kaldırmaya çalışmakta. Saldırı görüntüleri, medya aracılığıyla kitlelere izletip, sindirme ve kitlelerde gelişen tepkiyi söndürme telaşında.

Saldırının hemen ardından ABD'nin "Terörizme karşı global mücadele" açıklamasını ilk TC hakim sınıfları alkışladı. Ecevit "ABD ikna olmuşsa bizde ikna olmuşuz demektir" açıklamasını yaparak sü-

tında inleyen halklar, büyük bir kin ve nefretle ABD ve İsrail bayraklarını yakarak, "Kahrolsun ABD" sloganlarıyla yürüdüler. Ayrıca bu bölge ülkeleri içinde yüzbinleri bulan kitleleriyle Pakistan başı çekiyor eylemlerde. Pakistan'a eşlik eden Hindistan, Mısır, Bangladeş ve Endonezya'daki eylemlerde dini motifler ön plana çıkmıştır.

Savaş karşıtı eylemler Japonya, Filipinler, Avusturya ve Brezilya gibi Batı Avrupa ülkelerinde de yapıldı. Avustralya, Almanya ve Fransa'da binlerce kişi savaşa karşı yürüdü. Bu eylemlerin içinde ABD'de, binlerce kişinin yaptığı savaş karşıtı eylem anlamlıdır. Washington, Newyork, Los Angeles, San Francisco ve Chicago gibi kentlerde yapılan eylemlerde halk, "Dünyadaki halklar senden nefret ediyor" sloganlı pankartlar taşımıştır. ABD'de yapılan bu eylemler, ABD halkının diğer ülke halklarına karşı yapılan teröre ortak olmak istememesi anlamında önemlidir. Yapılan bu savaş karşıtı eylemler, etkili olma anlamında kendini göstermese de süreç açısından önemlidir. Dünya halklarının çeşitli kesimlerinin öncülüğünde ortaya koyduğu bu tepkileri, gelişen süreç açısından iyi değerlendirmek gerekiyor. İçinde barındırdığı dinamikler ve halkın içinde bulunduğu durum bakımından bu hareketlilik büyümeye açık bir yön taşımaktadır. Ağırıklı olarak "savaşa hayır" zemininde gelişen bu eylemler, bir bütün olarak anti-emperyalist mücadele zeminine oturmamaktadır. Eylemlerin içeriğini belirleyen bu yan, aynı zamanda istikrarsız bir biçimde de gelişmektedir. Bu eksiklik ve yetersizliğine rağmen şunu vurgulamak gerekiyor ki, bu eylemler uzun süredir var olan sessizliğin parçalanması anlamında önemlidir. Ancak emperyalizme karşı daha güçlü ve sistemli bir mücadele için var olan bu durumu ileriye taşımak enternasyonal proletaryanın önünde duran görevdir. Kitlelere anti-emperyalist mücadele bilincini götürmenin zeminini, dünden daha güçlü bir şekilde bulunmaktadır. Bugün var olan bu zemini en iyi biçimde kullanmak geliştirmek durumundayız.

Devamı 30'da